BARBARA STEEL

Vrăjitorul din Portland

ALCRIS

Capitolul 1

Alec Golightly începu să râdă atunci când auzi pentru a doua oară vocea disperată care-l chema la biroul principal. Totuşi, nu era nimic amuzant în faptul că va sosi un expert eficient care va evalua compania pentru a fi preluată de un nou proprietar. Cu siguranţă, şeful avea nevoie de sprijin moral. Lăsă secţia de ambalaje în mâinile pricepute ale echipei lui şi porni prin fabrica de mobilă pentru a ajunge afară, sub cerul strălucitor.

în clădirea principală, cheliosul Henry Fosse acoperea cu o cuvertură canapeaua uzată din biroul lui.

- Sunt prea bătrân pentru a mă împotrivi fuziunii Woodbox cu marea firmă de mobilă, începu el atunci când intră Alec. Dacă ai fi acceptat postul de manager general pe care ţi l-a oferit consiliul, m-aş fi putut retrage şi acum aş fi fost la pescuit.

- Managementul nu este pentru mine, spuse Alec în timp ce-şi răsucea mustaţa maronie, creaţă.

- Prostii, ai renunţat la mult prea multe pentru cei de la ambalare. Puteai măcar, să-ţi fi pus o haină pe tine.

Zâmbetul lui Alec se transformă în grimasă când îşi atinse cămaşa hawaiană cu flori bleu şi verzi, îndesată în blugi, şi îşi privi cu îngrijorare adidaşii uzaţi.

- Mă îndoiesc că eficientul expert va observa ţinuta mea.

Henry se aşeză oftând pe canapea.

- Ştiam că ea va avertiza Elegance Furniture că trebuie să ne închidă. Tu ştii să vorbeşti mai bine ca mine, poate ai reuşi să discuţi cu ea.

Alec împărtăşea temerile lui Henry. Acum nu mai zâmbea.

- Bine, voi încerca din răsputeri să salvez Woodbox.

în momentul acela sosiră şi ceilalţi şefi de secţii, îmbrăcaţi la costume, în frunte cu prea eleganta Nan Turner, care purta o rochie lungă. Henry le împărtăşi îngrijorarea lui, şi Alec se îndreptă spre fereastră pentru a privi un şlep lung ce înainta alene pe râul Columbia care se vărsa în ocean. Dacă vasul lui ar fi fost terminat, ar fi putut naviga pe valurile albastre şi ar fi avut timp să se întrebe ce va face echipa lui dacă Woodbox ar da faliment.

în parcare intră o maşină roşie tip sport, şi se opri chiar sub fereastră. Deveni foarte atent când din ea coborî o femeie şi se îndreptă spre uşa biroului cu mişcări suple de felină. Chipul ei era perfect, umerii slabi, sânii mici, iar talia îngustă era strânsă într-o curea foarte lată. Chiar şi de la distanţă putea vedea că purta ochelari cu rame de aur, iar părul care-i încadra faţa avea culoarea chihlimbarului.

Arăta ca o stea de cinema, dar ei nu aşteptau aşa ceva.

Câteva minute mai târziu se auzi bâzâitul interfonului.

- Bernice Fletcher este aici. Peste o secundă, după ce intră şi îi privi pe cei din birou, începu să zâmbească fermecător.

- Uitaţi, vă rog, de Bernice, răspund la numele de Bunny.

Alec nu mai văzuse o persoană atât de frumoasă ca Bunny. Servieta ei părea să fie încărcată cu putere, costumul albastru şi bijuteriile din aur erau moderne şi sofisticate, arătând că stilistul ei era un om de milioane. Se îndoia că va reuşi să discute vreodată cu această femeie.

Țeapănă şi rece ca o îngheţată, le scutură mâinile şi le repetă numele în timp ce Henry făcea prezentările.

- Ultimul, dar nu cel din urmă, bărbatul de la geam, este Alec Golightly, şeful secţiei de ambalare.

Ochii ei erau mari şi albaştri, umbriţi de gene lungi. Aceştia se îngustară privind critic cămăşa lui colorată şi rămaseră miraţi asupra mustăţii ciudate. Apoi îi oferi un zâmbet superior, impersonal.

- Domnul Golightly. Ce nume obişnuit.

Se îndreptă spre ea zâmbindu-i prietenos, sperând să poată face ceva pentru Woodbox, poate şi pentru el însuşi, prin obişnuita lui pricepere de a vorbi.

- Cred că strămoşii mei englezi au avut unele activităţi cam dubioase.

Ea nu răspunse glumei lui decât printr-un mic surâs. Era lipsită de umor? Era făcută din gheaţă? veşti proaste. Din fericire, nu era la fel de înaltă ca atitudinea pe care o afişa, creştetul capului ajungând numai până la bărbia lui. înălţimea îi dăduse un avantaj numai până în momentul când îşi strânseră mâinile. în acea clipă, simţi cum mâna ei transmitea ceva magic mâinii lui, lucru care-l miră şi-l surprinse. Tot ce a reuşit să facă a fost s-o privească, în timp ce un zâmbet amuzat îi apăruse pe buze.

Spre încântarea lui, nici ea nu rămase indiferentă. în obrajii aurii apărură pete roz. Eliberându-şi mâna, îşi scoase încet ochelarii şi-i privi pe toţi încă o dată. Se întrebă ce o atrăsese la el, pentru că figura îi era comună, dacă nu chiar urâtă, nasul mare şi bărbia proeminentă. Din nefericire, ea reveni la atitudinea rece pentru a discuta cu Nan Turner.

- Dumneata te ocupi de contabilitate, probabil că mă vei duce la un computer. Vreau să mă apuc de treabă.

Trezit din visare, îşi spuse că nu o poate lăsa să trateze fabrica Woodbox ca pe o treabă oarecare şi îşi începu campania.

- Domnişoară Fletcher, am vrea să ştim cine va însărcinat să decideţi soarta celor peste cincizeci de angajaţi de aici, şi ce

calificări aveți.

- Eu nu iau decizii, voi face numai un raport, spuse ea repede, după care privi fețele îngrijorate din jurul ei, realizând pentru prima dată că în joc se află soarta multor oameni. Dar, dacă aşa vă simțiți mai în siguranță, am absolvit facultatea de informatică şi am o experiență de zece ani în afacerile din Los Angeles, la Wilderness Enterprises.

Alec ridică mirat sprâncenele.

- Vrei să spui că este vorba despre Wilderness Enterprises din filmele documentare şi din marile filme despre poporul american? Când ea încuviință, el încremeni şi îşi dădu seama că era mai mult decât expertă în afaceri. Dacă dumneata conduci o afacere multimilionară, ce naiba cauți într-un loc ca acesta?

Trăsăturile ei se înăspriră.

- Acum lucrez cu o firmă de consultanță care mi-a oferit prin contract evaluarea... Avea un lapsus.

- Fabricii Woodbox, îi aminti el, în timp ce mintea îi lucra rapid. însemna că până la urmă, firma de consultanță fusese prea dinamică. Era exact ceea ce avea nevoie Woodbox în situația de criză în care se afla. în afară de asta, faptul că o va vedea în fiecare zi pe această femeie frumoasă, învelită în carapacea ei protectoare, era fascinant. Oftă, cu gândul la visele lui imposibile.

- Nu mă surprinde deloc faptul că o femeie cu experiența dumitale nu a reținut numele acestei făbricuțe neînsemnate. Am dreptate... Bunny?

îl privi nervoasă.

- Nu te lăsa păcălit de numele meu, experiență şi de cum arăt, domnule Golightly. Elegante şi-a trimis cel mai bun om şi eu voi face dreptate în cazul acestei fabrici. Considerați-vă norocoşi.

- Da, domnişoară Fletcher, eu mă consider binecuvântat, o tachină Alec zâmbind cu mustața zbârlită. Am admirat întotdeauna femeile deştepte şi pline de succes.

Din nu se ştie ce motive, efortul lui de a fi amabil o enervă şi mai rău. Ochii ei aruncau săgeți de gheață şi vocea îi era la fel de rece.

- Din fericire, munca mea nu depinde de ceea ce apreciezi sau nu dumneata.

Pentru a ieşi din această situaţie neplăcută, Henry se apropie de ei râzând împăciuitor.

- Alec al nostru apreciază multe lucruri interesante, dar nu este atât de uşuratic pe cât îl face să pară cămaşa de mătase cu care este îmbrăcat. Lucrează la Woodbox de când avea şaisprezece ani. Adică de unsprezece ani. A muncit în toate secţiile în timp ce urma şcoala, iar după colegiu s-a întors acasă, tot aici. Aşadar, el este cel mai în măsură să vă arate fabrica.

Bunny scutură din cap agitându-şi buclele spiralate.

- Nu! N-am timpul necesar pentru asta. Elegante mi-a dat maximum două zile pentru a evalua fabrica, astfel că trebuie să vă verific mai întâi dosarele.

Alec făcu un pas înainte, deranjat de tensiunea discuţiei.

- Dosarele nu-ţi vor spune multe despre cât de repede se lucrează aici şi despre ce fel de angajaţi muncesc în fabrică. El ridică din sprâncene. Eşti interesată şi de muncitori?

Nu-i putu răspunde decât afirmativ.

- Sigur că da.

îndreptându-se spre uşa biroului urmărit de privirile celorlalţi, privi înapoi strâmbând din mustaţă.

- Atunci să nu pierdem nici un minut din timpul dumitale limitat, zise el.

Buzele lui Bunny zâmbiră la tactica lui. Parfumul ei bun se împrăştie în jurul lui când trase de uşa pe care el o ţinea deshisă.

- Ai câştigat, murmură ea numai pentru urechile lui. De data asta.

Ieşind din birou, Bunny se îndreptă spre toaletă.

Alec se rezemă de perete, încercând să-şi pregătească discursul. Trebuia să-i vorbească lui Bunny Fletcher în termeni tehnici, pe care ea să-i înţeleagă şi care s-o facă să scrie un raport extraordinar. Gândindu-se bine la felul în care trebuia tratată această femeie, îşi spuse că modul în care se obişnuise să flirteze nu-i va aduce nimic

bun. Era şi normal.

Când Bunny se îndreptă spre el, rămase uimit când îi văzu buclele aurii ce-i înconjurau ca un nimb faţa frumoasă şi corpul bine ascuns sub costumul bleu-strălucitor. Dar ea înlătură toate gândurile lui apreciative când ochii li se întâlniră şi ţepii de gheaţă îi risipiră toate iluziile.

- Câteva minute de calm ţi-ar mai îmblânzi atitudinea, murmură el.

Ea îşi ridică bărbia sfidător.

- N-am fost calmă niciodată în viaţă.

- Bine.

Străduindu-se să-şi controleze sentimentele, Alec o urmă afară. Razele soarelui încercau să străpungă norii. Aerul era împrospătat de mirosul râului, al nisipului şi al brazilor. Cele patru hale ale fabricii erau curate şi proaspăt vopsite în galben-pal cu dungi verzi, iar tufele din jurul lor erau proaspăt tunse.

Punându-şi pe cap o cască de protecţie la intrarea în prima hală, îi dădu şi lui Bunny una şi începură turul fabricii. Spre surprinderea lui, în timp ce vizitau secţia de fabricare şi cea de întreţinere, ea se arătă foarte interesată de activitatea muncitorilor, de puterea instalaţiilor, de iluminare, punând zeci de întrebări tehnice despre producţie şi despre materialele folosite la fabricarea mobilei.

Ultima secţie era a lui. Alec îşi încălţă cizmele de lucru înainte de a intra.

- Mai bine ţi-aş explica unele lucruri înainte de a intra în secţia de ambalare şi expediere. Am o echipă de douăzeci de oameni, dar aproape jumătate dintre ei suferă de mici handicapuri.

- Vrei să spui că sunt retardaţi?

- Da. Protector ca un tătic care-şi apără copilul, se aşeză în faţa ei. Sper că înţelegi marea contribuţie pe care o are Woodbox la angajarea unor oameni ca ei. N-ar fi făcut nimic bun dacă erau lăsaţi de izbelişte pe străzi. Nu există multe locuri în care se puteau face folositori.

- Da, poate că ai dreptate. Bunny văzu pe fața lui dârzenia cu care-i proteja. Există vreun motiv anume pentru care ții la acest subiect?

- Fiecare cu principiile lui, spuse Alec, nedorind să-şi abandoneze crezurile şi să-şi demaşte secretele în fața frumuseții ei. Hai înăuntru, să vezi cum sunt ambalate în cutii piesele de mobilier.

în interiorul secției, Bunny pătrunse într-o cameră lungă unde se aflau cartoane şi cutii cu lipici. Câțiva angajați numărau cutiile, le împingeau şi le înveleau în plastic. Alții împachetau în saci de folie plăcile de lemn şi lipeau instrucțiunile, ajutați de maşini speciale. în cele din urmă, produsul era ambalat în cutii de carton cu marca Woodbox sub care se afla sigla firmei şi ştampilele de calitate.

Alec îşi dădu seama după interesul şi reacțiile ei că turul acesta îi asigura succesul.

- Echipa mea este formată din muncitori de la optsprezece până la patruzeci şi trei de ani. Zece au sindromul lui Down, doi sunt retardați din naştere şi unul a moştenit această boală din genele familiei.

- Ce trist, spuse ea părăsindu-şi expresia rece pentru prima dată de când începuse turul.

- Aşa este. O luă de mână şi intră în altă încăpere. Treisprezece perechi de mâini de opriră şi douăzeci şi şase de ochi curioşi se ridicară spre el.

- Am adus în vizită o doamnă pe nume Bunny. Hai să-i arătăm ce treabă minunată faceți. Vorbind mai încet, adăugă: Vrei să-i cunoşti personal?

Bunny privi câtva timp prin sală, după care-şi îndreptă ochii spre el.

- Pentru ei porți această cămaşă groaznică?

Zâmbind acum, studie florile mari hawaiene de pe pieptul lui.

- Răspund mai bine la cerințe atunci când arăt relaxat.

- înțeleg. Scoțându-şi casca grea, căută în grabă o agrafă şi îşi prinse părul la ceafă. Gestul acesta şi încă ceva care părea magic,

transformară frumusețea ei rece într-o femeie blondă, cu ochii calzi şi zâmbet prietenos. Acum sunt gata să-i cunosc.

Uluit de această transformare, o conduse spre prima masă de ambalat. Jake, speriat de tot ce era nou, îşi îndreptă repede ochii spre podea, în acelaşi timp scăpând uneltele din mână. Ea se apropie şi-l ajută să le ridice, zâmbindu-i fermecător.

Uimirea şi admirația lui Alec creşteau din ce în ce mai mult, pe măsură ce străbătură sala, ea nepărând deranjată de purtarea bizară şi neliniştită a muncitorilor. Nu se simțise jenată nici măcar atunci când Tess venise repede spre ea pentru a-i mângâia bijuteriile şi mormăi:

- Frumoasă doamnă!

- îți spun un secret, zise Bunny îndepărtându-se zâmbind. Nu sunt frumoasă, sunt aranjată.

- Secretul omului Golightly, spuse Tess care avea un defect de vorbire. Se uită numai la tine.

Având scuturile protectoare dezarmate, Bunny îl privi pe Alec, care zâmbea cu o atitudine mai caldă.

- Omul Golightly ar face mai bine să-şi vadă de treburile lui.

- Noi suntem treburile lui. El ne rezolvă problemele, spuse Tess. Apoi îl privi pe omulețul de la maşina de ştanțat. Aş vrea să fiu şi eu aranjată, atunci Dwight mă va privi mereu.

Surprinsă enorm că aceşti oameni gândeau astfel, Bunny o privi pe Tess cu ochi mirați şi trăsăturile destinse.

- Poate că voi avea timp să-ți arăt unele trucuri de machiaj.

Tess îşi mormăi mulțumirile şi îi tăie calea. Alec interveni, venind din partea cealaltă:

- E timpul să plecăm.

Ajunşi afară, Bunny îşi desfăcu agrafa şi îşi ciufuli părul într-o încercare disperată de a ascunde cât o afectase vizita. Era păcat să vezi cum căldura şi blândețea ei dispar sub armura rece pe care dorea s-o afişeze. El se întrebă de unde venea nevoia ei de a se ascunde în spatele acestui zid.

- Mă întreb de ce o femeie ca dumneata, cu toate calităţile şi privilegiile, poate înţelege cât de greu le este acestor oameni să se adapteze unei vieţi normale.

Dorind să treacă peste gândurile triste, ea privi o clipă cerul noros, după care îşi întoarse ochii spre Alec.

- Un accident al naturii mi-a oferit un coeficient de inteligenţă aflat chiar în vârful spectrului, deci înţeleg foarte bine cât de singuri se simt aceşti oameni într-o lume străină şi indiferentă.

Din acest răspuns, el înţelese că femeia din faţa lui simţea nevoia să se apere cu scuturi de gheaţă. Simţind cum îi fierbea sângele, îi aruncă o invitaţie la care nu avea nici o speranţă să primească răspuns:

- E o zi frumoasă de primăvară şi a trecut de prânz. Vrei să luăm masa amândoi şi să împărţim sandvişul meu?

- Ar trebui să încep lucrul la raport. Ezitând, Bunny îl studie o clipă mestecându-şi guma, după care zâmbi. Mulţumesc, mi-ar face plăcere. Stomacul mă doare întotdeauna dacă nu-i dau ceva de mâncare. Unde este masa?

Nu se aşteptase ca ea să-i accepte invitaţia şi arătă repede spre secţia de fabricaţie.

- în păduricea de pini de lângă râu. De ce nu o iei înainte? Vin şi eu în două minute.

Plecă repede pentru ca ea să nu se răzgândească, luă o bucată de material, pahare de plastic şi cutia lui cu mâncare. Punând şervetul pe masă, scoase sandvişurile, o banană, prăjituri, şi turnă în pahare ceai din termos. Bunny se aşezase pe bancă, iar el luă loc pe cea din faţa ei şi oftă adânc.

- Serveşte-te.

Ea îi urmărise toate mişcările cu ochi fascinaţi şi acum luă o jumătate de sandviş.

- Cu ce este?

- Ton şi diverse legume tăiate.

- Favoritul meu. Punându-şi guma pe un ambalaj, muşcă din sandviş şi închise ochii, savurându-l încântată. Delicios! Soţia ta l-a

preparat?

îi luă numai o secundă ca să realizeze că frumuseţea rece din faţa lui îl întrebase dacă era căsătorit.

- Eu l-am pregătit. N-am avut niciodată nevastă, spuse el, întrebându-se dacă ea se gândea la el din acest punct de vedere. Soţul tău îţi prepară sandvişurile?

- Nu le mănânc niciodată, îngraşă. N-ar trebui să-l mănânc nici pe acesta. Luând încă o muşcătură mare, mestecă şi înghiţi, după care adăugă: Nici eu n-am fost căsătorită. O relaţie de dragoste cu un computer mă ţine permanent ocupată.

- O relaţie platonică, sper, spuse el, amintindu-şi de femeile puternice dedicate computerelor pe care ajungeau să le iubească, dând naştere la succes în loc de copii. Privind-o cum mănâncă, se întrebă dacă făcea sex cu aceeaşi poftă.

Apoi realiză ceea ce ştia de mult. Visul imposibil. Renunţase de mult la ideea de a avea o relaţie serioasă, spunându-şi că instinctele materne aparţin numai femeilor. Dar dinamica Bunny avea oare aşa ceva? nu era un bărbat căruia să-i placă singurătatea, însă viaţa lui fusese mereu solitară şi fără nici un rost. Poate...

Simţind acut dorinţa de a salva Woodbox, se rezemă de spătarul băncii pentru a-i vorbi.

- Muncitorii noştrii te-au făcut să te simţi prost, Bunny. De ce?

Ea privea şlepurile de pe râu, dar se întoarse repede spre Alec pentru a-l studia.

- Au fost încântaţi să-mi vorbească despre munca lor, prea prietenoşi. Cred că le-ai promis prime pentru a se purta aşa cu mine şi eu urăsc să fiu manipulată.

El o privi, surprins.

- Nu le-am promis nimic, aşa se poartă de obicei. în ce fel de lume trăieşti?

- Eu conduc un camion de mare tonaj şi viteză, spuse Bunny repede, privindu-l provocator.

Alec ridică un şerveţel care căzuse pe jos în timp ce se gândea cum s-o facă pe această femeie conducătoare de tiruri să lase

Woodbox aşa cum era, liniştit şi paşnic.

- Aici nu lucrează nici un camionagiu, numai oameni drăguţi, trei sferturi dintre ei au studii superioare... Trecu peste statistici şi continuă: mulţi sunt căsătoriţi şi au copii, iar restul îşi doresc o familie.

Luând ultima înghiţitură din sandviş, îl privi repede, după care îşi concentră privirea în altă direcţie.

- Si dumneata?

Era prea vulnerabil pentru a admite că acesta era unul din visurile pe care le credea imposibile.

- Nu, căsătoria nu e pentru mine, sunt un tip libertin. împinse prăjiturile spre ea. Vrei?

- Nu, mulţumesc. Le împinse înapoi şi îşi reluă guma de mestecat.

Se simţi rănit ca un copil refuzat, atunci când îl respinse.

- Presupun că mănânci numai salată şi fasole verde, nu-i aşa?

- Pun pariu că arterele mele sunt mai curate ca ale tale, spuse ea ridicându-se. Mulţumesc pentru prânz, însă acum am de întocmit un raport de cercetare. Trecând unul din pantofii cu tocuri înalte peste bancă, se opri, frumosul ei picior rămânând blocat acolo.

- Oh, nu, m-am înţepenit.

- Nu te mişca, te ajut eu.

Alec înconjură masa şi se apleca spre bancă pentru a depărta stinghiile subţiri de lemn. Cu capul aflat la câţiva centimetri de al ei, parfumul pe care-l emana pielea ei îi invadă nările, simţind dintr-o dată o dorinţă pasionată şi fără speranţe. Ea gemu uşor când degetele lui îi prinseră glezna cu delicateţe.

- Am reuşit, zise el privind-o. Obrajii ei îmbujoraţi şi ochii cu genele lăsate îi spuseră că nici ea nu rămesese indiferentă la atingerea lui. Gândul acesta era atât de excitant încât îl făcu s-o provoace.

- Eşti cam confuză în legătură cu adevăratul tău fel de a fi, domnişoară Bernice Fletcher? o întrebă el în timp ce zâmbea pe sub

mustață. Mi se pare că ești blândețea întruchipată, sub o armură de oțel.

- Să nu subestimezi niciodată armura, spuse ea supărată, înțepându-l pe ochii albaștri și reci. Si detest să mi se spună Bernice.

Alec o privi cum se îndepărtează, ducându-și servieta grea. Lovindu-se peste frunte, murmură pentru sine:

- A mers, Golightly! Asta va face ca încercarea ta să fie încununată de succes.

*
* *

Bunny se grăbi să intre în clădirea principală. Nu avea intenția să se lase impresionată de Portland, dar pătura de nori argintii de deasupra ei, dealurile, pădurea de brazi și râul o atrăgeau din ce în ce mai mult. Ținând ușa deschisă, privi înapoi spre masa de picnic și spre Alec. Vorbind de seducție, nu-și putea imagina cum putuse s-o atragă un tip urâțel, îmbrăcat cu o cămașă hawaiană.

Capitolul 2

Opt ore mai târziu, cu pantofii scoşi din picioare şi cu lumina monitorului proiectată pe faţă, Bunny continua să verifice datele. Era atât de absorbită de tranzacţiile actuale şi de trecutul Woodbox-ului încât nu realizase că se făcuse noapte. Singurele sunete pe care le auzea erau trozniturile birourilor şi plescăitul gumei pe care o mesteca.

Plină de curiozitate, începu să caute fişa personală a lui Alec Golightly. Spre uimirea ei, acesta absolvise două facultăţi: managementul şi psihologia. Rezemându-se de spătarul scaunului privi mirată monitorul, întrebându-se de ce acest bărbat se iroseşte lucrând, sub capacităţile lui, într-o fabrică falimentară.

Bunny nu visa niciodată cu ochii deschişi, însă nu dormise de vreo şaisprezece ore şi mâncase mai nimic toată ziua; din această cauză, mintea îi juca feste. Frecându-şi vârfurile picioarelor, şi-l imagină pe Alec sărutând-o. îşi scoase ochelarii şi parcă simţi mângâierea mustăţii lui pe pielea delicată... Uşoară? înţepătoare?

Scoase un oftat adânc când visul depăşi anumite limite.

- Ce lectură fascinantă, nu?

Privind împrejur, întâlni expresia senzuală, devastatoare a figurii lui Alec. Celelalte puncte atrăgătoare ale lui i se înfăţişară când acesta se aşeză pe scaun. Era îmbrăcat în pantaloni gri, o cămaşă albă descheiată la gât şi o jachetă marinărească.

- Când ai intrat? exclamă ea punându-şi ochelarii pe nas.

- Cu câteva minute în urmă, îi răspunse el. Erai atât de fascinată de ceea ce citeai pe monitor încât nici nu ai observat. Văzând expresia ei, Alec zâmbi pe sub mustaţă. Nu vreau să-ţi întrerup cercetările, mai ales când îmi sunt citite datele.

O prinsese! Nu avea cum să nege.

- încă mai găsesc un bărbat mai atrăgător decât un computer. Pur şi simplu adunam date pentru raportul meu.

El zâmbi cu subînţeles spre monitor.

- Mi-aş fi parolat fişa personală dacă aş fi ştiut că mă vei folosi

pentru cercetările tale.

Bunny stinse repede computerul.

- Am fost uimită de ceea ce am văzut. Nu pot să nu mă întreb de ce nu-ți foloseşti potențialul.

- Sunt doar leneş, presupun, spuse el ridicând din umeri.

Lui Bunny i se păru că în umbrele din ochii lui se ascundeau multe secrete, printre care în nici un caz nu se afla faptul că era leneş.

- Cu studiile tale, cum poți fi mulțumit cu ocuparea unui post lipsit de importanță, într-o fabrică falimentară?

Privind părul ei blond care strălucea ireal în lumina neonului, Alec încercă să nu-şi piardă calmul şi s-o aducă pe drumul cel bun.

- Fabrica nu e falimentară dacă tu nu vei scrie asta în raportul tău. Făcu o pauză. Si munca împreună cu persoanele retardate nu este o irosire a talentelor mele.

- Observ şi eu asta. Si pe mine m-a mişcat când i-am vizitat, spuse ea cu blândețe, după care se rezemă de spătarul scaunului. Ai putea face însă mai multe pentru retardați dacă te-ai implica la un nivel mai înalt; poate ai salva întreaga lume. Nemulțumită, recunoscu în ceea ce spusese cuvintele folosite de tatăl ei atunci când îi spunea ce are de făcut în viață.

Alec zâmbi amabil, dar în ochii lui verzi si strălucitori se vedea hotărârea.

- Eu mă confrunt în fiecare zi cu problemele acestor oameni simpli. Făcu o pauză semnificativă. Poți spune că tu ai reuşit asta la firma de consultanță la care ai lucrat, sau la Eleganté?

- *Touché*, recunoscu Bunny, gânditoare.

- Alec respiră adânc, încântat că a făcut primul pas în bătălia lor si a învins. Era mai bine să se relaxeze înainte de a face următoarea miscare.

- Bine, acum că am lămurit acest lucru, să trecem la lucruri mai importante, deoarece am impresia că eşti genul care munceşte până la miezul nopții, deci sunt aici pentru a te răpi de lângă computer şi

a te invita la cină.

- Cină? repetă Bunny, îngrijorată de faptul că relația lor se dezvolta prea repede şi că el era genul de bărbat seducător şi uşuratic precum un fluturaş. Totuşi era înfometată, şi Alec părea mai mult civilizat decât periculos în acea jachetă. Noaptea părea înfricoşătoare prin ferestrele mari şi era mult prea departe de casă, singură şi nehotărâtă în ceea ce priveşte viitorul ei.

Neştiind ce să facă, îşi scoase ochelarii şi realiză că o ustură ochii şi o dor toate oasele.

- Mulțumesc, dar sunt extenuată din cauza călătoriei care a început la patru dimineața. Am room-service la hotel. îşi ridică mâinile spre tavan pentru a se întinde. Si după aceea mă bag în pat.

în timp ce-i privea sânii proeminenți, abdomenul încordat şi arcuirea trupului zvelt, Alec deveni agitat şi emoționat. Atracția pe care o simțea față de această femeie de afaceri creştea; ideea de a înfiripa o relație între ei îi bâzâia în creier ca o albină în căutarea polenului. Curios în privința sentimentelor ei şi a felului în care privea relația de prietenie, o întrebă:

- Nu te simți singură noaptea?

Lasându-şi mâinile să cadă, îl privi fix. Ochii lui verzi plini de strălucire o făcură să simtă fiori în tot corpul.

- Nu mă culc cu oricine, dacă la asta te referi.

El zâmbi.

- Ei bine, nu pot spune că acest concept nu mi-a trecut prin cap niciodată. în trecut, aveam un sentiment puternic în ceea ce priveşte culcatul unor persoane de sexe diferite. Se numea a face dragoste.

Dezgustată de faptul că fusese tentată să pară o floare care să-l tenteze pe dulcele fluturaş. Bunny spuse cu sinceritate:

- Pentru a face dragoste îți trebuie o relație stabilă, mai lungă de două zile, omule Golightly.

Considerându-se cu capul pe umeri, el se bucură când o auzi pe această femeie modernă care părea insultată ca o domnişoară.

- N-am de gând să-ți înfrunt logica, murmură el trecând cu privirea peste corpul ei. Dar mi-ar face plăcere. Ridicând un deget spre ea, se ridică şi ieşi din birou.

Rămasă cu gura căscată, Bunny privi încăperea goală. Nu putea să creadă că el s-a ridicat şi a plecat pentru că nu s-au înțeles în privința relațiilor de natură sexuală. Nu se simțise atât de respinsă de când descoperise că toți bărbații caută numai să se culce cu o fată. Tocmai avea de gând să avertizeze Elegante să păstreze Woodbox şi pe Alec Golightly când el se întoarse cu brațele încărcate.

- Ce faci?

- Presupuneam că-mi vei refuza invitația la cină pentru că eşti obosită, aşa că am venit pregătit. Pizza, farfurii de carton, o sticlă de vin bun roze, pahare de vin, îi arătă el în timp ce aşeza totul pe masă. Ah, am uitat de furculiță. Va trebui să-ți foloseşti degetele. Punând o casetă în casetofon, umplu biroul cu acorduri de jazz şi o pofti la masă.

Fascinată de atitudinea acestui bărbat, Bunny îşi puse ochelarii pe birou şi îl lăsă s-o ridice de pe scaun. Atingerea mâinilor lor o făcu să simtă cum tot trupul îi ia foc. Vocea ei sună ca un oftat atunci când şopti:

- N-am mai mâncat pizza de ani de zile, Alec. Este prea grasă.

- Bănuiam că vei spune asta. Mirosul amețitor al parfumului ei îi intră în nări. Sub lumina fluorescentă, părul ei părea miere lichidă, iar ochii albaştri ca cerul erau plini de senzualitate. Nu se mai gândea de loc la pizza şi îi părea bine că ea n-avea de gând să fugă de el. De aceea, am comandat una vegetarian'... cu brânză slabă şi puțin ketchup... deci calorii puține.

Nefiind încălțată cu pantofii, Alec părea mai înalt. Trebuia să-şi dea mult capul pe spate pentru a-l privi în ochi şi pentru a-i studia fața fermecătoare.

- Pizza cu puține calorii? se miră ea.

Zâmbind, puse mâinile lui Bunny pe pieptul lui pentru a-i

putea măsura talia cu palmele.

- Uită-te şi tu, degetele mele aproape că se întâlnesc. N-ai nici un pic de carne pe tine. Pizza nu te va afecta foarte mult.

- Foarte mult? între inima lui şi muşchii încordaţi nu erau decât palmele ei şi cămaşa subţire. Ochii lui erau calzi şi strălucitori. Nu-şi putea lua ochii de la buzele lui roz, apetisante, şi nu se putea opri să nu se întrebe cum i-ar mângâia pielea mustaţa lui de pirat.

în mintea lui se dădea o mare bătălie, pentru că ştia că nu e bine să săruţi un expert venit în control. Se pare că totul era pierdut deoarece se înclina spre ea încet. Când buzele lui deschise le acoperiră pe ale ei, senzaţia de erotism provocată de firele mustăţii lui pe obraz, pe buza de sus şi pe nas o încântă. Pentru prima dată, realitatea întrecea cu mult imaginaţia ei.

Inima i-o luă la trap. Picioarele îi tremurau şi se agăţă cu mâinile de cămaşa lui ca să nu cadă.

- Ei! şopti el deasupra buzelor ei. îmi smulgi părul de pe piept.

Ea îl privi în ochi, după care îşi îndepărtă buzele de ale lui, luă mâinile de pe cămaşă şi făcu un pas înapoi. O secundă mai târziu, începu să râdă, amuzată de situaţie.

- Doare, mormăi Alec cu respiraţia întretăiată. Data viitoare adu-mi aminte să-mi rad părul de pe piept.

- Nu va mai exista o dată viitoare, omule Golightly. Bunny bătu în retragere, refuzând să-i privească părul de pe piept. Făcuse acelaşi lucru cu mustaţa şi nu fusese bine.

- Poţi crede că nu am plănuit aşa ceva? o întrebă el trecându-şi mâinile prin păr.

- Nu. După ce bău din pahar râse din nou. Am auzit că bomboanele sunt dulci, lichiorul aromat, iar pizza este...?

- Pizza este pizza, aşa cum o doreşti să fie. Alec turnă vin în ambele pahare şi i-l întinse pe al ei.

Ea îşi scutură capul, cu regret:

- Ador vinul, dar rareori beau ceva care conţine alcool.

- Ce înseamnă asta? Nu mănânci, nu bei, nu faci sex. Ce eşti, călugăriţă? Farmecul lui personal nu părea s-o impresioneze, aşa că privi de jur-împrejurul biroului rugându-se ca ea să se simtă atrasă de această fabrică pentru a rămâne aici. Atunci, el ar avea destul timp la dispoziţie ca s-o cucerească. Haide, măcar un pahar. Meriţi un toast pentru munca depusă la Woodbox.

Privind teancul de hârtii ale raportului care începea să indice că fabrica se poate redresa, Bunny oftă:

- Ai dreptate, merit un toast, spuse luând paharul. Sper sincer că Woodbox să aibă viaţă lungă şi prosperă. Un zâmbet încântător apăru pe faţa ei. Si ţie la fel, omule Golightly. îşi ridică paharul spre el, apoi făcu acelaşi lucru spre computer, după care luă o înghiţitură şi închise ochii ca s-o savureze.

Alec îşi ridică paharul şi toastă la rândul lui:

- S-ar putea oare ca Bunny cea de gheaţă să fie detaşată aici, aşa cum îşi doreşte toată lumea?

Deschizând ochii, ea ridică graţios o sprânceană şi-l privi cu ochii umbriţi de părul auriu.

- Reclama exagerată mă încântă uneori, dar nu atinge nici o coardă sensibilă.

îngrijorat că ar putea strica prezentul, nu numai viitorul, el începu să se lamenteze, prevăzător:

- îmi cer scuze. Se pare că nu-mi mai pot controla cuvintele.

- Beau pentru asta. Bunny mai luă o înghiţitură, după care zâmbetul îi deveni mai mic şi pe faţă ajunseră semnele de oboseală ale unei zile lungi şi încărcate. Din păcate, bătrâna Bunny va trebui să se întoarcă repede acasă, adăugă ea.

- Voiam numai să te necăjesc. Vrei să spui că încă ne mai cercetezi? întrebă el, privind-o peste masă. îţi pot spune că nu m-am gândit că mi-aş dori să fiu un bărbat obişnuit de la Woodbox, care se învârteşte, pe lângă o regină sclipitoare.

- Nici chiar aşa, nu eşti absolut deloc un tip obişnuit. Auzindu-se cum rostea cuvintele, într-un ritm din ce în ce mai lent,

Bunny îşi dădu seama că era relaxată şi nu-şi mai amintea senzaţia primului pahar de vin pe stomacul gol. începu să râdă şi spuse:

- Nu sunt o regină sclipitoare. Mi-am creat o imagine pentru a ascunde faptul că sunt un om simplu.

- De ce ascunzi asta? o întrebă Alec mirat, deoarece el considera că femeile simple sunt minunate şi erau tot ce lipsea din viaţa plictisitoare.

Bunny oftă.

- Persoanele sofisticate sunt cele care ating mai uşor succesul.

- De ce cariera şi succesul sunt atât de importante pentru tine?

Bunny îi studie expresia, realizând că nu-şi pusese niciodată o astfel de întrebare.

- Ce altceva ar putea fi? Succesul a fost întotdeauna o prioritate pentru mine.

- Ce crezi despre Woodbox după ce ai citit toate datele? o întrebă el.

- N-am depistat nici o tranzacţie cu arme, droguri, cu bani falşi, dar nu-mi pot exprima părerea până când nu voi cerceta şi cifrele din anii anteriori.

- Spune-mi, cum e viaţa în sudul Californiei? Voiam să te întreb asta de când ai venit. Casa ta este aranjată modern?

- încă mai locuiesc împreună cu tatăl meu şi nu într-o căsuţă aranjată simplu şi modern.

- Bunny e fetiţa lui tăticu?

Tăria vinului părăsise stomacul şi îşi croia drum spre creier. înainte să-şi spună că trebuie să fie atentă, îi spuse un lucru care pe ea n-o deranjase niciodată.

- George n-a fost genul de tătic iubitor şi n-am fost niciodată o fetiţă.

- Pot înţelege asta, pentru că nici eu n-am fost un băieţel. Dar risc să pariez că îţi permiţi luxul de a avea o casă sau două. Ce te ţine acolo?

- Conducerea unei companii ca Wilderness Enterprises a fost

stresantă şi cerea mult efort, aşa că n-am avut timp să-mi cheltuiesc salariul, nici atât cât să-mi cumpăr o casă pe care s-o aranjez. Computerul era cel mai bun prieten al meu şi singurul amant. Acolo era toată viaţa mea şi acum, că totul s-a terminat, nu prea mai ştiu cine sunt.

- Nu sunt deloc surprins. Alec încuviinţă, fericit că are încredere să-i împărtăşească necazurile şi grijile ei. Cum ai ajuns la conducerea unei companii atât de mari?

- N-am ajuns, eu am creat-o. Atunci l-am întâlnit pe Nick.

Zâmbetul ei păli când îşi aminti de brunetul atrăgător, de bărbatul dinamic care nu văzuse în ea decât o prietenă, nu o femeie.

Alec realiză că totul se reflecta pe faţa ei frumoasă. Era o femeie matură, care fusese prea mult timp singură, dorindu-şi pe cineva în viaţa ei. Simţi cum dorea s-o strângă tare în braţe şi s-o încurajeze.

- L-ai iubit pe Nick, nu-i aşa? o întrebă el blând.

Bunny bău repede din vin şi încercă să nu-i dezvăluie tot secretul ei dureros.

- A fost unul din lucrurile care nu merg şi care au deviat în prietenie, ceva de genul ăsta. dar, cum simţea nevoia să vorbească, ea continuă cu ce era mai rău. Motivul pentru care Nick a vândut compania a fost că voia să plece în Montana pentru a se căsători cu o altă femeie.

O compătimea şi îi mângâie mâna cu vârful degetelor.

- Cred că ţi s-a rupt inima când l-ai pierdut pe el şi compania deodată.

Ochii ei se umplură de lacrimi şi nu putea tolera asta. Luă paharul în mâna şi toastă numai pentru sine.

- Nu-ţi face griji pentru mine. Am oferte de la nişte companii de film. Mă voi simţi foarte bine atunci când voi ajunge acasă şi voi alege una dintre ele.

Alec se hotărî să-i dea o sugestie.

- Sau poate că ceva simplu şi relaxant îţi va face mult mai bine.

De exemplu, vreau să spun, să fii managerul unei fabrici micuțe.

- Vrei să spui, de exemplu, deoarece tu ai probleme şi vrei să pui mâna pe un cunoscător să te ajute? Râzând scurt, Bunny începu să înțeleagă de ce încerca el din răspusteri să se apropie de ea.

- E mai mult decât atât, zise Alec prea nesigur pe el şi de ea pentru ai explica exact care e problema. Sunt multe de spus despre o slujbă obişnuită în care lucrezi cu oameni care țin cu adevărat la tine.

- Da, îmi dau seama. înclinând capul într-o parte, Bunny nu găsi ideea prea interesantă. Dar am fost crescută încă din copilărie pentru a ajunge în vârf. Oamenii contează pe mine şi pe întreg potențialul meu. Oftând, mai luă o gură de vin. Acum hai să vorbim despre tine. Ce gândeşti, ce vise şi ce speranțe ai? Unde locuieşti?

- Eu? Alec îşi spuse că nu făcea bine campaniei lui să aducă la cunoştință prea multe despre el; se gândise la asta încă de când apăruse ea în scenă. Locuiesc în statul Washington.

Bunny ridică din sprâncene, mirată.

- Nu îți este peste mână să lucrezi în Oregon?

- Se pronunță Or-y-gun, asta dacă nu vrei să vorbeşti ca turiştii, spuse el strâmbându-se. Casa mea din Washington se află chiar pe malul râului care trece pe la Woodbox, la mai puțin de o milă de aici.

Ea clătină din cap.

- Este construită din lemn suedez sau din prefabricate?

- Nici una nici alta; din piatră. Luă sticla ca să-i umple paharul. Mama a decorat-o pentru mine şi a mobilat-o în stil contemporan, sau cam aşa ceva.

Bunny oftă. Se simțea mai relaxată ca niciodată.

- Locuieşte cu tine?

- Nu. Stă în Seattle şi eu nu sunt interesat atât de casă cât de barca pe care o construiesc în grădina din spate.

- O barcă cu motor, o şalupă mică... ce fel de barcă?

- O goeletă, ca să navighez pe ocean. Are treizeci de metri şi un singur catarg.

Mirată, clipi de cteva ori, deoarece îl vedea dublu.

- Dumnezeule! Cum o vei lansa la apă?

Alec îşi aranjă mustaţa.

- Voi improviza ceva, când va sosi momentul.

- Ah, dacă se întâmplă să nu reuşeşti? Limba ei nu mai articula clar cuvintele şi nu stătea cu nimic mai bine nici cu ochii, aşa că îi luă mult timp până să vorbească. Dacă îţi vei termina goeleta, unde ai de gând să navighezi?

Rezemându-se de spătar şi punându-şi un cot pe genunchi, Alec devenea entuziasmat de încă unul dintre visele lui imposibile.

- Nu ştiu, undeva dincolo de orizontul albastru.

Sună romantic, murmură ea reprimându-şi oftatul. Spre ceva de neimaginat.

- Atât de inimaginabil, încât probabil nici nu se va întâmpla, spuse el oftând. Aş vrea... să navighez către Los Angeles apoi spre coastă şi cred că aşa îmi voi continua viaţa.

După ce reuşi să iasă din visare, Alec o privi şi murmură:

- Hopa!

Ascunzându-şi un sughiţ cu mâna, Bunny spuse printre degete:

- Ar fi mai bine să-mi caut patul. Se ridică, nesigură pe picioare, prinse repede spătarul scaunului şi se întoarse spre el foarte nedumerită. Este foarte greu de crezut, dar am impresia că m-am îmbătat. Si n-am băut decât două pahare de vin.

- Două şi jumătate, prinţesă. Râzând încet, el înconjură masa şi o luă în braţe. Haide, eu sunt cel care a făcut această greşeală şi voi avea grijă să te duc în siguranţă acasă. La ce hotel stai?

Tinându-se de el, Bunny pur şi simplu nu mai putea deschide ochii.

- Nu-mi mai amintesc... Cheile sunt în servietă.

Alec o cără pe Bunny în întunericul ceţos al nopţii. I se părea o

minune să ducă în brațe corpul ei uşor ca un fulg şi să-i simtă mâinile înlănțuite de gâtul lui şi fața sprijinită de umăr. Visul devenea realitate: într-un fel sau altul trebuia s-o aibă pe această femeie sofisticată, blondă, dinamică, dulce şi deşteaptă în brațele lui, cu adevărat.

Era deja adormită când o aşeză pe scaunul din dreapta şoferului din maşina ei roşie. Nici măcar nu protestă când o ridică în brațe din nou şi o duse la hotel, în lift şi apoi în camera de la etajul patru.

Aşezând-o pe patul cu dimensiuni regale, îi puse ochelarii pe noptieră. Costumul pe care-l purta era unul scump şi se gândi că ea ar fi dorit să şi-l scoată.

- Ridică-te şi străluceşte, frumoasă doamnă, spuse el scuturându-i umărul. Bunny, trezeşte-te!

Nici un răspuns.

- La naiba, ce să fac? îi deschise nasturii şi cordonul, după care aşeză sacoul pe spătarul scaunului, în aşa fel încât să nu se şifoneze. Pantalonii strâmți îi lăsă pe podea şi trase adânc aer în piept. Privind-o întinsă pe pat avu senzația că nu mai poate respira.

După ce flirtase cu o mulțime de femei, Alec le văzuse corpurile goale, dar nici unul nu-l impresionase. Muşchii ei parcă erau sculptați în curbe senzuale; era puțin bronzată. Sânii erau mici şi fermi, sfârcurile ca două căpşuni parcă străpungeau sutienul de mătase bleu. Sub talia mică se afla o depresiune. Nu-şi putu opri privirea să nu coboare spre triunghiul bleu care ascundea secretul întunecat dintre picioarele ei.

îngrijorat de pasiunea care pusese stăpânire pe el, Alec încercă să-şi înfrâneze tentația privind în altă parte. Puse cheile pe noptieră şi activă soneria ceasului; se pare că se trezea în fiecare dimineață la ora şapte. Dacă ar fi avut vreun sens, l-ar fi lăsat aşa, dar Bunny părea atât de dulce şi inocentă încât nu rezistă să nu-i atingă buzele sărutând-o în semn de noapte bună şi vise plăcute.

Rămase uimit când ea deschise ochii largi. Inconştientă totuşi, probabil dând curs unui vis, ea îşi umezi buzele, râse uşor şi îi mângâie mustaţa mătăsoasă cu un deget.

Apoi deschise braţele şi îl trase spre ea.

Capitolul 3

Bunny încă mai era pierdută în vis atunci când sună ceasul. Oftând, deschise ochii şi se întinse ascultând liniştea. îşi dădu seama că în gură avea un gust amar şi că în cameră era prea multă lumină. Punându-şi ochelarii se uită la ceas. Dormise cu două ore mai mult dect de obicei şi nu-şi aducea aminte să fi pus ceasul să sune. Ultimul lucru de care-şi amintea era că mânca pizza şi că era... *beată?*

Stând pe marginea patului, dădu cu ochii de sacoul pus pe spătarul scaunului şi de pantalonii strâmţi care zăceau grămadă pe podea. Hainele ei erau o investiţie profesională; chiar şi beată nu putea să le arunce la întâmplare. Cealaltă alternativă o făcu să se simtă ca sub efectul unui suş rece. *Alec.*

Dacă atrăgătorul şi pasionatul Alec o dezbrăcase, atunci... Se privi cu grijă. Nu, cu siguranţă nu putea să facă *asta* fără ştirea ei. Oare? „Fluturaşi blestemaţi!" Fusese întotdeauna mândră că ştia cu exactitate ce face şi de ce. Va sfârşi într-o casă de nebuni dacă nu-şi va termina raportul şi dacă nu va pleca acasă chiar azi.

Făcu un duş şi îşi compuse imaginea de gheaţă. După ce îşi prinse părul într-un coc şi îşi aplică un machiaj suplimentar, îşi îmbrăcă taiorul sobru de culoare maro şi o bluză pe gât din mătase bej. Tot ce-i mai trebuia era servieta, dar însoţitorul ei obişnuit nu era acolo. Era un miracol că găsise cheile pe noptieră. Le luă şi se grăbi spre uşă.

*
* *

Pentru oricine care intra în biroul de contabilitate de la Woodbox, era evident că noaptea trecută avusese loc o orgie acolo, ale cărei urme fuseseră lăsate în văzul lumii: două farfurii, două pahare şi o sticlă goală de vin. Nan stătea lângă masă, încercând ca mirosul de pizza rece să nu-i afecteze sarcina.

- Credeam că te trezeşti mult mai devreme, spuse ea privind discret pantofii albaştri cu toc înalt de sub birou. Cred că ai avut o

noapte lungă. Serveşte-te cu cafea de la bufet.

Cu ceaşca în mână, Bunny îşi descoperi servieta şi raportul de pe birou, care nu fuseseră atinse. Incertitudinea puse din nou stăpânire pe ea când privi resturile de de pizza. El o făcuse sau nu? Si cum îl putea privi în faţă dacă avea tupeul să vină aici?

Uitând de asta, exclamă:

- Trebuie să-mi termin treaba! îşi scoase taiorul şi îşi împachetă pantofii de sub birou. Apoi oftă, aducându-şi aminte că promisese ceva: I-am spus lui Tess că-i voi arăta câteva şmecherii de machiaj, zise ea. Cum voi reuşi?

Nan se ridică şi aruncă resturile de pizza şi sticla de vin la gunoi.

- Dacă nu mai discuţi despre asta, probabil că va uita.

- Dar nu vreau asta. Nu, nu mi-aş ierta dacă o voi dezamăgi. De fapt, trebuie să am grijă şi de celelalte fete ca să nu se simtă neglijate. Deschizând servieta, începu să se trezească. Ar trebui să mă duc să cumpăr o trusă de farduri pentru ele.

Nan o privi zâmbind.

- Dacă tot eşti aşa de drăguţă, tot ce pot face este să mă duc să cumpăr ceea ce-ţi trebuie. Voi aduce fetele aici în pauza de prânz.

Mulţumită, Bunny se concentră asupra computerului şi dimineaţa trecu repede. Până la prânz Alec nu-şi făcuse apariţia, ceea ce în mintea ei însemna că se simte prea vinovat ca s-o privească în ochi. După ce cele patru fete din echipa lui specială ajunseră la birou, Bunny fusese prea ocupată pentru a-şi mai face griji în privinţa lui.

Când plecară pentru a se întoarce la munca lor, Bunny aproape nu rezistă să nu meargă cu ele pentru a vedea dacă Dwight o va privi galeş pe Tess. Dar nu avea de gând să rişte o întâlnire cu Alec. în afară de asta, nu mai avea timp, deci trebuia să te întoarcă la calculator pentru a scoate copii după cifrele de afaceri.

*

* *

Se făcuse după-amiază când Nan părăsi biroul pentru a face o pauză, când Alec se hotărâse să apară. Bunny îl văzu cum apare îmbrăcat într-o cămaşă hawaiană cu galben şi oranj, în blugi deschişi la culoare şi cum se aşază pe scaun. Expresia lui era la fel de inocentă ca a unui băieţel, dar asta nu spunea nimic, pentru că în ochi i se citea îngrijorarea.

- De unde vii? îl întrebă ea făcându-şi de lucru cu stiloul.

- Am fost plecat toată dimineaţa prin magazinele de desfacere. Când m-am întors, am văzut că în secţia mea au apărut nişte flori. Tess l-a asaltat pe Dwight până când acesta a devenit atât de emoţionat încât n-a mai putut să lucreze. Woodbox are nevoie de tine, împrăştii fericirea în jurul tău ca o boală contagioasă.

îngrijorată de ce-ar putea afla, Bunny aduse vorba despre ceea ce se temea cel mai mult.

- Ce s-a întâmplat noaptea trecută... *exact?*

Strălucirea amuzată din ochii lui verzi o făcu să creadă că el ştie ce o frământa. în spatele trăsăturilor lui văzu o umbră de regret înainte de a da răspunsul. îşi încrucişă mâinile pe spătarul scaunului şi îşi ridică sprâncenele.

- îmi pare rău, dar trebuie să-ţi spun că te-ai ameţit. A trebuit să te car până la maşină. Pentru că veni vorba, este extraordinară. E a ta?

Bunny puse stiloul pe birou.

- Este închiriată! vrei să-mi spui odată ce s-a întâmplat?

El contempla plin de interes tavanul.

- Să vedem, te-am dus la hotel, te-am cărat până la tine în cameră şi te-am întins pe pat.

- După care ai plecat, spuse ea plină de speranţă.

- Nu chiar, zise el, mustăcind. Costumul tău n-ar fi supravieţuit unei nopţi agitate, aşa că te-am ajutat să-l dezbraci.

Cufundându-se mai adânc în scaunul ei, Bunny se gândi cu groază că se va detesta dacă îi cedase atât de uşor.

- După care ai plecat?

- Din câte-mi amintesc, atunci când te-am sărutat de noapte bună mi-ai mângâiat mustața cu degetul, spuse el înghițind în sec. După care ți-ai deschis brațele parcă invitându-mă...

- Oh, Dumnezeule! murmură ea strângându-şi la piept brațele pentru a-şi opri inima care parcă avea de gând să-i sară din piept.

- Atunci am plecat, înainte de a face un lucru pe care să-l regret. Alec o privi cu atenție. Credeai că am să fac mai mult fără să ştii, domnişoară Fletcher? Lasă-mă să-ți spun că de mult timp nu mai profit de femeile neajutorate şi în stare de ebrietate.

Punându-şi ochelarii pe birou Bunny îşi presă palmele pe obraji, furioasă pe sine, umilită de propriile ei reacții.

- Nu pot să cred că am intrat într-o astfel de situație şi că am făcut aşa ceva! mi-am făcut rău mie şi celor pe care-i cunosc!

Cuvintele ei îl făcură să râdă.

- De altfel, erai atât de fierbinte şi sexy, ca o sobă încinsă, gata pregătită pentru a fierbe nişte spaghete. N-ar fi trebuit să te forțez să bei atâta vin.

Bunny îşi lăsă mâinile să cadă şi îşi scutură capul.

- Nu pot să cred că m-am comportat prosteşte. *Eu!*

- Nu te-ai comportat prosteşte! Aducând scaunul mai aproape, Alec se aşeză în fața ei privind-o cu ochi serioşi şi tandri. Te-ai purtat firesc, Bunny, erai stresată, extenuată şi o femeie inocentă. Când ai spus că nu eşti obişnuită să bei, nu trebuia să-ți mai torn în pahar. El îşi privi îngrijorat mâinile. Eu am fost cel care a întrecut măsura şi care s-a făcut de râs. Tu eşti atât de drăguță, de vulnerabilă, iar faptul că vei pleca este cel mai dureros lucru care mi se va întâmpla.

Bunny îl privi jenată în ochi de parcă abia acum se întâlnise cerul albastru fierbinte cu tumultoasa mare verzuie.

- Sunt foarte norocoasă că am fost cu tine, Alec, şi nu cu unul din majoritatea bărbaților pe care-i cunosc. Cred că eşti un sfânt.

- Ah, nu, cu siguranță nu. întinzându-se spre ea, îi luă obrajii în palmele lui. Doresc din tot sufletul să fac dragoste cu tine, prințeso.

Dar când o voi face, vreau să fii trează, să participi şi tu şi aşa mai departe.

Corpul ei deveni mai relaxat când auzi asta.

- Aş fi vrut să avem mai mult timp la dispoziţie, spuse ea blând, privind buzele lui roz de sub mustaţă, ochii senzuali şi umerii laţi acoperiţi de cămaşa aceea ciudată. Aşa stând lucrurile, mă voi întreba mereu ce s-ar fi întâmplat între noi.

- De ce să te întrebi? spuse el trecând cu degetele prin părul ei ca aurul. Woodbox are nevoie de tine, eu am nevoie de tine, prinţesă. Rămâi aici şi hai să explorăm toate posibilităţile.

Oferta lui o puse din nou într-o situaţie dificilă pe Bunny, ea fiind o femeie care nu se lasă învinsă atât de uşor. Computerul din faţa ei era învechit. îi reamintise faptul că se afla într-o fabrică neproductivă, faţă în faţă cu un fluturaş care dorea ca ea să-i salveze de la dezastru. îndepărtându-se de mâinile lui, îşi puse ochelarii pe nas.

- Nu sunt făcută pentru Woodbox şi n-am timp să fac explorări în ce te priveşte, omule Golightly. Trebuie să prind un avion spre casă, care pleacă în câteva ore.

- Deja? Timpul trecea prea repede pentru a-şi realiza visul imposibil şi el privi disperat foile aflate de jur-împrejurul computerului. N-ai găsit nimic care să-ţi placă... la Woodbox?

Bunny oftă nefericită, gândindu-se la femeile din echipa lui.

- Am găsit multe lucruri plăcute, dar din păcate fabrica are o productivitate minimă, iar profiturile sunt dintre cele mai scăzute şi produceţi numai pentru piaţa internă. Din câte îţi pot spune, cred că fabrica ar avea ceva potenţial dacă ar fi preluată de companie şi de un departament special de marketing. Dacă voi munci mai mult şi îmi voi folosi imaginaţia la redactarea referatului, e posibil să-i conving pe cei de la Elegante să facă asta. Echipa ta specială este un atu în plus.

Alec era dezamăgit; ea n-avea sentimente şi nimeni nu-i stătea în cale atunci când hotăra ceva. îi făcu totuşi plăcere să vadă impli-

carea pe chipul ei. Dar avea nevoie de timp ca s-o convingă să preia Woodbox, să vină aici zi de zi pentru a putea să dezvolte relația dintre ei, care promitea să fie unică.

Disperat că n-o poate reține, veni cu o ultimă propunere.

- Să-ți spun ceva: pentru a-ți demonstra totala mea încredere în capacitățile tale, voi da o petrecere de mulțumire. Astă-seară, la mine acasă. El sări de pe scaun, şi ajunse la uşă. Ne vedem acolo, prințesă.

- Alec, nu pot veni la petrecere! strigă ea în urma lui. Am rezervare la avion pentru ora opt.

El îşi vârî capul pe uşa biroului şi îi spuse cu hotărâre:

- După ce m-ai acuzat că ți-am violat trupul inert, cel mai mic lucru pe care ai putea să-l faci este să rămâi încă o zi pentru a-mi vedea barca.

-Nu e cinstit, protestă ea. Dar el deja plecase. Nu mă duc, îi spuse ei computerului. Aş fi o proastă dacă aş lăsa această relație să avanseze.

*

* *

în seara aceea, la ora şase, Bunny traversa podul pentru a ajunge în statul Washington, după care conduse pe estuaruil amenajat al râului Columbia. Dumnezeule! exclamă ea când ajunse în apropierea casei lui Alec. Era o imensitate de piatră gri, o casă mare din care plecau două aripi acoperite cu țiglă roşie. Aşezată în mijlocul unei grădini pline de verdeață, avea o privelişte încântătoare asupra râului Columbia şi muntelui Hood. Pământul era acoperit cu straturi de trandafiri, în spatele cărora se aflau un teren de tenis şi o fermă. Se pare că Alec nu provenea dintr-un mediu atât de diferit pe cât credea ea.

Parcă maşina lângă cele ale altor musafiri şi merse pe verandă până ajunse la uşa din lemn roşu în care bătu cu ciocănelul auriu agățat de ea. în câteva secunde, îi deschise chiar stăpânul casei.

-Mă bucur să te văd, prințesă, spuse Alec blând. Am fost îngri-

jorat când am văzut că nu apari.

- N-ai exagerat cu nimic, era cât pe ce să nu vin, spuse Bunny, privindu-l cu atenție pentru a-şi aminti fiecare trăsătură a lui. Umerii lui păreau mai lați sub cămaşa albă, iar picioarele lungi şi puternice arătau bine în pantalonii albi. I se părea ciudat că după ce trăise printre cei mai frumoşi bărbați ai Holywood-ului găsea figura lui blândă şi colțuroasă atât de adorabilă. îmi pare bine că m-am răzgândit.

- Mă bucur că-ți pare bine. O privi fascinat când trecu pe lângă el, dorindu-şi s-o strângă în brațe, dar ea făcu un pas înapoi şi se cuprinse cu brațele ca pentru a se apăra şi pentru a nu-i da nici o şansă. Intră, presupun că ar fi mai bine să ne alăturăm celorlalți.

Alec o conduse prin holul mare până ajunseră în spatele casei. Plină de curiozitate, ea privi camerele mari, decorate cu mult gust.

- Ai spus că mama ta te-a ajutat la decorarea în „stil contemporan sau cam aşa ceva," dar aici e minunat! Cum naiba îți permiți o casă ca asta din salariul modest pe care-l ai?

El zâmbi pe sub mustață, dar ochii îi erau plini de taine.

- îngerul meu m-a atins cu bagheta fermecată şi mi-a spus: „Să ai parte de strălucire".

- Numeşti asta strălucire! exclamă ea privind livingul. Mobila aceea avea culori intense, maronii şi strălucitoare, pereții erau decorați cu tablouri marine şi artă sud-americană. Ferestrele aduceau ochiului priveliştea râului şi a muntelui din spatele lor. Un şemineu din paitră neşlefuită domina întreaga încăpere. Se întoarse spre Alec şi ridică o sprânceană. Am sentimentul că această casă e irosită.

- Da, cred că aşa e, recunoscu el cu voce tristă. Dar ai umplut-o tu atunci când ai apărut cu mâinile de catifea şi strălucirea de mătase, prințesă, judecă şi tu. îşi lăsă privirea să plutească pe jacheta ei aurie cu fire negre şi pe rochia mulată care dădea impresia că e dezbrăcată. Sandalele ei erau tot aurii, iar şnurul brodat din păr era exact ca albastrul ochilor ei. Ti-ai copiat ținuta

din Vogue?

Impresionată de privirea lui caldă, Bunny râse.

- Am cumpărat-o mai de mult, de pe Rodeo Drive.

Păstra o casă pe care nu o dorea şi femeia adorată nu avea nici un sentiment faţă de el, vorbindu-i de Rodeo Drive, îi spuse oftând:

- Să mergem la ceilalţi.

Bunny stătea în cadrul uşilor franţuzeşti privind marea terasă din dale de piatră, cu şezlonguri şi un grup format din doisprezece invitaţi. Piscina avea dimensiuni olimpice şi grătarul împrăştia o aromă minunată care stârnea foamea. Barca domina peisajul, susţinută de un eşafodaj din lemn, vopsită în alb cu decoraţii negre, iar catargul se ridica până la cer.

- Am crezut că glumeşti când mi-ai spus că vei construi o goeletă în spatele casei! spuse ea privindu-l pe Alec. Ce ai păţit de ţi-ai asumat această muncă?

Mulţumit că o interesa acest subiect şi că era impresionată, el respiră adânc şi râse.

- Probabil că îmi place „reclama exagerată”...

Bunny se gândi că ar fi interesant ca vorbele lui să fie adevărate dar ştia că glumeşte.

- De când lucrezi la ea?

- De patru ani. Exteriorul e terminat, dar sunt multe de făcut în interior.

Chemările nerăbdătoare îi treziră la realitate. Henry şi soţia lui, Nan şi Cuck, împreună cu alţi şefi de secţii şi soţiile lor îi urau un bun-venit atât de anflăcărat încât Bunny ezită la început să se apropie de ei.

Având grijă de grătar, Alec o urmărea cum se integrase între ei, cum râdea la glumele bărbaţilor şi cum le asculta pe femei, care vorbeau despre treburile gospodăreşti, despre soţi, copii şi serviciu.

Nan era în centrul atenţiei din cauza sarcinii avansate, iar celelalte femei îi admirau progresele, fericite să-i împărtăşească din experienţa lor în privinţa sarcinii şi a naşterii. Bunny asculta

fascinată femeile care o introduceau într-o lume nouă pentru ea. începuse să regrete puțin că un soț şi un copil nu erau programați în agenda ei. Ar fi fost amuzant să facă parte dintr-o astfel de comunitate.

La lăsarea întunericului, după ce Bunny îşi termină friptura cu garnitură şi băuse cu grijă un pahar de vin, Alec îi strânse mâinile.

-Invitații pot avea acum singuri grijă de ei. Hai să facem o plimbare.

Ajungând pe iarbă, părăsiră terasa şi luminile din spatele lor. Cerul era întunecat, cu nori mici care străluceau în lumina lunii. Luminile oraşului se reflectau în apa râului. Briza mirosea a ocean şi brad. Alec o înconjură cu un braț şi o lipi de trupul lui cald. Bunny nu văzu nimic nelalocul lui în acest gest.

Discuțiile şi râsetele de la petrecere se auzeau în spatele lor, iar el dorea să-i aducă alte argumente pentru a o face să rămână împreună la Woodbox.

-Ti-ai făcut mulți peiteni în fabrică, prințesă. Te plac foarte mult.

- Crezi? zâmbi ea visătoare; prietenii erau rari în viața ei dedicată muncii. Nu prea am multe în comun cu ei.

- Numai faptul că ai fost drăguță cu fetele mele a fost de ajuns pentru a-i impresiona pe toți.

Bunny oftă mulțumită.

- N-am fost drăguță, cred că am fost mai prietenoasă decât cu alte persoane pe care le-am întâlnit. Nu sunt sigură de ce.

Alec încuviință.

-Ne place copilăria veşnică, avem nevoie de ea împreună cu tot ce are de oferit, însă nu vrem să recunoaştem asta.

Ea îi zâmbi.

- Sunt norocoşi că eşti şeful lor.

- Eu mă consider norocos. Lucrurile deveniseră prea personale astfel că schimbă subiectul, murmurând impasibil: păcat că Nan n-a împrăştiat vestea că ai plecat târziu acasă noaptea trecută şi că ți-ai

lăsat pantofii sub birou. Angajații ar fi fost încâtați de asta.

- Pot să pun pariu, spuse ea dându-i un ghiont. îmi imaginez că le-ai fi alimentat curiozitatea cu mai multe amănunte.

El oftă, supărat.

-E o treabă murdară, dar cineva trebuie să întrețină atmosfera prin bârfe.

întrebându-se dacă aborda atât de rece toate relațiile de dragoste pe care le avea, Bunny privi luminile unei bărci solitare care trecea pe râu. Asta îi aminti de propria singurătate şi se gândi cât de rari erau iubiții sinceri şi prieteni adevărați din viața ei.

- Mi-aş fi dorit să petrec mai mult timp aici pentru a-i cunoaşte mai bine pe toți, inclusiv echipa ta specială.

Inima lui bătea dureros.

- Nu pleca, Bunny. Rămâi.

- Rămân şi ce fac? Simți iarăşi cum în ființa ei se dădea o luptă cu ispita, şi simți cum îi îngheață spatele.

Alec o cuprinse cu brațele.

- Rămâi şi fă dragoste cu mine, prințesă. Mângâindu-i spatele cu mâna, zise blând. Si tu mă doreşti, nu încerca să negi. Rămâi şi vom face dragoste toată noaptea.

îmbrățişându-i gâtul cu brațele, Bunny îi cercetă fața, şi mai atrăgătoare din cauza umbrelor. Sânii îi erau încordați şi corpul arcuit de dorință se lipea strâns de muşchii lui puternici. Viața ei era atât de goală, dar câteva clipe de pasiune n-ar fi reuşit s-o umple. Nici chiar dacă fluturaşul pretindea că o iubeşte, ceea ce ei fac cu cea mai mare uşurință. Oare câte femei avusese Alec, câte vor mai fi? Avea de gând să fie subiectul bârfelor?

Dându-şi capul pe spate îi privi figura crispată din cauza respingerii ei.

- Nu cred că o noapte petrecută cu un bărbat ca tine ar fi suficient.

îmbrățişându-i şi mai strâns trupul zvelt, Alec ar fi dorit să-i ofere orice, chiar şi universul. Dar simțindu-şi orgoliul rănit, îi era

teamă să nu se implice prea mult. Sărutându-i blând fața, făcu un singur pas pe un teritoriu vulnerabil.

- Am trăi multe nopți, prințesă. Am nevoie de tine. *Woodbox are nevoie de tine.* Rămâi aici. Asta poate fi şi casa ta.

Privindu-l uimită, ea abia înțelese ce spunea Alec. Apoi se eliberă din brațele lui.

- Alec Golightly, încerci să mă seduci pentru a salva Woodbox?

Făcând un pas înapoi, începu să se simtă mizerabil pentru că folosise ca motiv fabrica în scopul de a o seduce.

- în acest moment, nu mă gândeam la fabrică, spuse el ascunzându-şi durerea şi dezamăgirea. Dar dacă tot ai adus vorba, hai să discutăm deschis. Da, aş dori să rămâi şi să ai grijă de Woodbox.

Bunny îşi spuse că trebuie să fie sinceră.

- Alec, aş fi refuzat să conduc fabrica şi dacă nu eram furioasă pentru ce îmi faci! Te simpatizez pe tine şi angajații tăi cu probleme, dar nu te pot ajuta. Trebuie să-mi văd de viața mea. în afară de asta, nu-ți poți permite să mă plăteşti şi nu faci față cerințelor mele.

Nimic din ce spusese ea nu-l surprinse pe Alec. Frustrarea şi dezamăgirea îl făceau să continue discuția.

- Nu mă poți învinovăți că am încercat. Păcat că strălucitoarea Bunny s-a dovedit a fi numai o doamnă cumsecade. Vei fi uşor de uitat pentru că ai doar un corp perfect.

Cuvintele o loviră pe Bunny ca o palmă. Punându-şi mâinile în şolduri, replică:

- Lucrurile ar fi fost cu siguranță mai uşoare pentru mine dacă nu m-aş fi implicat într-o relație cu un fluturaş blestemat pe care l-am plăcut!

El îşi încrucişă brațele pe piept, încordându-şi muşchii.

- Ei bine, domnişoară Bernice Fletcher, poți fi sigură că ai un fel al naibii de amuzant de a arăta că mă placi.

- De ce crezi că trebuie să ajung în pat cu tine pentru a-ți demonstra că te plac?

- Nu asta am vrut să spun.

- Atunci ce anume?

Cuvintele i se opreau în gât, făcându-l să nu-i poată spune adevărul.

- Nu ştiu.

Mâinile lui Bunny tremurau şi trebui să respire adânc pentru a-şi recăpăta controlul.

- Nu ştiu de ce facem atâta caz de asta. Locuim pe coaste opuse şi ar fi imposibil să ne vedem des. Si este evident că nu suntem făcuți unul pentru altul; tu eşti cel care eşti, iar eu sunt cea care sunt. Asta e.

- Cred că aşa este, încuviință el, nefericit.

Dorințele care pluteau în aerul cu miros de brad erau prea neclare pentru a putea fi rostite. Bunny îl privi o clipă, după care îşi aranjă jacheta aurie.

- Cred că ar fi mai bine să mă întorc la hotel. Am un zbor foarte matinal mâine. Poate le spui tu la revedere tuturor din partea mea.

Alec trebui să-şi încordeze tot corpul ca să nu alerge după ea.

- Mult noroc în viața minunată care te aşteaptă în sudul Californiei!

- Mult noroc şi ție, omule Golightly.

După ce urmări cum această femeie adorabilă şi grațioasă pleacă de lângă el dispărând în întuneric, Alec îşi acoperi fața cu mâinile. Se lăsase în voia speranțelor şi acum se simțea mai singur ca niciodată. Era ca şi cum Bunny îi luase şi ultima şansă de fericire.

Fusese un punct când visase că atingea plin de iubire o ființă mai presus decât orice cunoscuse.

Capitolul 4

Bunny intră în casa tatălui său din Beverly Hills a doua zi dimineața, simțind că viața ei nu va mai fi la fel de acum înainte. în cele două zile petrecute la fabrică, echipa specială o afectase foarte mult. Si îi plăceau toți angajații pe care-i cunoscuse la Woodbox. Simpla lor fericire în căsnicie şi bucuria de a avea copii o făcuseră să devină mai sensibilă, dorind să lupte pentru viitorul ei. Si *Alec* Cum ar fi putut şterge imaginea şi amintirea figurii lui frumoase care stăruia în mintea ei? Detestase faptul că el o privise numai ca pe o provocare sau ca pe o soluție pentru problemele de la fabrică.

Lasând jos valiza şi servieta, intră în living. Considerase întotdeauna familiare carpetele gri-perlat, mobila franțuzească în tonuri de bleu şi tabloul Van Gogh, luminat cu artă, care stătea atârnat peste tapetul de pe perete. în rame de sticlă se aflau cei pe care de-a lungul anilor i-a promovat tatăl ei: fotografii de actori care deveniseră staruri şi imagini din filme foarte importante.

Câteva clipe mai târziu acel bărbat intră în cameră îmbrăcat într-un costum impecabil, cu cravată şi cămaşă asortată. Ca întotdeauna, George era de un calm rece. încercase să adopte şi ea aceeaşi atitudine.

- Ce bine că te-ai întors, puiule, spuse el strângând-o în brațe.

- Ah, da, aveam nevoie de o îmbrățişare. Bunny îşi lipi fața de umărul lui, dorind să uite toate problemele prin asta, aşa cum făcuse în copilărie.

El se aşeză într-un minunat fotoliu albastru şi-i arătă cu mâna locul de lângă el.

- Vino, stai jos şi vorbeşte-mi despre Oregon.

- Este Or-y-gun, George. îi povesti despre problemele de la Woodbox şi cât de mult o afectaseră acei oameni. Dar evită să-l menționeze pe Alec, ştiind că tatăl ei cerceta orice bărbat care o interesa. Rămase apoi tăcută, întrebându-se dacă i-ar plăcea să conducă o făbricuță. Ar fi interesant să convingă Elegante să n-o închidă şi să-şi folosească imaginația ca s-o pună pe picioare...

Presupunând că are opinia tatălui ei despre producția de

mobilă, oftă şi zâmbi fără speranţă.

- Experienţa mea la Woodbox a fost foarte interesantă, dar nu m-a ajutat să aflu ce am de gând să fac mai departe.

George zâmbi cu multă căldură.

- Cred că dilema ta se va sfârşi. S-a ridicat o nouă voce. Faline Morris ar dori să-ţi vorbească.

Bunny era uluită.

- Vrei să spui Faline Morris, de la *Winsome Cloud?*

- Da *Winsome Cloud* şi alte câteva firme importante în producţia de filme despre femei. Vrea să aranjaţi o întâlnire.

*

* *

Două zile mai târziu, Bunny îşi îmbrăcă rochia şi taiorul de crep roz şi îşi făcu apariţia în biroul lui George.

- Acum pot spune că am luat prânzul cu Faline Morris.

- Minunat, zise el rezemându-se de spătarul scaunului. Ce ştie despre tine?

- Preston Mann, producătorul de filme al lui Nick, i-a spus cât de bine m-am descurcat cu compania. Are nevoie de un asociat producător, deci mi-a verificat întreaga activitate. Nick, fie binecuvântat, mi-a dat un calificativ extraordinar. în timp ce-şi studia unghiile date cu lac, Bunny se miră că toată durerea provocată de Nick nu o mai afecta deoarece fusese ocupată cu noua dezamăgire produsă de Alec. Oricum, Faline ar dori să încercăm şi dăcă mă va aprecia, aş putea avea foarte mult succes.

Tatăl ei nu făcu altceva decât să fluture un ziar prin aer.

- Ai prins o poziţie importantă în industria filmului. Probabil îţi vei face propria afacere şi vei deveni tu însăţi producătoare. Bunny, puiul meu, la asta am lucrat împreună încă de când ştiai să numeri până la trei. O privi cercetător. Ai acceptat, desigur?

Punându-şi mâinile în şolduri, ea înaintă spre el.

- I-am spus că mă voi gândi. Te rog, nu te supăra, mai am încă o întâlnire poimâine. Nu pot lua o astfel de decizie cât timp trebuie să prezint raportul meu asupra Woodbox-ului. Singurul lucru pe

care-l pot face pentru acei oameni deosebiți este să mă concentrez numai asupra problemelor lor.

Luându-şi servieta, Bunny traversă covorul gros din elegantul birou al tatălui ei, întrebându-se cum s-ar simți stând la biroul lui Henry. îl va vedea pe Alec în fiecare zi. Va urmări cum zboară cu aripile lui de fluturaş din floare în floare...

- Oferta Falinei este un vis devenit realitate, spuse George când ea ajunse la uşă. Nu trebuie să întorci spatele acestei ocazii pe care o întâlneşti doar o dată în viață.

Privindu-l peste umăr, ea încuviință recunoscătoare:

- Da, ai perfectă dreptate.

Trei dintre angajații lui Alec lipseau în acea zi şi el era furios pentru că treaba nu mergea; spera că toate visele blestemate ale lui Bunny deveniseră realitate. Din cauza ei, încă mai visa imposibilul, nu putea dormi de două săptămâni de când plecase; i se păruse că trecuseră o sută de ani de atunci. Era trist pentru că o femeie îl respinsese şi nu avusese nici un sentiment față de el.

Era tot timpul prost dispus, furios pe ea şi pe sine de fapt pe oricine îi ieşea în cale. Nu avea de gând să grăbească terminarea ambalării noului lot de mobilă. Se înfurie când auzi că şeful vrea să-l vadă imediat.

Cu mustața zburlită, Alec intră în biroul principal.

- E bine sau rău, pentru că... Stomacul lui se făcu ghem când îl zări pe Henry stând ghemuit în spatele biroului, arătând cu zece ani mai bătrân decât ieri. Ce s-a întâmplat?

- Elegante ne închide. Ne-au dat trei luni pentru a termina comenzile pe care le avem şi a avertiza personalul.

Alec încremenise în fața biroului.

- Dar Bunny a spus că-i poate convinge că avem potențial.

- Se pare că n-a avut succes.

Vârându-şi cămaşa cu flori liliachii în blugi, îşi imagina cum le va spune celor treizeci de retardați încrezători şi drăguți că sunt aruncați în stradă. Se sprijini de birou într-un gest fără speranță.

- Maiestatea sa trebuie să fi fost prea ocupată cu viața ei plină

de bogății pentru a-şi face griji în privința problemelor noastre. îl privi pe Henry. Doar n-ai de gând să laşi lucrurile aşa? O să te lupți cu ei.

Henry îşi plecă fruntea încărunțită.

- Sunt prea bătrân pentru asta. Dar dacă ai prefera tu postul...?

Alec merse spre fereastră şi privi afară. Refuzase şi înainte avansarea, gândindu-se că echipa lui specială avea nevoie de el. Acum aveau nevoie mai mult de posturile lor. Si-ar fi dorit s-o convingă pe Bunny să accepte postul. Măcar nu s-ar mai fi simțit atât de singur. Din nefericire, premiile Academiei se acordau numai pentru starurile cu roluri mari, nu ca cel de la Woodbox.

- Bine, la naiba, spuse el ridicând din umeri. Spune consiliului că mă poate vota ca director general.

Henry se ridică şi înconjură biroul.

- Au făcut-o deja, deci ia-ți locul pe scaunul de director.

Realizând decizia luată, Alec se aşeză. în momentul în care atinse scaunul mare cu spătar moale, avu senzația de putere. Zâmbetul îi înflori pe față.

- Henry, îi vom face să se ducă la dracu'!

- Tu o vei face. Eu mă duc la pescuit.

*
* *

Timp de trei zile, Alec nu dormi aproape deloc, afundându-se tot mai adânc în tehnicile de management aplicate la Woodbox şi în resursele acesteia, sperând să găsească o soluție simplă, dar nu era atât de uşor. Perspectiva anunțării închiderii iminente îi dădea fiori. Scoțându-şi haina şi descfăcându-şi cravata, se sprijini de pervazul ferestrei şi privi afară, dorindu-şi ca barca lui să fie terminată pentru a se avânta pe valurile albastre, departe de toate problemele.

Privi cum în curte intră o maşină pe care era fixată o bicicletă, şi parcă încet. îşi spuse că avea presimțirea că astăzi era ziua în care Bunny avea să vină. Se enervă când se întrebă dacă neglijase intenționat raportul pentru a se întoarce să dezvolte relația lor. îl

durea acest gând şi se învinovăţi pentru asta, în timp ce o privea atent pe femeia care ieşea din maşină. Arăta foarte slabă în pantalonii bej mulaţi pe care-i purta şi în puloverul colorat, în mâna subţire ţinând o servietă.

Revenind la realitate, Alec îşi dădu seama pe cine priveşte.

- Ce dracu' mai vrea?

*

* *

Foarte obosită deoarece nu făcuse decât două pauze scurte în cele două zile de drum din sudul Californiei până aici, Bunny se deplasa încet prin parcare. Dealurile împădurite, norii pufoşi şi frumuseţea râului care curgea lin îi dădură un sentiment de linişte şi pace pe care avea necoie încă de când George îşi exprimase dezaprobarea faţă de hotărârea ei.

Intrând în clădirea principală, trecu de biroul secretarei şi se îndreptă direct spre cel al şefului.

-Am venit cât am putut de repede când am auzit că Elegante au de gând să...

Surprinderea o făcu să se oprească în mijlocul frazei când îl văzu pe Alec stând în locul lui Henry. Mustaţa lui lucioasă, ochii verzi ca marea şi părul des şi castaniu erau neschimbate, dar expresia feţei lui părea mult mai atrăgătoare. Arăta autoritar în costumul gri, cămaşa albă şi cravata cu nuanţe bleu. Ea îşi ridică ochelarii deasupra frunţii.

- Ce faci aici?

- Eu aparţin acestui loc, aşa că lasă-mă să-ţi pun aceeaşi întrebare. Si-ar fi dorit ca ea să nu arate atât de minunat, să nu-l atragă în felul în care o făcea. Punând întrebarea continuă să mormăie. Nu mi-am dat seama că vulturii se strâng atât de repede pentru a ne mânca oasele.

Bunny îl privi atent o clipă, după care-şi puse ochelarii la ochi. Obrajii îi erau roşii.

-Vulturii? Despre ce vorbeşti?

Alec se ridică şi se sprijini cu mâinile pe birou. Durerea, îngrijorarea şi frica începură să-l neliniştească.

- Nu are importanță că m-am implicat în jocurile tale şi că m-am ales cu multă durere. Nu pot înțelege de ce nu ai putut rămâne pentru a ne ajuta, din moment ce te-am rugat atât de frumos. Dar nici măcar n-ai putut acorda mai mult timp în agenda ta, ocupată cu cariera, pentru a scrie un raport decent? Dacă te-ai gândit bine să te întorci la mine, lasă-mă să-ți spun că angajații de aici merită mai mult.

- Eu nu sunt un *vultur* şi nici nu fac pe victima! N-am dormit multe nopți gândindu-mă la persoanele speciale de aici. Căutând în servietă, Bunny scoase un dosar pe care-l aruncă pe birou. Acesta este raportul *excelent* pe care l-am scris. Nici nu s-au uitat la el. Elegante decisese deja că fabrica de mobilă nu se potriveşte cu imaginea lor. Punând mâinile pe birou, se apropie de fața lui şi-l privi în ochi. Dacă ai fi avut vreun pic de minte, ai fi ştiut că voi face tot posibilul, dar...

Remarca ei plină de milă îl lovi dureros pe Alec şi-l trezi la realitate.

- Ai dreptate, trebuia să-mi dau seama că n-ai venit degeaba aici, doar pentru că n-aveai ce face. Eu...

Dar ea n-avea de gând să-l asculte.

- Nu m-am jucat cu tine! De vină au fost cele întâmplate. Tu şi vinul pe care l-ai adus, şi *mustața ta*!

Alec îşi plecă fruntea, ştiind că are dreptate.

- Bunny, eu...

- Sunt foarte obosită, pentru că am condus ca o nebună ca să ajung aici repede.

Clipi din ochii albaştri, acum străvezii, iar buzele îi tremurau. Continuă:

- Tata aproape a făcut apoplexie pentru că am renunțat la o ofertă spectaculoasă pentru cariera mea numai ca să încerc să vă ajut în rezolvarea crizei voastre stupide!

- Tot ce pot spune este că îmi pare rău, zise Alec supărat pe sine. mi-am închipuit tot felul de lucruri despre tine, deoarece lucrurile au devenit tensionate aici. Dar cred că asta nu este o

scuză.

Stând foarte aproape unul de altul, ea simţi cum starea de nervi neobişnuită în care se afla începe să dispară la fel cum apăruse. Era atât de obosită şi stresată încât ochii lui trişti o făcură să se amuze în mod inexplicabil. în ciuda efortului de a se controla, râsul ei izbucni şi umplu toată încăperea.

Lui Alec nu-i părea anormală criza ei de isterie după tot ce-i aruncase în faţă. Nu ştia ce trebuie să facă. Aplecându-se spre ea îi sărută colţul buzelor. Obţinu efectul dorit. Râsul se opri ca şi când îr fi apăsat un buton când mustaţa lui îi mângâie pielea fină. întâlnindu-i ochii plini de dorinţă, nu rezistă să-şi plimbe buzele peste buzele ei de catifea.

trezită la realitate, Bunny se îndepărtă ca şi cum ar fi fost arsă.

- Să nu îndrăzneşti, Alec Golightly. Am jurat că de această dată nu mă voi mai lăsa prinsă în jocurile tale! exclamă ea acoperindu-şi obrajii cu mâinile.

Când îşi văzu degetele negre de rimel ud, ieşi repede din birou. Avu nevoie de douăzeci de minute pentru a-şi stăpâni emoţiile şi a-şi reface machiajul, după care intră în birou mestecând gumă.

Alec stătea calm în spatele biroului.

- Aş vrea să-mi cer scuze pentru acuzaţiile nedrepte pe care ţi le-am adus şi pentru că te-am făcut vultur.

- Speram c-o vei face, spuse Bunny, cu un râs scurt. Si eu îmi cer scuze pentru criza de isterie. Nu m-am purtat aşa niciodată în viaţă! Nu ştiu de ce în prezenţa ta emoţiile îmi scapă de sub control.

- Toate emoţiile? Mustaţa lui se curbă într-un zâmbet. E interesant.

Privindu-l, Bunny trebui să recunoască. Arăta puternic, chiar şi cu haina descheiată, cu strălucirea de pasiune întipărită pe chipul lui frumos. Pentru ea, puterea era o calitate la un bărbat.

- Ia-o cum vrei, zise ea, am venit înapoi numai pentru a te ajuta să depăşeşti momentul. Asta dacă ai nevoie de mine.

Rezemându-se de spătarul scaunului, Alec deschise larg braţele.

- Am nevoie de tine, te vreau, te doresc. Poţi fi manager general din momentul de faţă, dacă asta îţi doreşti.

Bunny ridică o mână, râzând.

- Nu, nu de asta m-am întors. Dar poate ai nevoie de un consilier?

- Poţi paria pe asta! O privi atent. Cât timp poţi rămâne?

- Am înţeles că Elegante v-a dat trei luni, deci acesta este maximul şederii mele aici, zise ea încruntându-se. Dacă voi rămâne, vreau să ne purtăm normal, pentru a nu ajunge la neînţelegeri. Eu n-am venit definitiv şi, din câte-mi amintesc, tu eşti un tip foarte insistent, aşa că vom avea doar o relaţie de serviciu.

- Mda.

Alec o găsea pe Bunny Fletcher mai mult decât atrăgătoare când era autoritară şi nu avea de gând să facă promisiuni.

Mulţumită că şi-a expus punctul de vedere, se aşeză pe scaun şi îşi întinse picioarele lungi, acoperite cu ciorapi de mătase.

- Ce s-a întâmplat cu Henry?

- S-a pensionat şi a plecat la pescuit. Eu sunt şeful acum şi asta mă amuză destul de mult.

- Nu găsesc nimic amuzant. Din câte-mi amintesc, ţi-am spus că-ţi iroseşti potenţialul. Pot spune, după privirea din ochii tăi şi după bărbia hotărâtă, că vei fi un bun director executiv. Râse când îl văzu că îşi scoate bărbia şi mai mult în afară mimând un gest neînduplecat. Ce-ai reuşit să faci până acum pentru redresarea fabricii?

Alec respiră adânc şi îşi frecă mustaţa.

- Un avocat mă ajută să legalizez plata tuturor angajaţilor. Din fericire, Elegante a fost de acord să vândă şi să ne mai ţină în spate câtva timp până când vom termina de plătit datoria faţă de ei.

- Mecanismul bazat pe pârghii economice este o relaţie la care m-am gândit eu, murmură Bunny, jucându-se cu pietrele colorate cusute pe pieptul puloverului ei.

Punându-şi mâinile la ceafă, Alec privi îngrijorat spre tavan.

- într-un fel, trebuie să-i conving pe angajaţi să mizeze cât mai

mulți bani pe acțiuni pentru a plăti datoria. Nu le-am dat încă date prea exacte despre tot ce se întâmplă. Am planificat să anunț situația de criză mâine dimineață şi să le arăt planul.

Bunny simți că-l simpatizează şi mai mult, în timp ce îşi dădu seama cât de mult ține la el şi la angajații de la Woodbox.

- Va fi foarte emoționant, nu-i aşa?

- Pun pariu, spuse el oftând. Si în afară de asta, s-ar putea ca ei să nu vrea să rişte investirea unor bani înr-un lucru efemer, iar eu nu-i voi putea învinovăți dacă îşi depun demisiile. în acest caz nu vom putea plăti datoria.

- Da, înțeleg. Scoțându-şi ochelarii pentru a-şi freca ochii obosiți, Bunny şi-ar fi dorit să ştie cum să facă un fluturaş să fie interesat numai de colaborarea frumoasă şi de sugestiile unei femei talentate. Tot ce-i putea oferi erau cunoştințele despre afaceri şi el părea să nu aibă nevoie de asta. Te-ai gândit deja la toate lucrurile pe care ți le-aş fi sugerat eu, deci nu cred că are rost să mai ajut la salvarea fabricii. Cred că m-am grăbit. Am impresia că ar fi mai bine să mă întorc acasă.

- Dumnezeule, nu te poți gândi să ne părăseşti iar! exlamă Alec cu inima strânsă la gândul că ea va pleca din nou. Poate că am idei, dar nu ştiu cum să le pun în practică. Si apoi, nimeni nu-mi va da bani atâta timp cât tactul meu lasă de dorit. Parcă aş fi un scons turbat.

- Sau un vultur, murmură ea, râzând fericită că Alec avea întradevăr nevoie de ceva de la ea. Bine, voi rămâne şi-mi voi pune la dispoziție serviciile. Servicii de *afaceri.* Gratuit, din moment ce mă îndoiesc că Woodbox îşi poate permite să mă plătească.

Capitolul 5

încercând să fie atentă la drum, Bunny urmări cu greu maşina lui Alec peste pod şi apoi spre partea de nord a râului.

I se părea ciudat faptul că el conducea un Mustang albastru decapotabil. La fel de ciudat ca şi faptul că un bărbat cu pregătirea lui îşi limita cariera în făbricuța aceea mică. Chiar dacă Woodbox nu va avea nici o şansă, el va gusta destul din puterea pe care i-o oferă postul de director. Probabil că atunci îşi va dori să avanseze spre ceva mult mai important, iar ea avea destulă experiență în afaceri pentru a-l ajuta...

îi era greu să se gândească la Alec care se afla în maşina de mare viteză din față şi deveni deprimată. Adevărul fusese spus: renunțase la întreaga ei viață echilibrată şi amânase poate ultima şansă de a avea succes în afaceri. Nu ştia cum va ieşi din această situație. Se gândea cu tristețe că şi omul Golightly era prea sensibil pentru a face față imensei responsabilități care stătea pe umerii lui.

Când ajunseră, realiză că şi casa lui era un mister: tot enormă, cu barca neterminată în curtea din spate şi cu spectaculoasa grădină. Chiar şi cu salariul de manager, avea nevoie de un „înger păzitor" pentru a şi-o permite. încăpățânat şi sincer, era totuşi un om a cărui viață era un mister pentru ea.

Alec o conduse pe Bunny în micul living al fermei. Privind cuverturile prăfuite cu care era acoperită mobila, geamurile nespălate şi colțurile tavanelor pline cu pânze de păianjen, el se încruntă.

- Cred că m-am grăbit când ți-am oferit acest loc drept adăpost temporar. N-am realizat că este atât de murdar. Nu poți rămâne aici până când nu-l voi curăța.

Abia auzind ce spune, Bunny privea în jur captivată. Mica fermă îi amintea de casa păpuşilor, nu pentru că s-ar fi jucat cu ele vreodată. Privind pe fereastră, zări pădurile imense ce acopereau impunătorul munte Hood, de la apa râului Columbia până în vârf, şi se simți cuprinsă de linişte şi bucurie. îşi imagină că femeia dinamică începea să se simtă mai relaxată aici.

- Dacă aş curăţa puţin dormitorul, aş putea petrece noaptea aici, spuse ea repede. Si voi curăţa tot restul casei mai târziu.

Alec privi sceptic pantalonii ei scumpi şi frumosul pulover.

- Pun pariu că n-ai făcut curat în casă niciodată în viaţa ta. Hai, recunoaşte.

Bunny n-avea de gând să-i mărturisească faptul că George insistase să se concentreze numai asupra talentelor ei şi existaseră întotdeauna menajere care făcuseră asta pentru ea.

- Am o inteligenţă aparte şi cred că mă voi descurca să fac curăţenie în căsuţa asta minunată.

- Sunt sigur că oamenii deştepţi o pot face la fel de bine ca şi ceilalţi, dar de ce să te oboseşti? zie el, nedorind să vadă această femeie delicată, plină de succes murdărindu-se pentru a face ce trebuia să facă el. Dormi în casa mea în noaptea asta. Voi chema mâine pe cineva pentru a face curat în acest loc.

-Alec, voi rămâne aici în noaptea asta, zise Bunny cu hotărâre.

Simţind că nu trebuia să se complice acum şi să lase timpul să rezolve totul, n-avu încotro şi cedă.

- Dacă eşti atât de hotărâtă, voi aduce aşternuturi si prosoape. îndreptându-se spre uşă, privi înapoi şi se gândi că ar trebui să-i specifice uneltele folosite pentru curăţenie, în scopul de a o face să se răzgândească. Voi aduce şi mături, perii, cârpe, o găleată şi soluţii de curăţat.

După ce plecă râzând, Bunny studie camera micuţă, căscând şi protejându-şi pantalonii bej şi puloverul de praf şi pânze de păianjen. După ce îşi termină turul, realiză că în afară de a deschide geamurile pentru aerisire, nu avea nici cea mai vagă idee despre folosirea instrumentelor pe care le enumerase el.

Alec se întoarse îmbrăcat în pantaloni scurţi albi şi într-un tricou care-i înfăţişa o privelişte interesantă a trupului viguros. Acoperindu-şi căscatul cu mâna delicată, Bunny îl privi atentă cum îndepărtează praful cu ustensilele pe care le adusese; învăţă astfel cum se foloseşte aspiratorul.

- Nu ştiu de ce crezi că nu pot face asta.

- Nu ştiu de ce vrei neapărat s-o faci tu, zise el bătând pernele şi făcând patul îmbrăcat în aşternuturi curate să pară cât mai confortabil. Privindu-şi opera, deveni neliniştit pentru că de cealaltă parte a patului se afla o femeie atât de minunată, care putea fi numai a lui.

Privind-o, observă că este extrem de obosită, chiar dacă încerca să nu arate asta.

- Probabil că nu e bine să ne învârtim prea mult pe lângă pat, doamnă Bunny.

Cu buzele întredeschise, ea îşi lăsă ochii să se plimbe pe fața lui senzuală şi pe formele viguroase, după care strânse cu putere din dinți şi şi sparse un balon de gumă apoi se îndreptă spre uşă.

- Ai dreptate, este o relație de afaceri. îmi voi aduce lucrurile din maşină.

încântat de atracția pe care o simțea şi ea pentru el, Alec o urmă până la micuța maşină neagră.

- Oare un gigant a agățat această bicicletă de maşina ta?

- Nu râde de bicicleta mea, spuse ea râzând. De obicei, nu am timp pentru gimnastică aerobică sau alergat şi de aceea merg pe bicicletă până la serviciu. Ridicând capacul portbagajului, se apleacă şi scoase o valiză. Asta mă ține în formă.

- Cu siguranță, murmură Alec, studiind picioarele ei lungi şi zvelte înainte de a porni s-o ajute. Dar casa mea se află la douăzeci şi ceva de kilometri de Woodbox, prea departe pentru a merge cu bicicleta.

- Sunt obişnuită cu asemenea distanțe, murmură ea privindu-i muşchii care se încordaseră din cauza greutății valizei din portbag[aj]. •

- întotdeauna îți iei atât de multe lucruri cu tine?

- De obicei nu poposesc prea mult în locurile unde mă duc, zise ea tristă, simțindu-se atât de obosită încât acest gând îi aduse lacrimi în ochi.

Luându-şi hainele de lucru care erau aşezate frumos pe

bancheta din spate, le cără în casă şi le aşeză meticulos, în şifonier. Când Alec termină căratul bagajelor, se aflau în dormitor, privindu-se insistent unul pe altul. îngrijorarea din cauza faptului că patul se afla chiar lângă ei şi citea pe feţele amândurora.

- Ce-ai zice să luăm cina împreună? o întrebă Alec, nesigur.

Ea căscă din nou şi îşi acoperi faţa cu mâinile.

- Sunt prea obosită ca să mănânc.

Supărat că trebuie s-o părăsească şi să se întoarcă la casa lui mereu goală. Alec prelungi discuţia, ştiind totuşi că trebuie să plece.

- Sigur nu-ţi va frică singură aici?

Căldura figurii lui o făcu pe Bunny să-şi dorească să-l strângă în braţe şi să-l lase s-o iubească, numai dacă l-ar fi încurajat câtuşi de puţin. Se sperie de reacţiile ei.

-Am alte motive de îngrijorare, în afara faptului că rămân singură, omule Golightly. Zâmbetul ei se transformă într-un căscat imens.

Mângâindu-i obrazul, îi atinse buzele cu vârful buzelor ei.

- Bine, prinţesă, te voi lăsa în pace, dacă asta doreşti.

După ce el plecă, Bunny îşi apăsă buzele cu degetele, dorindu-şi să ştie ce vrea cu adevărat. *Da*, dorea să dea frâu liber sentimentelor şi să-l iubească pe Alec, să fie iubită, dar îi era teamă de suferinţă. Venind la Woodbox şi cunoscând oamenii aceia simpli începuse să se gândească la căsătorie, chiar şi la copii. Dar nu ştia dacă era pregătită să fie o soţie bună şi o mamă iubitoare. Si cum putea face asta, când oferta Falinei era un vis devenit realitate?

Trântindu-se pe pat, aproape plânse: „Nu mai vreau să fiu o superfemeie".

*

* *

Nu se mai trezi până dimineaţă. Stând pe marginea patului, încă în pijama, se întinse şi căscă, în timp ce privea tapetul cu flori şi lumina înceţoşată ce se strecura printre perdelele prăfuite. Nu-i stătea în fire să doarmă atât de mult, deoarece era o femeie dinamică şi inteligentă. Alec o făcea să se comporte ciudat!

Dându-şi seama că acesa plecase la serviciu cu câteva ore în urmă, se grăbi cu toaleta de dimineaţă, îşi prinse părul într-un coc şi se îmbrăcă într-un costum negru cu linii fluorescente, mulat pe corp, format din maieu şi pantaloni scurţi, împachetându-şi hainele de birou, şi se grăbi să iasă pe uşă.

O cutie de carton se afla chiar pe prag, iar deasupra un bilet:

Bună dimineaţa, somnoroasă frumuseţe.

Ai nevoie de combustibil mult pentru a pedala douăzeci de kilometri.

Alec.

Gândindu-se că nu mâncase niciodată la micul dejun şi că el avea o influienţă proastă asupra ei, se aşeză pe prima treaptă şi mâncă o jumătate de pepene galben, o bucăţică de salam şi un pateu umplut cu cremă de brânză. După ce bău şi a doua ceaşcă din cafeaua păstrată caldă în termos, luă o gumă de mestecat şi bicicleta pentru a porni spre Woodbox.

Strângând bine ghidonul şi pedalând repede, Bunny ajunse la clădirea principală pe care o găsi goală. Simţindu-se vinovată, îşi aminti că Alec spusese că-i va anunţa astăzi pe toţi angajaţii de decizia luată de Elegante. Si ea dormise mult, lăsându-l să facă singur faţă situaţiei.

Traversând repede curtea, se îndreptă spre bufet. Toţi angajaţii se aflau acolo, stând la mese şi şuşotind îngrijoraţi. Echipa specială se îngrămădise într-un colţ, privind în jur cu ochii lor de copii şi zâmbind de parcă ar fi fost invitaţi la o petrecere.

Alec părea neajutorat în haina lui de tweed pe care o purta peste cămaşă şi cravată. Expresia lui era disperată. Când Bunny i se alătură, Alec simţi că tensiunea din sală scade.

- îţi voi fi mereu recunoscător că te afli lângă mine. M-am simţit foarte singur. Privindu-i costumul elegant care-i evidenţia toate formele, pe buzele lui apăru un zâmbet slab. Ai de gând să provoci tuturor bărbaţilor atacuri de cord?

- Voi, bărbaţii, aveţi lucruri mai bune de care să vă ocupaţi.

- Ai dreptate. Plimbându-şi o mână prin păr, zise: Toţi angajaţii sunt aici, deci ar trebui să termin odată cu asta.

- Fruntea sus, îi şopti Bunny, privindu-l cum se îndreaptă spre mijlocul sălii.

Toţi tăcură când el începu să le vorbească despre faptul că Elegante a decis să închidă fabrică şi să dea afară toţi angajaţii. După ce le înfăţişă riscurile investiţiilor în acţiuni şi posibilităţile de redresare, toţi se purtară de parcă întreaga situaţie se crease din vina lui, toţi deveniră nervoşi şi-i adresară întrebări usturătoare. Emoţiile nu mai erau controlate, echipa specială devenise agitată şi provocă o adevărată nebunie, fiind dusă imediat an secţie de noul şef.

Faţa lui Alec era palidă şi plină de transpiraţie, în timp ce încerca să răspundă tuturor întrebărilor.

- Nu vă cer decât să vă gândiţi la o investiţie în acţiuni, insistă el. Peste două zile, vom vota pentru sau împotrivă.

Strângându-şi hârtiile, ieşi cu demnitate din sală.

Urmându-l, Bunny simţi cum inima îi bate numai pentru el. Dorea cu disperare să-l liniştească, dar nu ştia cum, sau dacă el va accepta asta când orgoliul îi fusese rănit.

Simţind că nu e singur, îi spuse:

- Ar fi bine să le vorbesc celor de la ambalări. N-au înţeles nimic din ce le-am spus. Tot ce ştiu e că se va întâmpla un lucru îngrozitor.

Hala de ambalare părea o bombă gata să explodeze. Majoritatea angajaţilor ţipau şi se învârteau de colo-colo, neputând fi stăpâniţi de şefii de echipă. Trei din angajaţi ţipau cât îi ţineau puterile implorându-i pe şefi să-i lase să plece acasă.

- Jake mai are puţin şi explodează, spuse Alec. Vezi cum te descurci cu ceilalţi, în timp ce eu mă voi duce să-l calmez.

Bunny nu era deloc expertă în controlarea emoţiilor. Oarecum speriată că va înrăutăţi situaţia, nu făcu decât să le strângă mâinile şi să le zâmbească.

- îmi pare bine că sunt aici, cu voi.

Din fericire, costumul strălucitor de spandx pe care-l purta le distrase atenţia. Dar Dwight, şeful lor, refuză să lase lucrurile aşa cum sunt.

- Ce ţi-a spus omul Golightly în timp ce veneaţi încoace? o ches- tionă el. Ţi-a spus că nu ne facem meseria cum trebuie?

- Nu, faceţi o treabă minunată. în timp ce toţi o priveau fix, Bunny se aşeză pe colţul unei mese şi încercă să le descrie situaţia în aşa fel încât ei să înţeleagă. Omul Golightly a spus că angajaţii pot cumpăra fabrica, devenind astfel proprietari. Oricine investeşte - adică plăteşte cu bani - poate avea o bucăţică din Woodbox, sau cam aşa ceva.

După ce analizară situaţia cu minţile lor încete, Dwight scoase un carnet din portofelul aflat în buzunar şi aruncă o bancnotă pe masă.

- Vreau o bucată din maşina mea de ambalat.

- Nu, aşteaptă, nu aşa merg lucrurile! spuse Bunny.

Uitându-se numai la maşina cu care lucra, Dwight nu mai voia s-o asculte. Ceilalţi îşi urmară liderul scoţând toţi banii pe care-i aveau prin buzunare. Cu faţa lucind în multele culori ale machia-jului pe care şi-l aplicase, Tess începu să vorbească în felul ei caracteristic:

- Tu şi omul Golightly ne găsiţi în regulă, da?

în câteva minute, încăperea deveni tăcută, toţi întorcându-se la treburile lor. Jake se potoli şi începu să numere pachetele, aşa că Alec se îndreptă spre ea şi privi amuzat grămăjoara de bani.

- Trebuia să te las pe tine să ţii discursul de la bufet.

- Nu glumi în legătură cu asta, mormăi Bunny. Cum îi voi convinge să-şi ia banii înapoi?

Alec adună hârtiile şi monedele de pe masă într-o pungă şi i le dădu ei.

Ajunşi în curte, îşi frecă faţa cu mâinile, trist şi demoralizat.

- Consiliul nu va vota pentru investiţie, deci cred că acesta va fi sfârşitul Woodbox-ului. Cum să spun echipei mele că viaţa pe care o duceau a luat sfârşit?

Simţindu-se neputincioasă, Bunny intră împreună cu el în clădirea principală.

- Cineva spunea că nimic nu se termină până când nu ia sfârşit. Să aşteptăm să vedem ce vor vota.

Capitolul 6

- Pentru doi străini, suntem extraordinari împreună, murmură Alec cu ochii triumfători când cuprinse în palme obrajii lui Bunny. Ai fost fantastică prinţesă.

- N-am fost fantastică eu, ci tu, şopti ea. Oftând mulţumită, îşi întoarse faţa şi îi sărută palma. Am presupus că te vei descurca bine, dar n-am ghicit niciodată că ştii toate mişcările care trebuiau

făcute ca şi cum le-ai avea în sânge.

- Tu m-ai inspirat, spuse el cu modestie. Te potriveşti perfect cu această poveste. Dar şi cu o firmă importantă.

- Vorbeşti de bătrânul designer francez pe care l-am refuzat? zise ea ridicând din umeri cu servieta în mână. Purta pentru această ocazie costumul ei norocos, un taior albastru cu dungă neagră la gât şi pe cele două laturi, bijuterii negre şi pantofi cu toc, iar părul era strâns într-un stil sofisticat.

Intrară unul lângă altul în lift ca să coboare de la cel de-al şaisprezecelea etaj al corporației Elegante Furniture. După ce uşile se închiseră, Bunny îl studie pe Alec.

- Vorbind de asta, n-am mai văzut acest costum.

- Este vechi, dar s-a potrivit perfect acestei ocazii atât de importante, zise el zâmbind când desfăcu brațele pentru a-i arăta croiala elegantului costum gri-deschis cu picățele mici, completat de vestă şi cravată maro. Părul lui fusese tuns şi mustața aranjată.

Apăsând butonul pentru parter, ea râse entuziasmată.

- Amândoi avem o putere atât de mare, încât împreună putem face față unei duzini de VIP-uri şi unui întreg consiliu director.

- Ai dreptate, şi nici n-a trecut de prânz. Credeam că va dura toată ziua. Nu mă aşteptam să ne asculte propunerile şi să ne mai dea câteva săptămâni până la închidere. Dar au fost de acord şi eu mă simt ca şi cum toată greutatea lumii a fost ridicată de pe umerii mei.

- Da, şi eu, spuse Bunny fericită. Acum vom fi cei mai mândri proprietari ai Woodbox-ului.

Alec se entuziasm' când o auzi vorbind atât de posesiv despre fabrică. Mângâindu-şi mustața, spuse:

- Consiliul de la Elegante era format numai din bărbați şi poate că asta a avut legătură cu remarcabilul nostru succes. I-ai modelat ca pe plastilină.

- Mi-am spus întotdeauna că puțin farmec nu deranjează, spuse ea încet. Ea îl luă de braț şi traversară holul. Am diploma în finanțe şi marketing, dar tu cunoşti fabrica din toate punctele de vedere; tu ai dat răspunsurile tehnice imediat. Facem o echipă fantastică.

- Poți pune pariu pe asta! zise el intrând în acelaşi cadru al uşii rulante împreună cu ea.

în timp ce pieptul lui îi atingea spatele, cum se putea opri să nu flirteze ca să încerce s-o facă să-i acorde încă o şansă? Desigur, încă nu vorbiseră prea mult unul despre altul sau despre sentimentele pe care le aveau, dar ea începuse să spună *noi*şi *a noastră*despre fabrică. Cu fiecare zi în care-o avea lângă el, ea devenea tot mai implicată în problemele personalului.

- Consider un privilegiu întâlnirea cu tatăl tău, spuse el surprins şi mulţumit că îi deschisese o uşă spre viaţa ei personală.

- Vezi, asta e problema. El nu va crede că e un privilegiu să te cunoască.

- Am impresia că ţi-e teamă că marele George nu va fi impresionat de bătrânul tău amic de la Woodbox. M-am ocupat de mulţi oameni cu probleme de comportament şi de retardaţi. Ai încredere în mine, am nervii tari şi pot avea grijă de mine.

- Da, sunt sigură că poţi, dar... Se aşeză pe scaunul şoferului, îngrijorată, deoarece nu ştia cât de diferite sunt mediile din care proveneau şi pentru că dorea enorm ca Alec să facă parte din viaţa ei. După ce el se aşeză lângă ea, îl privi. M-aş simţi groaznic dacă George nu te-ar aprecia.

-Nu te aştepta să pretind că sunt altceva decât sunt. Nu pot face asta, nici măcar pentru tine.

- Nu asta am vrut să spun! Te plac exact aşa cum eşti. Bunny porni maşina, gândindu-se că avea noroc cu rezervările la avion, ceea ce le dădea un timp limitat pentru întâlnire...

Soseaua era aglomerată şi se făcuse deja ora opt seara când ajunseră în Beverly Hills, conducând pe bulevardul plin de verdeaţă şi apoi pe un drum lăturalnic străjuit de copaci. Oprindu-se în faţa casei, îl privi pe Alec.

- Este ultima ta şansă să te răzgândeşti.

- Nici gând, ai reuşit să mă molipseşti de febra curiozităţii.

- Mi-a fost teamă că n-ai să mai vii, puiule, zise tatăl ei, deschizând uşa înainte ca ea să ajungă acolo. Avea o înfăţişare distinsă, purtând o eşarfă elegantă la gât peste cămaşa albă de mătase.

- Am fost la Disneyland şi şoseaua era atât de aglomerată încât am ajuns mai greu decât mă aşteptam. Acum mai avem puţin timp până la avion, dar n-am putut pleca fără să te văd.

- îmi pare bine că ţi-ai făcut timp, zise el îmbrăţişând-o. Am fost îngrijorat din cauza discuţiei noastre în legătură cu Faline şi am

crezut că nu vrei să mă vezi.

- Nu, tu eşti tot ce am, George. îşi apăsă faţa pe umărul lui după care se îndepărtă. Am adus pe cineva cu mine. George, aş vrea să ţi-l prezint pe Alec Golightly din Portland, Or-y-gun. Alec, tatăl meu.

Ochii lui George erau la fel de reci ca şi ai ei atunci când nu-i convenea ceva, iar acum arătau ca nişte sloiuri de gheaţă.

- Ce mai faci, Alec? Ce mod original de a ne cunoaşte.

- Ce mai faceţi, domnule? Alec zâmbi angelic când îşi strânseră mâinile. Aş putea spune acelaşi lucru despre dumneavoastră.

- Da. George îl conduse în living. Ia loc, Alec, spuse el arătându-i un fotoliu lângă cămin. în afară de faptul că lucrezi la Woddbox, Bunny mi-a povestit lucruri interesante despre dumneata.

Cu tot trupul încordat, Alec rămase în picioare, folosindu-şi înălţimea ca avantaj asupra tatălui lui Bunny.

- Nu văd nici un motiv pentru care să facă asta, domnule. Dacă sunteţi interesat, sunt implicat într-un proiect de construcţii şi am de gând să finalizez barca din spatele casei. Cred că asta e tot ce se poate spune despre mine.

Stând într-unul din fotoliile mari, Bunny zâmbi, ştiind că George se aşteptase să-l copleşească pe tânăr cu atitudinea lui superioară. încântată că omul Golightly putea controla situaţia, fu bucuroasă să continue jocul.

- Alec este managerul nostru general şi astăzi s-a dovedit a fi strălucitor, convingând Elegante să ne lase să cumpărăm Woodbox-ul.

Arătând aceeaşi răceală, George îşi lăsă fiica să-şi continue povestea.

- Da, minunat. Când vei termina ce ai de făcut te vei întoarce repede acasă, nu-i aşa?

- Nu, voi rămâne până când se vor face ultimile plăţi şi totul va

reveni la normal.

- înţeleg.

- în afară de asta, interveni Alec, abia am început s-o învăţ pe Bunny cum să se destindă şi să-şi trăiască viaţa. E greu de crezut că n-a fost până acum la Disneyland.

Ochii lui George se mirară; era clar, acest om avea de gând să-l pună în defensivă.

- Disneylandul nu e necesar pentru un om cu o inteligenţă superioară. I-am creat toate avantajele necesare pentru dezvoltarea potenţialului ei. Nimic nu a fost lăsat la întâmplare.

Alec îşi deschise haina şi îşi vârî mâinile în buzunare.

- în afară, probabil, de a o învăţa să se destindă şi să se distreze.

George ridică o sprânceană.

- Dimpotrivă, am transformat-o într-o femeie cu o carieră plină de succes.

- Sigur că da, se posomorî Bunny. Se îndoia de faptul că tatăl ei avea de gând să glumească.

George îşi îngustă ochii privindu-l pe Alec.

- Atunci, nu te opui ca Bunny să accepte postul pe care i l-a oferit Faline Production, care o va face cu adevărat fericită.

Alec îngustă şi el ochii drept răspuns.

- N-are nici o importanţă ce gândiţi sau ce gândesc eu în decizia pe care o are Bunny de luat. Ea singură trebuie să aleagă.

Pe faţa lui George apăru un zâmbet.

- Deoarece Bunny a crezut de cuviinţă să-mi spună puţine lucruri despre dumneata, Alec, probabil că înţelegi de ce mă comport aşa. Sunt foarte fericit că am avut ocazia să te cunosc. Fiica mea înseamnă mult pentru mine şi vreau tot ce e mai bun pentru ea.

Zâmbetul lui Alec îi ridică mustaţa la colţuri.

- Acesta este un lucru cu care suntem de acord, domnule.

Lăsându-şi capul pe spătarul fotoliului, Bunny îi privea încân-

tată. Cei doi bărbați, la care ținea foarte mult, se părea că se acceptaseră unul pe altul. în timp, vor ajunge chiar să se placă. Ajunsă acasă, îşi aminti că relația ei cu Alec era încă un vis.

Se ridică în picioare, oftând.

- Dacă ați terminat discuția despre mine, ar fi mai bine să plecăm ca să prindem avionul.

După urările de rămas-bun, Bunny ieşi în şosea şi nimeri într-o coloană lungă de maşini. Alec privi pe geam mişcarea lentă a traficului şi înaintară în ritm de melc, douăzeci şi ceva de kilometri timp de o oră.

- Acum ne aflăm pe o şosea cu viteză!

- Deşteptul Alec! zise ea sec, după care râse cu poftă. Bietul George nu e obişnuit cu oameni care nu stau drepți în fața lui... asta te-a salvat. E greu de crezut, dar întotdeauna a fost răbdător cu mine şi m-a iubit.

Alec îşi desfăcuse cravata şi se apropie de ea ca s-o vadă mai bine.

- Dar nu pare omul care te-ar fi lăsat să ai copilărie.

- A făcut tot ce a ştiut şi a putut. Bunny strânse volanul în timp ce conducea cu viteză pe sub becurile cu neon. Bietul om, mama a murit într-un accident de maşină şi l-a lăsat cu un copil mic. N-avea de unde şti ce nevoi are o fetiță şi n-aveam nici un pic de inteligență. Am vrut să-i fac pe plac, dar m-am simțit prost la testele pe care le-am dat pentru studii superioare. Privi atent prin vălul de smog provocat de țevile de eşapament ale maşinilor. N-am avut mulți prieteni şi nici unul dintre băieți nu dorea s-o întâlnească pe Bernice, paranteză uscată.

Sințindu-se plin de tandrețe şi simpatie, Alec puse o mână pe umărul ei ca s-o consoleze.

- Dar ceva s-a întâmplat, de s-au schimbat lucrurile.

înbunată de simpatia lui, Bunny zâmbi slab.

- Când George şi-a dat seama cât de singură sunt, m-a dus la o şcoală de bune mariere unde am fost învăţată să spun lucrurile aşa cum trebuie, când trebuie, să zâmbesc cordial şi să mă conport excelent în orice situaţie. Mi-am făcut operaţie estetică la nas şi bărbie, un lifting la ochi şi am învăţat cum să mă machiez şi să mă pieptăn. îl privi îngrijorată. Si să mănânc salată şi boabe de soia, să fac exerciţii şi să-mi modelez corpul.

Alec îi studie profilul superb înconjurat de o aură de păr auriu.

- Bernice a fost urâtă şi Bunny a mers înainte. îţi pare rău sau eşti bucuroasă că s-a întâmplat?

- E bine să fii frumoasă şi să ştii cum să te porţi. Dar n-am avut cui să mă destăinuiesc. Cei care se apropiau mai mult de mine voiau de obicei câte ceva.

- îmi pot imagina, spuse el înţelegător. Dar lucrurile sunt altfel la Woodbox, nu-i aşa?

- Da, toţi sunt atât de drăguţi. Mestecând în continuare gumă, ieşi pe şosea. Fiind printre femei adevărate, am început să-mi doresc ca mama mea să fi trăit pentru a-mi arăta parte feminină a vieţii. Am pierdut foarte multe. Nu mi-am aranjat o casă, n-am familie, copii.

Inima lui Alec începu să bată mai repede.

- N-am cunoscut nici o femeie mai complexă ca tine, spuse el repede. Sunt de acord cu...

- Te rog, n-o spune din nou! mormăi Bunny. Eşti de acord cu femeia inteligentă care salvează Woodbox-ul. Nu mi-ai spus că nu eşti altceva decât un copil mare? Ei bine, din câte-mi amintesc, la liceul de băieţi erau căutaţi cei mai musculoşi, nu cei cu creier.

El râse cu poftă.

- Nu mai adaug nimic. Tot ce spun e folosit împotriva mea.

După ce predă maşina închiriată, Bunny veni lângă Alec

pentru
ultimile verificări.

- Pentru că tot suntem la acest subiect, îţi voi explica ce s-a întâmplat după metamorfoză. Am avut o problemă cu bărbaţii care abia aşteptau să le observ... hm... pistolul, ca să sară pe o femeie frumoasă. Nan te-a caracterizat drept un „fluturaş”, deci am crezut că eşti unul dintre ei şi am trecut în defensivă când ai făcut primul pas.

- Din moment ce suntem cinstiţi unul cu altul, recunosc că am avut o relaţie amoroasă sau două, dar n-am crezut că femeile mi-au observat... hm... pistolul, spuse el în timp ce-şi lua haina pe umăr, ţinând-o cu un deget, şi servieta în cealaltă mână. Apoi, un zâmbet îndrăzneţ îi apăru pe faţă. Eşti extraordinară când petreci multe ore blestemate în faţa unui computer la care ţii ca la un amant.

- De ce nu mi-aş iubi computerul? E credincios, se grăbeşte să-mi îndeplinească orice dorinţă şi câteodată poate fi mai deştept decât mine. Multe dintre cunoştinţele mele nu sunt aşa.

- Mmm, comentă el planificându-şi s-o seducă, s-o îndepărteze de amantul ei şi să câştige mai mult timp pentru el.

Capitolul 1

Era aproape două noaptea când Bunny ajunse în căsuţa de oaspeţi şi se trânti pe pat. Alarma ceasului începu să sune la patru şi jumătate. Se ridică într-un cot plină de entuziasm şi uimită de efectul pe care-l avusese asupra ei o zi plină de succes şi relaxare.

Trecând de toaleta de dimineaţă, se simţi mândră şi mirată că ţinuse dormitorul şi baia curate fără nici un ajutor. Restul căsuţei era încă plin de pânze de păianjen, carpetele erau pline de praf şi bucătăria prea murdară ca să poată să mănânce în ea. Din fericire, Alec nu intrase aici din ziua în care venise şi nu ştia cum stau lucrurile. Se simţea stăpână pe teritoriu şi voia să cureţe singură casa. Atunci când va avea timp.

Purtând un costum de spandex roz-aprins, pentru bicicletă, ieşi

din casă şi văzu răsăritul soarelui în spatele muntelui Hood, după care se urcă pe bicicletă şi pedală în josul străzii. Aerul era curat, păsările matinale ciripeau, ceaţa se ridica şi mirosul brazilor parfuma atmosfera. Era pacea de dimineaţă, întreruptă doar de câteva maşini care treceau pe stradă. îi va fi dor de dimineţile din Portland când se va întoarce acasă. Când...? Dacă...?

Ajunsă la Woodbox, îşi scoase geaca şi luă o gumă de mestecat. Clădirile asemănătoare erau goale la ora cinci şi douăzeci dimineaţa. O voce din interior o întreba ce căuta la făbricuţa de mobilă fără noroc, din moment ce Falina îi oferise un post de conducere într-o companie ce producea filme cu şi despre femei. Gândindu-se la asta, realiză cu dezamăgirea pierderii întreprinderii pe care o crease nu o mai afecta deloc.

Privind prin ochelari, Bunny zări în depărtare casa de piatra gri şi căsuţa de oaspeţi de pe malul râului misterios. Dacă va refuza oferta Falinei, va fi numai din cauza lui Alec. Să spunem, presupuse ea, să spunem că mă îndrăgostesc de el. Ar putea avea o viaţă fericită cu omul Golightly?

Nu se gândea la altceva decât la o căsătorie sau o relaţie foarte serioasă. Dacă la aşa ceva se gândea şi Alec, cu siguranţă îi va împărtăşi toate sentimentele, visele şi trecutul. Poate că nu era chiar un fluturaş, dar avea înclinaţii frivole spre sex. Asta era tot ce doreşte de la ea? Gândul acesta o făcu să simtă junghiuri în inimă.

Cu această senzaţie, intră în clădirea principală. Schimbându-se în pantaloni negri şi taior, se întoarse la computer şi începu să evalueze vânzările pe care le-a făcut Woodbox. Trecând la fax, începu să caute cele mai apropiate pieţe de desfacere. Era gata; găsise cele mai bune locuri de vizitat şi făcuse aranjamentele de călătorie.

Alec veni la şapte şi jumătate şi o rugă să vină la el pentru o îmbrăţişare tainică. Stând în faţa lui, îşi arcui corpul lângă al lui, înalt, musculos şi tentant.

- De când eşti aici? murmură el, sărutându-i faţa.

- De ceva timp, leneşule, spuse ea.

Se apleacă spre ea zâmbind.

- Nu dormi niciodată?

-Nu am avut nevoie de somn după ce ne-am distrat atât de bine ieri, răspunse ea lăsându-şi obrazul pe pieptul lui ca să-i asculte bătăile inimii.

El îi mângâie celălalt obraz.

- Tot ce aş fi dorit e să fi durat mai multe zile sau săptămâni, nu numai câteva ore.

Aceasta îi confirmă presupunerea că el se gândea la o relaţie de zile sau săptămâni, nu la una pe vecie. Bunny se îndepărtă pentru a ieşi din birou.

- Nu ne permitem nici măcar câteva ore de întârziere pentru a găsi comenzi şi pieţe de desfacere.

Alec îi studie corpul svelt şi plin de vitalitate de sub costumul sobru, fără a mai încerca să-şi ascundă privirile îndrăzneţe. O admira pentru simţul ei în afaceri, dar dorea se nu-şi mai impună reguli atât de stricte şi un program atât de încărcat. îl îngrijora faptul că nu putea ţine pasul cu ea.

- O oră sau două, crezi că are atâta importanţă? Hai să mergem la Astoria în acest weekend şi să privim cum râul Columbia se varsă în ocean.

- Pariez că e nemaipomenit! exclamă ea întorcându-se spre geam şi privind marele râu, apoi revenind spre el. Dar mă întreb dacă realizezi cât de mulţi bani va cere Elegante pentru clădirile, stocul şi pământul Woodbox-ului. Si nu vor face nici o reducere când îşi vor pretinde taxele pe care sunt obişnuiţi să le ia.

- Câtă bucurie îmi aduci în dimineaţa asta! Se apropie de geam şi se aşeză lângă ea. Dacă este adevărat, prefer să rămân la visurile mele.

- Eu n-am avut niciodată vise prea îndrăzneţe.

- Oare de ce nu mă surprinde asta?

Bunny privi un autobuz care se opri în faţa halei de la ambalări. Echipa specială coborî şi privi împrejurimile în aşteptarea supraveghetorilor care-i duceau la locurile de muncă. Zâmbind, îşi aşeză o mână pe braţul lui Alec.

- Priveşte, Tess şi Dwoght se ţin de mână. Asta chiar că e vis. Zâmbetul îi dispăru. Uneori, îmi doresc să am o viaţă la fel de simplă ca a lor.

Alec îi ridică mâna spre buzele lui.

- Ar putea fi. Pariez că aceştia doi nu-şi fac griji în privinţa faptului că sunt doi străini.

- Nici măcar nu mi-aş face asemenea griji dacă n-am intenţiona decât să ne ţinem de mână, spuse Bunny trăgându-şi mâna. Oricum, nu pot merge la Astoria pentru că am aranjat să plec în Carolina de Nord pentru a vorbi cu un afacerist de pe piaţa mobilei, căruia George i-a spus multe despre mine.

El deveni nervos.

- Afaceri în weekend?

- Da, este o invitaţie socială în interes de afaceri. Cu puţină tactică, l-aş putea îndupleca să-mi explice multe lucruri despre mobilă şi cum să măresc vânzările şi să folosesc tot potenţialul. Ceea ce ne trebuie pentru a atrage piaţa de desfacere şi a plăti împrumutul. Toate acestea presupun multă muncă şi zile pline. Era din nou în acţiune şi-l privi ridicând o sprânceană. Tu la ce te gândeşti?

Alec o privea cu ochii mari.

- Nu mai am cuvinte.

*
* *

Două weekenduri mai târziu, era o duminică însorită a începutului de iunie. Dwight înota în piscină, aşteptând-o pe Tess. Jake stătea pe margine cu picioarele în apă, privind în gol. Alec stătea într-un şezlong de pe terasă, purtând o pălărie cu boruri mari, ochelari de soare şi şort, dorindu-şi că Bunny să fie acolo. Mersese cu campania de cucerire prea departe şi nu reuşise nimic, iar ea era destul de supărată pe el pentru a părăsi cât mai rar căsuţa acum mai curată.

Era atât de preocupat de aceste gânduri, încât nu-şi dăduse seama că cineva intrase în curtea din spate până când pe obrazul lui nu aterizase un sărut şi o voce uscată îi spuse:

- Dacă nu eşti îngrozitor de ocupat făcând ceea ce faci, eu mai am o oră până la plecarea avionului.

- Hei, Ma, ce-i asta, luna părinților sau ceva de genul ăsta? O îmbrățişă pe mama lui din poziția în care era, bucuros s-o vadă îmbrăcată frumos, în fustă neagră şi bluză albă, cu bijuterii din turcoaze.

- Nu-mi mai spune Ma, se bonsumflă Frances Golightly. Termenul a expirat, aşa că plec la San Francisco, de unde voi porni cu un prieten într-o călătorie la Machu Picchu.

- Un prieten bărbat?

- Sunt unele lucruri, fiule, pe cate nu ai voie să le ştii despre mama ta. îi salută pe cei doi bărbați din piscină şi ei îi răspunseră încântați, cunoscând-o de mult timp pe mama lui Alec. Apoi se aşeză pe şezlongul aflat lângă al lui Alec. Cum evoluează lucrurile la Woodbox?

- Se pare că merge ca racul. Elegante vrea să plătim foarte repede. Chiar dacă toți angajații şi-ar vinde sufletele, tot ar trebui să găsim alte surse financiare. Se ridică şi privi spre barca neterminată, vopsită în alb, în care investise toate fondurile lui disponibile. Dacă terminam barca, aş fi putut să călătoresc şi eu în loc să înncebunesc din cauza fabricii.

Frances zâmbi.

- Ai fi terminat-o de mult timp dacă te-ai fi ocupat de ea aşa cum s-a ocupat cineva de casa de oaspeți. Când am ajuns am observat că tocurile uşilor strălucesc şi pe geamuri nu mai există praf. Aştepți oaspeți?

Alec se trânti pe şezlong.

- Nu aştept oaspeți. Bunny locuieşte acolo de câteva luni.

- Fiul meu s-a îndrăgostit de o femeie pe nume *Bunny?*

Când vorbiseră la telefon, Alec simțise că nici mama lui nu trebuia să ştie prea multe despre pasiunile unui fiu, astfel că făcuse referiri vagi asupra expertului care venise la fabrică, fără a-i preciza numele.

- Nu m-am îndrăgostit de ea, se bosumflă el, punându-şi un picior peste altul. Din nefericire.

- Ah? Mama lui era destul de curioasă. Dacă micuţa casă de oaspeţi e un exemplu, înseamnă că e o femeie energică.

- Acesta este adevărul! zise el, încrucişându-şi mâinile la piept. S-a supărat că am insistat să rămână acasă în acest weekend.

Frances îşi încrucişă şi ea braţele la piept.

- Fiul *meu* a considerat potrivit să insiste ca o femeie să stea acasă pentru a face curăţenie?

- N-am insistat ca ea să cureţe casa! N-a avut nici o zi liberă de când a venit aici. A stat lângă computer mai mult de douăsprezece ore pe zi, iar pe celelalte douăsprezece le-a folosit pentru a colinda ţara în căutarea unor soluţii de finanţare. Eu sunt şeful şi n-aş putea să tolerez aşa ceva, nu crezi? Bunny nici nu-i cerea lui consimţământul, dar nu-i putea spune mamei lui că o dorea numai pentru el. Poate că am tolerat unele lucruri, mai mult sau mai puţin, dar asta a trecut, recunoscu el încruntat.

- Lasă-mă să mă lămuresc. Vrei să spui că *această Bunny* este expertul în afaceri de care mi-ai vorbit?

- Ei bine, da, aşa este. Ar fi dorit să nu înceapă această conversaţie, ştiind că mama lui avea idei bine definite privind viaţa lui personală. îi sunt recunoscător pentru ajutorul pe care mi l-a dat, dar ia totul mult prea în serios. Ca şi blestemata de căsuţă. Pun pariu că ar dori s-o reconstruiască din temelie, făcând un proiect mult mai bun, în loc să se relaxeze sau să se odihnească. Pentru asta îl învinovăţesc numai pe tatăl ei.

- Acum îi învinovăţim pe părinţi pentru toate relele din lume, nu-i aşa?

- Si ti ai gândi la fel dacă l-ai cunoaşte pe George. El i-a impus modul lui de viaţă încă de când s-a născut, şi are mari îndoieli că eu m-aş potrivi cât de puţin cu planurile lui. Asta îl deranja pe Alec mult mai mult decât o lăsase pe Bunny să înţeleagă. Singura lui parte bună este faptul că pare s-o iubească enorm.

O pasăre începu să cânte în cedru şi Frances îl privi pe Jake pentru o clipă, după care îşi concentră atenția asupra lui Alec.

- Presupun că ți-e greu să înțelegi şi să accepți o relație apropiată între părinte şi copil, după ce tatăl tău s-a comportat aşa cum a făcut-o. Se mişcă, nervoasă. Apoi, probabil că părinții *sunt cauza* tuturor relelor din lume.

Alec se întoarse spre ea şi o bătu pe umăr.

- Am crescut foarte bine, mulțumită ție. Acum, hai să lăsăm discuția despre tatăl meu şi să nu ne mai amintim de el.

- Eşti sigur că e mort? Uneori mă întreb dacă tu crezi cu adevărat că asta s-a întâmplat. Probabil că ar fi mai bine să faci cercetări.

- Mamă, mă simt bine, zise el cu buzele tremurânde.

Frances cedă şi schimbă subiectul.

- Să cred oare că ai de gând să dezvolți... hm... o relație de prietenie cu Bunny?

- Nu, n-ai de ce, zise Alec iritat, întrebându-se de ce nu poate găsi un lucru normal de discutat. Nu e dispusă nici măcar să se distreze, să mănânce sau să bea, cu atât mai puțin să mă lase să încep... hm... o relație de prietenie.

Mama lui zâmbi şi se ridică de pe şezlong.

- Atunci, dacă nu e nimic personal între voi, n-ai nimic împotriva unei inspecții la casa de oaspeți. mor de curiozitate să văd ce a făcut acolo.

Alec se ridică încet şi o urmări cum se îndreaptă spre căsuță. îngheță când se gândi că cele două femei puternice la care ținea foarte mult s-ar putea întâlni. Mai ales când una dintre ele era extrem de supărată. Nu putea s-o oprească din drum, dar se gândi s-o ajungă din urmă.

- Ar fi mai bine să merg cu tine pentru a te proteja, mamă. Ar putea sări la tine cu aspirator cu tot.

*
* *

Bunny nu se putu opri din râs când se privi, murdară, transpirată, cu părul vâlvoi, nemachiată, stând în genunchi şi coate, în timp ce ştergea cu atenţie linoleumul din bucătărie. Maieul ei roz şi pantalonii albi din satin erau total nepotriviţi pentru ceea ce făcea, dar fuseseră singurele lucruri mai puţin scumpe pe care le găsise printre hainele ei.

în ciuda acestui lucru, se simţea mândră că reuşise să cureţe întreaga casă, aproape singură.

- Nu m-aş fi descurcat fără tine, drăguţo, îi spuse lui Tess, care stătea lângă ea. Ajutoarea ei muncise în linişte şi avusese o contribuţie majoră, deoarece cunoştea arta curăţeniei. Bunny se gândise mult ce are de făcut înainte de a ajunge să-l întrebe pe îndrăzneţul Alec cum să folosească instrumentele casnice.

îngrijorată că se gândea mai tot timpul la el, îl văzu apărând în uşa bucătăriei cu umerii, pieptul şi picioarele arătând impresionant în costumul de baie. O femeie în vârstă se afla lângă el.

- Ce naiba faci? o întrebă el scoţându-şi ochelarii ca s-o vadă mai bine.

Vizita o entuziasmă mai mult pe Tess decât pe Bunny.

- Curăţam podeaua, aproape cântă ea, fericită. Doamna Bunny nu crede că va fi la fel de strălucitoare când se va usca. Sărind în sus se îndreptă spre femeia de lângă el şi o luă în braţe. îmi pare bine că vă văd, mamă Golightly!

Luându-şi un aer cât se poate de demn pentru felul în care arăta, Bunny se ridică în picioare.

- Drăguţo, de ce nu-ţi pui costumul de baie pentru a merge la piscină, unde te aşteaptă Dwight? După ce Tess înţelese ce trebuie să facă, mama lui îl privi pe Alec cu ochi reci. Nu cred că te-am auzit bătând la uşă.

- Cred că am uitat, zise el frecându-şi părul de pe piept. Am venit să ţi-o prezint pe mama, Frances Golightly. Mamă, ea e Bernice Fletcher. Preferă să i se spună Bunny.

- *Mama ta*, minunat! trăgând de pantalonii foarte scurţi care nu-i descopereau tot fundul, Bunny îşi reprimă pornirea de a-l decapita cu unul din cuţitele aflate la bucătărie.

Abordând un zâmbet formal, întinse spre Frances o mână.

- Sunt încântată să vă cunosc, doamnă Golightly. Alec mi-a spus că l-aţi ajutat să decoreze casa. Apoi a avut amabilitatea să-mi descrie minunatele piese de mobilier drept „contemporane sau cam aşa ceva".

Frances îi strânse mâna lui Bunny, cu ochii strălucind de curiozitate.

- Si mie îmi face plăcere să te cunosc şi totodată mă uimeşti. Acest fiul al meu se pare că a exagerat când mi te-a descris, deoarece mă aşteptam să fiu luată la goană după câte mi-a spus. Privirea ei cercetă faţă lui Bunny, maioul scurt şi picioarele goale. Aşadar, dumneata eşti eficientul expert.

Bunny ar fi vrut să ţipe, dar zâmbi încruntată spre Alec după care se întoarse spre mama lui.

- Când acest fiu al dumneavoastră m-a cunoscut, a căzut în capcana gândului că unei femei îi trebuie mai multe calităţi decât un singur creier pentru a face o treabă bună. Sper sincer că nu veţi face şi dumneavoastră aceeaşi greşeală, doamnă Golightly.

- Niciodată, draga mea, şi te rog spune-mi Frances, zise ea zâmbind încântată. Mă întreb dacă acest fiu al meu ţi-a spus cu ce mă ocup.

- Acest fiu al dumitale nu mi-a spus absolut nimic despre familia lui. Bunny îl privi din nou răutăcioasă. Suntem încă doi străini.

Alec îşi dădu pălăria de pai pe spate şi se rezemă cu umărul de uşa bucătăriei.

- Nu te obosi să-l incluzi şi pe acest fiu al ei în conversaţie. Dar dacă tot vrei să ştii, Ma este...

- Taci, lasă-mă să ghicesc...

- Si nu-mi mai spune Ma!

Bunny îşi spuse că femeia avea şaizeci de ani, iar faţa cu trăsături bine definite exprima bunătate şi umor. Cu un trup bine păstrat, îmbrăcată în fustă şi bluză, purtând bijuterii, sandale fără toc, arăta ca o gospodină americană. însă nu purta verighetă şi Bunny se gândi că nu poate face vreo greşeală.

- Ceva creativ. Design, ceramică, olărie?

Frances râse, bine dispusă.

- Le fac pe toate atunci când nu sunt ocupată cu predarea antropologiei la Universitatea din Washington. De aceea nu mă grăbesc niciodată să trag concluzii despre alte femei.

Bunny era uimită.

- Spectaculos! Sunt extrem de impresionată.

Alec zâmbi strâmb.

- Ma are o minte ageră şi tot atâta energie ca tine, prinţesă. De aceea nu prea mă încântă femeile inteligente şi pline de succes. Probabil că ar trebui să te răzgândeşti în privinţa ideilor pe care ţi le-ai făcut despre mine.

Apropiindu-se, Bunny îndreptă un deget cu manichiura deteriorată spre el şi îi împuse braţul, încă nepregătită să-l ierte.

- Ideile mele n-au nici o legătură cu influenţa mamei tale, cu atitudinea ta.

Privindu-i amuzată, Frances spuse:

- Am înţeles că Alec te-a lăsat să-i cureţi căsuţa plină de mizerie.

- N-am vrut să fac asta, Ma, spuse el cu ochii verzi strălucind.

- Nu-mi mai spune Ma.

- Mămică dragă, murmură el printre dinţi, în timp ce punea un

braț încordat pe umerii lui Bunny, strângându-i tare. I-am spus că voi angaja pe cineva pentru această treabă. M-am oferit chiar eu.

Punând o mână pe pieptul lui, Bunny îşi încleştă degetele în părul creț.

- S-a oferit, Frances, este adevărat. A trebuit să-l dau afară pentru că mi s-a părut prea autoritar. Si m-a crezut proasptă ca oaia.

Alec îi luă mâna şi i-o puse pe umărul lui, unde nu avea păr.

- Contractul nostru specifică faptul că eu sunt şef, deci atâta timp cât vei lucra la Woodbox faci parte dintre responsabilitățile mele, prințesă. Si mă îndoiesc de faptul că îți poți îndeplini îndatoririle dacă nu ai timp liber pentru relaxare. Vreau să te *odihnești*, nu să munceşti. De fapt, acum dorea ca ea să se orienteze spre afaceri, nu spre menaj.

Bunny arboră un zâmbet plăcut, cu toate că ochii aruncau săgeți de oțel.

- Poate ai dreptate când spui că am nevoie de o pauză şi te poți considera şef, dar îți depăşeşti autoritatea atunci când afirmi că nu pot păstra o casă curată. Privi bucătăria strălucind de curățenie. Dacă mama ta nu era aici, te-aş fi condus prin toată casa pentru a te convinge că ai greşit.

Mama lui asculta plină de interes conversația.

- Dacă nu e nimic personal în asta, mi-ar plăcea să văd şi eu miracolul.

Bunny se îndepărtă de Alec, zânbind plină de mândrie.

- Ei bine, mi-ar face plăcere să-ți arăt. Sună caraghios, dar m-am simțit minunat lustruind această căsuță.

Uimit şi dezamăgit, Alec le urmă pe cele două femei prin casă, ascultându-le discuțiile despre decorare şi necesitățile fiecarei camere. Nu se supărase prea mult că Bunny spălase pereții şi aspirase carpetele, că făcuse mobila să strălucească, dar începuse să-şi dorească s-o fi lăsat în fața computerului înainte să realizeze că se va implica prea mult. în bucătărie erau perdele noi, la duş se afla o perdea violet, prosoape lila, cu broderie, toate asortate. în dormitor

apăruse perne de toate culorile, care înviorau atmosfera şi dădeau senzaţie de confort.

Terminând turul în living, Bunny se întoarse spre el şi spuse:

- Când vezi, îţi vine mai uşor să crezi. Acum eşti gata să înghiţi hapul, omule Golightly?

Aşezându-se pe canapea, Alec mormăi:

- Dacă mama nu era aici, m-aş fi aşezat în genunchi şi l-aş fi înghiţit într-o atitudine umilă.

- Nu mă lăsa să te opresc, murmură Frances aşezându-se într-un fotoliu.

Râzând, Bunny se îndepărtă puţin de canapea.

- Bine, te absolv de această vină. Ai avut dreptate, n-aş fi ştiut de unde să încep fără ajutorul lui Tess. A trebuit să-mi arate chiar şi cum se porneşte aspiratorul.

- Hei, Ma, ai auzit vreodată de o femeie ajunsă la o vârstă destul de coaptă, care n-a făcut niciodată curat în casă?

- Stai puţin, nu sunt acest gen, zise Bunny, trăgând încet de pantaloni în jos şi îndepărtându-se de el. Si nu-i mai spune mamei tale Ma.

Frances râse, încântată.

- Cred că ai un fel de a fi simpatic şi bun. Se opri privindu-i pe rând. Am înţeles bine că tu şi Alec sunteţi parteneri de afaceri?

- Nu sunt partener, sunt numai consilier temporar.

- Fiule, n-ar fi o idee bună s-o convingi să rămână aici? Woodbox are nevoie de sânge tânăr, energic.

- Ma, eşti transparentă ca un pahar. Se îndreptă spre geam în timp ce-şi aranja pantalonii scurţi pentru piscină. Normal că Woodbox ar fi fericit s-o aibă aici permanent. Dumnezeu ştie, am încercat totul ca s-o conving să rămână.

- Da, aşa este, dar... Bunny privi corpul lui viguros, după care se aşeză pe canapea. Dacă voi face pasul important de a rămâne la Woodbox, va trebui să fiu sigură că acesta este cel mai bun lucru pentru mine. Deoarece dacă m-aş duce acasă, aş avea şansa de a deveni producător asociat la Faline Productions.

- Dumnezeule, Faline! exclamă Frances. Cât de mult mi-am dorit să pot vedea toate producțiile ei când eram o mică gospodină care-şi aştepta soțul acasă ca pe un stăpân. Probabil că femeile noastre sunt total diferite.

Bunny o studie, curioasă.

- Nu mi te pot imagina aşteptându-şi soțul ca pe un stăpână.

- Am vorbit la figurat, o încredință Frances. Dar colaborarea cu Faline este o ocazie care se iveşte o singură dată în viață.

Alec îşi întoarse privirea de la fereastră şi zâmbi pe sub mustață.

- O decizie importantă, nu? De ce ar trebui să alerge după bani, confruntare, strălucire şi prestigiu, când ar putea avea... Se opri înainte de a spune *iubire* şi rosti: Woodbox-ul.

Frances îl privi mirată.

- Aplică această psihologie pentru tine, fiule... dar invers...

Ridicându-se, se îndreptă spre uşă.

- Acum, că am reuşit să vă fac să vă iertați unele lucruri, am de prins un avion. Prietenul meu şi Machu Picchu mă aşteaptă.

După ce-l îmbrățişă pe Alec, o luă pe Bunny pe după umeri.

- Draga mea, m-ai făcut să realizez cât de bine ar fi să am din nou o fiică. Oh, cât de bine ar fi!

Rămânând în grădină după ce o privi pe Frances cum se îndepărtează repede cu maşina, Alec se întoarse spre Bunny şi-i privi obrajii murdari.

- Dacă ai terminat cu căsuța asta blestemată, am putea înota şi ne-am putea distra în ultimile ore ale weekendului?

- Sună bine. îmi iau costumul de baie şi ne întâlnim la piscină.

Capitolul 8

Când Bunny ieşi pe uşile larg deschise şi păşi pe terasă, Alec încremeni. Costumul alb de baie îi lăsa tot spatele gol, sânii îi erau conturaţi foarte bine, materialul întinzându-se până la o bandă care înconjura gâtul. Era un costum simplu, dar modern, însă cu corpul pe care-l avea Bunny ar fi arătat sexy şi într-un sac.

- Cum reuşeşti să arăţi întotdeauna minunat?

-Mergând cu bicicleta, ţinând regim, şi fără carne. îl privi de jos până sus, ochii ei albaştri strălucitori oprindu-se pe părul lui castaniu de pe piept. N-aş putea spune că semeni cu mama ta, dar şi tu arăţi bine, omule Golightly.

El îşi trase burta puţin bombată şi zâmbi.

- Pizza, hamburgeri şi cartofi prăjiţi.

- Tu şi mâncarea ta grasă! Nu e cinstit ca tu să poţi mânca orice fără să arăţi ca un porc. Trecând pe lângă el, se îndreptă spre piscină.

Dwight şi Tess stăteau în apă tocmai la capătul celălalt, privindu-se adânc în ochi, fără a simţi nevoia să-şi vorbească sau să se joace. Jake stătea pe margine.

- Ce faci, dragule? îl întrebă Bunny.

- Privesc. Atrăgătorul tânăr plecat în vacanţă îi arătă spuma pe care o făceau valurile mici când se izbeau de pereţii piscinei.

- Ce interesant, murmură ea. întrebându-se de ce nu puteau fi normali, Bunny sări în apă şi făcu rapid câteva bazine. Când ieşi începu să-şi şteargă părul cârlionţat.

îndreptându-se spre marginea piscinei, Alec îşi lăsă privirea să urmărească picăturile de apă care se scurgeau pe pieptul ei, pe talia subţire, pe coapse şi pe gambele frumoase. Apoi zâmbi.

Amândoi cunoaştem acum părinţii celuilalt... tot străini suntem?

- Da, te găsesc foarte ciudat. îi aruncă prosopul. Mai ales după ce ai făcut trucul de a mi-o prezenta pe mama ta într-un mod atât de misterios. Eu pe podea, în pantaloni foarte scurţi, cu fundul în

sus.

- Ah, a fost o privelişte care nu trebuie uitată, zise el mustăcind. Dar asta n-a făcut-o pe mama să nu mai fie entuziasmată. Sper că firea ei nu te-a jignit cu nimic. împărtăşeşte convingerea ta că îmi irosesc potențialul la Woodbox şi crede că o căsătorie m-ar determina să fac lucruri mult mai importante.

- Chiar aşa? îl întrebă Bunny, aşezându-se lângă el şi lăsându-şi picioarele în apă.

- N-avem de unde şti. El o privi dezamăgit. M-aş putea căsători numai cu o femeie pe care o consider făcută pentru mine.

Din moment ce acest lucru suna mai mult ca un avertisment decât ca o propunere, Bunny îşi îndreptă ochii spre un gândăcel negru care căzuse în apă. I se părea relaxant, chiar fascinant să-l privească şi să se întrebe cât îi va lua să ajungă la mal. Acest lucru o făcu să-şi mărturisească temerile:

- întâlnirea cu Frances m-a făcut să realizez cât de mult mi-a lipsit mama.

- Da, ai mereu nevoie de o mamă, dar eu mi-am dorit să am un tată. Alec se sprijini cu coatele de genunchi şi urmări clătinarea copacilor verzi din spatele piscinei.

Mişcând piciorul pentru a vedea dacă valurile vor opri înaintarea gândacului, Bunny se întoarse la gândurile şi părerile ei de rău.

- Dacă aş fi avut o mamă ca Frances, probabil că n-aş înnebuni să mă hotărăsc ce am de făcut cu viaţa mea. Probabil mi-aş întemeia o familie şi aş face lucruri obişnuite, ca toate femeile.

Conversaţia lua o întorsătură care lui nu-i convenea, dar nu se putea hotărî să-i spună cât de disperată era situaţia lui.

- Si de a fi mamă, presupun.

- Nu pot spune nimic despre asta. Dacă n-am avut tată, cum aş putea şti ce înseamnă? Ceea ce mi se pare îngrozitor. Te-ai gândit vreodată să devi tată?

Se aplecă şi scoase gândacul blestemat din apă. Dorea să-şi deschidă sufletul şi să-i povestească totul, dar nu reuşi să treacă toate cuvintele de bariera care i se aşezase în gât.

- Persoanele speciale din echipa mea sunt ca nişte copii. Cred că atâta pot oferi ca tată.

- Da, înţeleg cum este. Privindu-i pe Dwight şi pe Tess care-şi mişcau picioarele în apă, şi pe blondul Jake de pe marginea piscinei, Bunny simţi că trebuie protejaţi. Se întrebă dacă asta simte o mamă. Un gând puse stăpânire pe ea. Ce s-a întâmplat cu tatăl tău? A murit?

- Târziu, când eram destul de mare, răspunse el scurt.

Lui Bunny îi veni încă un gând.

- Ce a vrut să spună mama ta când mi-a destăinuit că ar fi frumos să aibă *din nou*o fiică? Ai avut o soră?

Frustrat de incapacitatea lui de a răspunde la simplele şi deloc deranjantele întrebări pe care i le punea Bunny, Alec întrebă:

- De ce naiba te preocupă trecutul meu amărât? Scoţându-şi pălăria şi ochelarii de soare, se aruncă în piscină.

Uimită de reacţia lui, Bunny îl privi cum se îndepărtează. Era pe punctul de a se îndrăgosti de un bărbat care nu avea încredere în ea sau pur şi simplu nu dorea să-i împărtăşească sentimentele pe

care le avea. întrebările se învârteau în mintea ei. Oare ce voia? O aventură? Căsătorie? O lună? Simţind ceea ce simţea, putea să suporte despărţirea de el pentru a se alătura Falinei?

Ridicându-se în picioare, alergă până la căsuţă şi îşi făcu bagajul pentru călătoria de a doua zi la Clevelant. Avea nevoie de cele trei zile de singurătate pentru a-şi analiza sentimentele.

*
* *

Respirând cu greu, Alec privi o bucată de lemn care nu se afla la locul ei şi care nu-l lăsa să prindă părţile cabinei la un loc. Nimic nu mergea bine. Bunny era plecată de două zile, mai era una până când să se întoarcă, şi nu se simţise atât de singur niciodată în viaţă. Atât de singur, , încât atunci când venise de la serviciu se schimbase într-o pereche de blugi vechi şi într-un tricou ca să intre în burta bărcii pentru a începe construirea cabinelor.

Nu se mai putea amăgi: se îndrăgostise de această zeiţă de neatins. Apoi, în loc să meargă înainte şi să-şi vadă visul împlinit, îl pusese în pericol. Numai un prost putea dori o fiinţă din tot sufletul, iar când aceasta îi punea întrebări despre trecut se supăra şi urla ca nebunul. Dispreţuindu-şi comportamentul, realiză că se purtase ca un om de nimic.

Ei bine, nu se va mai întâmpla asta, îşi spuse el, concentrându-şi atenţia asupra a ceea ce făcea. Dacă-i mai dădea o şansă, îi va răspunde la orice întrebare, fără a ocoli adevărul. Nu mai avea importanţă cât de frumoasă era sau cât de mult o dorea.

- Eşti acolo joc? veni o voce de înger de pe punte. Te-am căutat peste tot.

Alec sări în sus. Scândura căzu, dar el nu simţi când îl lovi în genunchi. Cuprins de sentimente mai importante, privi în sus la chipul înconjurat de aura de păr blond, încadrat în pătratul din care coborau scările. într-o explozie de mulţumire, bucurie, speranţă şi multe altele, îşi croi drum spre ieşire.

- Ai venit!

- Ce deducție inteligentă, geniule! Capul îi apăru prin deschizătură şi văzu picioarele zvelte, minunate, încălțate în sandale cu toc, o pereche de pulpe frumos curbate în pantalonii albi scurți, o talie subțire, doi sâni acoperiți de o bluză înflorată şi minunatul zâmbet al lui Bunny. Fără ochelari, fără gumă de mestecat.

- Maşina era aici, deci am ştiut că şi tu, spuse ea bucuroasă şi bine dispusă. Din anumite motive, obrajii îi erau roşii pentru prima dată de foarte mult timp. Am căutat prin casă şi nu prea aveam de gând să urc în barcă. Oprindu-se lângă el, zâmbi. Nu mi-am dat seama că lucrezi la ea, am crezut că doar vorbeşti despre ea.

- Rareori, numai când lucrurile devin imposibile, spuse Alec rezistând tentației de a strânge în brațe superba ființă care se afla chiar în fața lui. Nu te aşteptam până mâine.

- Mi-am terminat treburile mai devreme, zise ea aşezându-se încet pe un teanc de lemne aflat lângă el. Si mi-am dat seama ce nu-mi trebuie în această viață.

- Ce nu-ți trebuie...? Oftând dezamăgit, îi privi ochii, realizând că viața în general nu-l punea pe gânduri. Aşezându-se încercă să găsească rezolvarea problemelor în timp ce-şi acoperea fața cu mâinile. Si la ce concluzie ai ajuns?

- Vai, îți sângerează mână! exclamă Bunny, aşezându-se în genunchi în fața lui. Cum de te-ai rănit.

- N-am nici cea mai mică idee. îşi privi mâinile de parcă aparțineau unei alte persoane, apoi şterse sângele cu un colț îl tricoului. Nu e nimic grav, doar o zgârietură.

- Cum nu e nimic? Eşti tu şi tu eşti totul, spuse ea blând. De acest lucru mi-am dat seama.

îşi coborî ochii spre ea.

- Cum?

Buzele ei schițară un zâmbet.

- Vreau să te *vindec* de toate durerile... înainte de a trece la alte lucruri. Luându-i mâna mare în amândouă palmele ei delicate şi moi, îşi strânse buzele în jurul degetului rănit, mângâindu-i rana şi

oprindu-i sângerarea.

Atingerea fierbinte şi moale înflăcără tot corpul lui Alec.

- încă nu sunt destul de sigur de ceea ce spui, prinţesă, zise el cu o voce speriată.

- Vorbesc de faptul că n-am de gând să mai complic lucrurile şi că renunţ la tot ceea ce mi-am dorit în viaţă până acum. Nu mai vreau să fac acele lucruri, omule Golightly. Lăsându-i mâna, începu să-i sărute pieptul.

- Oh, Dumnezeule, nu face asta dacă nu vrei...

întrebându-se ce se întâmplase cu fata de gheaţă, Alec se aşeză în genunchi şi o luă în braţe.

- Habar n-am ce dracu' se întâmplă, dar îmi place enorm.

Arcuindu-şi corpul lângă al lui, Bunny îl luă de gât şi-l privi fericită.

- Am avut destul timp să mă gândesc la ce ar fi putut să se întâmple dacă n-aş fi stat să analizez fiecare sentiment al meu sau al tău şi ce s-ar fi întâmplat dacă aş fi făcut una sau alta. M-am gândit la felul în care ai insistat să ne distrăm la Disneyland şi m-am întrebat dacă în momentul în care vom face dragoste ne vom simţi la fel de bine ca acolo.

- Mai mult ca atunci când faci cumpărături într-un magazin de jucării. Mustaţa lui se ridică într-un zâmbet larg, iar ochii luară culoarea unei mări tropicale. Te-ai gândit la toate astea, nu-i aşa?

- Si la multe altele. La faptul că oricine are momentul lui de fericire. O dată în viaţă. Vreau să-mi petrec aceste momente cu tine, învăţând cum să mă bucur de fericire.

Zâmbetul lui dispăru.

- Mă întreb dacă-ţi pot fi ghid în turul prin magazinul de jucării?

Ridicând o mână, Bunny îi atinse buzele cu degetele.

- Acum ai înţeles! Si tu eşti cel mai mare expert într-un astfel de tur.

- Poţi pune pariu, şopti Alec apropiind-o mai mult de el. Mi-a

fost atât de dor de tine, prinţesă. Ai fost atât de rece şi tăcută înainte să pleci. Am crezut că eşti supărată pe mine.

- N-am fost supărată, ci doar derutată neştiind ce vreau. Si mie mi-a fost dor de tine, la fel de mult sau poate mai mult decât ţie. Lipindu-şi faţa de umărul lui, respiră mirosul lui masculin amestecat cu parfumul omului care a muncit. Am visat atingerea trupului tău lângă al meu de când am plecat. Zilele pe care le putem petrece împreună sunt un dar şi nu trebuie irosite.

- Faptul că sunt cu tine în aceste clipe ale vieţii mele este cel mai preţios dar pe care l-am primit vreodată. Ridicându-i bărbia cu dragoste, Alec îi privi adânc faţa minunată. Dar faptul că suntem străini? M-am purtat ca un prost când nu ţi-am răspuns la întrebările despre sora mea şi despre trecut. De atunci, mă dispreţuiesc.

-Mi-am dat seama la Cleveland că ştiu tot ceea ce trebuie să ştiu despre tine. Eşti un bărbat blând şi tandru. Zâmbi şi îi urmări linia muşchilor, plimbându-şi degetele peste cămaşa lui. Si de când ai preluat conducerea Woodbox-ului, genunchii mi se înmuiau de tot când te comportai ca un bărbat puternic, plin de forţă. în afară de asta, eşti incredibil de sexy.

Alec simţi cum faţa i se înroşeşte de plăcere şi pasiune.

- Dacă vei continua să-mi vorbeşti aşa, prinţesă, voi trece peste seducţie şi îţi voi arăta un dinamism pe care nu ştiu dacă-l

stăpâneşti. Că tot veni vorba, am o sticlă de şampanie pusă la rece în frigider, aşternuturi curate şi totul pregătit în aşteptarea unei ocazii atât de speciale. Probabil că voi găsi şi nişte trandafiri în grădină. Hai să intrăm în casă.

Bunny privi micuța cabină intimă a bărcii, podeaua lustruită şi pereții vopsiți în crem. Lumina serii trecea prin ferestrele rotunde. Patul nu era terminat, dar salteaua stătea pe podea, parcă făcând o invitație.

- Acesta e locul perfect pentru a face prima dată dragoste. în barca viselor tale. învață-mă să navighez, omule Golightly.

Lui Alec i se părea că inima îi devenise prea mare pentru a mai avea loc în pieptul lui.

-Acesta este singurul şi cel mai frumos vis pe care-l am, şopti el privindu-i ochii albaştri plini de dorință. Tu şi eu, primul bărbat şi prima femeie care fac dragoste în univers.

Dându-i capul pe spate, îi acoperi buzele cu ale lui. Apoi se lăsă cuprins de valurile de senzații când îi cercetă fiecare centimetru al trupului, afundându-se şi mai mult în dulceața şi căldura raiului care-l aştepta.

Stând în genunchi, unul în fața celuilalt, mâinile lui îi desfăcură încet bluza, îi măsurară pieptul mic cu tandrețe, după care îi cuprinseră sânii, mângâindu-i.

- Ai avut dreptate când ai spus că Disneylandul e un părculeț pentru copii, şopti el deasupra buzelor ei.

-Oh, da... Inima lui Bunny bătea foarte repede şi respira cu greutate. Simțea cum o săgeată îi despicase trupul în două şi o umpluse de pasiune. Nu mi-am dat seama că o simplă atingere îți poate provoca senzații de nedescris. Cred că între noi există ceva magic.

- Magia se face simțită până când ajungi pe tărâmul viselor. Mângâindu-i sânii cu amândouă mâinile, o aşeză jos şi se întinse lângă ea, ajungând cu mângâierile spre părțile cele mai sensibile. îți place asta, iubito?

- Da... da, îmi place! Se agăța de umerii lui şi îşi dădu capul pe spate, gemând de dorință, Alec, te rog...

- Da, prințesă, şi eu te doresc... atât de mult. Vreau să te privesc.

îndepărtându-se de ea îi scoase bluza peste cap. Senzația degetelor lui care-i desfăceau cureaua, fermoarul, scoțându-i pantalonii şi în acelaşi timp mângâindu-i pulpele, ecplorându-i fiecare centimetru, toate locurile tainice, era aproape insuportabilă.

Ridicându-se în picioare ea îşi lăsă pantalonii să cadă, apoi chiloții şi sandalele. Ochii lui erau cuprinşi de un foc verde care-i mângâia fiecare curbă şi linie a corpului.

- Eşti incredibil de frumoasă, Bunny, iubito. Eşti o femeie uimitoare.

Corpul ei era fierbinte din cauza privirii lui, iar acest foc mistui toată frica ei de a fi iubită doar pentru imaginea pe care şi-o crease.

- Dacă sunt frumoasă, e numai pentru tine, spuse ea blând. Vreau şi eu să te văd şi să te ating. Un zâmbet ştrengăresc îi curbă buzele.. încă n-am avut şansă de a cuceri ce-i mai valoros.

Alec zâmbi amuzat şi ridică din umeri.

- Sunt pregătit de despachetare. Ai nevoie de o carte de credit?

Bunny râse încet.

- Dacă văd ceva ce-mi doresc, voi lua cu mâna.

Cu inima bătând nebuneşte, îi scoase tricoul peste cap, adorând să vadă părul creț care-i acoperea pieptul. Respirația lui deveni grea când îi sărută sfârcurile sânilor apoi lina părului fin pe abdomen. Râzând încet, ea îşi plimbă mâinile prin cârlionții lui ciufulindu-l.

- Ce avem aici?

- E un mister pentru mine, zise Alec oftând, în timp ce se juca prin părul ei bogat cu degetele. Nu era acolo până să apari tu.

Tremurând de emoție, cu obrajii fierbinți, deschise nasturii şi fermoarul blugilor pe care-i împinse până jos. Privind sexul lui puternic, şopti:

- De ce, egoistule, ai păstrat această jucărie fascinantă numai pentru tine?

- Ce vrei să spui? Am încercat s-o împart cu tine încă de când ne-am cunoscut. Râzând tremurat, plin de dorință, Alec îi mângâia brațele cu mâinile apoi coborî spre ce-l interesa. Si sunt uimit că le putem împărți şi acum.

- Au şi instrucțiuni?

- îți dau eu instrucțiuni!

Râse uşor când el îi mângâie gâtul cu mustața, trecând apoi spre decolteu. Apoi aproape țipă când îi muşcă uşor sfârcul unui sân apoi pe celălalt. Senzația mustății lui pe sânii ei părea o tortură dulce.

Alec deveni serios, se îndepărtă de ea cu mâinile încă mângâind-o, ca s-o privească admirativ, din cap până-n picioare.

- Sub toată strălucirea există o femeie blândă, tandră, unică. Bunny cea adevărată care se pierduse undeva pe drum. Aceasta este femeia cu care fac dragoste.

Ochii ei se umplură de lacrimi când simți că toate îndoielile ei s-au evaporat. Punându-şi mâinile pe pieptul lui îi simți inima care bătea puternic pentru ea.

- Oh, dragul meu, nu găsesc nici un cuvânt destul de potrivit pentru a descrie cât de minunat eşti pentru ceea ce mi-ai spus.

- Numai faptul că mi-ai spus dragul meu e minunat, şopti el cu voce răguşită. Totul e minunat, bucuria pe care mi-o oferi e un miracol.

- Dragul meu, dragul meu, dragul meu. Mângâindu-i umerii cu degetele, îl trase mai aproape de ea. Vreau să-ți ofer toată bucuria şi fericirea din lume.

Parcă înfometată, îi sărută fiecare centimetru de corp şi-l mângâie cu afecțiune. Cuprins de febra pasiunii el îi luă mâinile şi la ținu captive la spate în timp ce o făcea să urce pe culmile extazului cu priceperea unui vrăjitor. îi sărută trupul până când ea țipă:

- Alec... nu mai pot! Vino!

Ridicând sprâncenele, el privi în jos spre fața ei şi o pătrunse fericit, simțind-o în totalitate.

- Eşti a mea acum. Suntem o singură ființă.

- Oh, dragul meu... Nu-şi putea exprima bucuria de a fi a lui în timp ce se mişcau împreună în ritmul impus de el. Sărutându-i gâtul şi mângâindu-i spatele, pasiunea explodă în ea.

înainte ca totul să se termine, el înălță capul şi aproape țipă de fericire. Soptindu-i cuvinte de dragoste, se aplecă şi îşi sprijini fața de umărul ei.

Fericită, Bunny simțea că se pierde în brațele lui, având senzația unei frunze care cade din copac. Respirând intermitent, îi ținea capul strâns lipit de al ei, simțind cum inima e gata să-i sară din piept. Nu mai exista nimic pe lume în afară în micuța cabină din interiorul băncii, iar în univers erau numai ei doi, micuța femeie şi minunatul bărbat.

Câteva clipe mai târziu, parcă după o eternitate, Alec se ridică într-un cot şi o privi cu ochii plini de pasiune, zâmbind cu buze tremurătoare. Atingându-i fața cu buzele, îi studie fiecare trăsătură, ca şi cum dorea să-şi întipărească în memorie un lucru prețios.

- Cred că tocmai am vizitat paradisul.

- Paradisul...

în timp ce privea fața lui, Bunny realiză că golul pe care-l simțise atât de mult în suflet se umpluse.

Capitolul 9

Paradisul, magia, țara viselor. Alec le vizitase pe toate când făcuse dragoste cu Bunny. Cum ar putea face oare ca acest lucru să dureze o veşnicie? Visul imposibil. Cea mai mare fantezie dintre toate. încă unul şi acelaşi cu corpul ei, îşi coborî capul şi-i atinse buzele, îi sărută obrajii, ochii şi vârful nasului. Apoi se aventură:

- Cred că m-am îndrăgostit de tine.

- Cred că faci o infamă declarație de dragoste sub influiența pasiunii, omule Golightly. Trecând peste arcul sprâncenelor lui groase cu un deget, coborând pe nas, îi atinse buzele şi-i zâmbi tremurând. Sub influiența pasiunii, aş putea spune că şi eu m-am îndrăgostit de tine. Cât de infam ți se pare?

Nu era sigur că ea se aventura să-şi destăinuiască sentimentele, aşa cum făcuse el, sau îl necăjise numai.

- Ceea ce face ca această zi a infamiei să rămână pentru totdeauna în memoria mea, de aceea nu vreau să te necăjesc. Se îndepărtă şi se aşeză cu fața spre ea, cu un braț sub cap, privind-o. Se pare că am ajuns la un punct foarte interesant al relației noastre.

Bunny se întoarse spre el ca să-l vadă, sprijinindu-şi capul înr-o mână, cu cealaltă înconjurându-i mijlocul.

- Dragul meu, şopti ea gustând aceste cuvinte. Dragul meu, trebuie să recunosc că a fost o relație de afaceri unică.

El îi atinse cu degetele fiecare sân îndreptat spre el, zâmbind.

- Afacerile sunt amuzante într-un magazin de jucării.

Răspunzându-i printr-un zâmbet, îşi lăsă o mână să alunece peste trupul lui.

- Aş putea paria că te-ai jucat cu pistoalele de când erai un băiețel.

- Ai ghicit. Sigur, m-am jucat de-a polițiştii şi hoții şi i-am învins, dar jur că n-am avut astfel de senzații când le-am folosit. Tu cu ce te-ai jucat când erai mică?

Bunny începu să râdă.

- Nu te-ar surprinde deloc să aflii că jucăria mea preferată era

un calculator. Stii că unele persoane care îmbătrânesc devin iar copii? Ei bine, tu m-ai transformat într-un copil. Acum trei luni, aş fi fost jignită dacă cineva mi-ar fi sugerat că mă voi comporta aşa, când voi ajunge pe barca ta într-o seară.

- Da, e vorba de o proastă influienţă. Alec îşi plimbă un deget pe valea dintre sânii ei. Aici eram, văzându-mi de treaba mea, asamblând cabina...

- Mai mult privind în gol, murmură ea.

El îşi dădu ochii peste cap.

- Munceam când ai venit cu sacul plin de jucării şi alte daruri. Ce s-a întâmplat cu tine?

Oftând mulţumită, îşi privi degetele care se plimbau prin părul creţ de pe pieptul lui.

- N-am dormit prea mult la Cleveland, gândindu-mă cât de atraşi suntem unul de altul, la diferenţele dintre noi şi la faptul că s-ar putea să nu fim mult timp împreună. Totul părea fără speranţă.

- Da, încuviinţă Alec, nefericit. Sper că ai găsit o soluţie, nu-i aşa?

- Nu, din păcate. Ceea ce m-a făcut să mă gândesc la Dwight şi Tess, la faptul că s-au găsit unul pe altul şi s-au bucurat de această relaţie numai privindu-se şi ţinându-se de mână. Sunt sigură că nu se gândesc unde va ajunge relaţia lor; pur şi simplu se simt bine şi sunt fericiţi. M-ai făcut să realizez că nu fac decât să complic lucrurile pentru analizarea sentimentelor. M-am hotărât să grăbesc acest moment şi să ne bucurăm unul de altul. Zâmbind, îi împuse pieptul cu degetul. Inspiraţia mi-a adus-o echipa ta specială.

- Oh, au un fel de logică pe care noi o pierdem în încercarea de a şti cât mai multe.

Alec îşi privi mâna care se ridica şi cobora o dată cu respiraţia ei, îngrijorat de faptul că acum avea încredere în el şi îşi deschisese inima fără a o mai interesa trecutul. în faţa acţiunilor şi acceptării ei, nu mai dorea să rămână un străin.

Privind disperat chipul ei fermecător, plin de iubire, gâtul îi

deveni uscat şi mărul lui Adam să mişca spasmodic.

- Vorbind de echipa mea, nu trebuia să te reped când m-ai întrebat despre sora mea.

Bunny strânse mâna pe gâtul lui.

- N-am nevoie să ştiu dacă ți-e greu să vorbeşti despre trecut, dragule.

- Dar simt nevoia să-ți spun.

- Atunci, te voi asculta.

întorcându-se pe spate, Alec rămase tăcut un pic, deoarece cuvintele tot nu puteau trece de bariera din gât. Se ridică, zâmbind slab.

- Sună stupid, dar nu pot vorbi despre asta dacă nu sunt îmbrăcat.

- Nu văd nimic stupid în asta, râse Bunny încet. Nu uita că eu sunt adepta îmbrăcatului în anumite ocazii.

- Ai dreptate, trebuie spus ceva şi în legătură cu asta.

Ridicându-se în picioare, îşi găsi blugii şi-i trase pe el, după care-şi îmbrăcă puloverul peste cap. Căută prin cabină şi îşi regăsi tenişii.

Ştergând toate emoțiile pe care le avea în minte, începu să vorbească fără rețineri.

- Sora mea s-a născut când eu aveam cinci ani. Când avea trei ani, nimeni nu putea pretinde că era retardată grav. Testele au dovedit că are o boală congenitală din cromozomii tatălui. El o privi atent. Jake este tot retardat şi îmi aminteşte de ea.

- Oh, Alec, ce trist! îmbrăcându-şi şortul şi bluza, Bunny se aşeză pe podeaua de lemn, alături de el.

Cu muşchii încordați, el se chinuia să lupte cu emoțiile, ca să treacă la cea mai grea parte a povestirii.

- Tatăl meu era avocat cu studii la Harvard şi n-a putut accepta că pe zi ce trecea faptul că era instabil genetic devenea din ce în ce mai evident. Prin urmare, când aveam nouă ani m-a părăsit. Nu l-am mai văzut niciodată.

- Vrei să spui că v-a întors spatele? Puse o mână pe brațul lui încordat. Dar a fost crud! Cred că ai suferit enorm.

Alec se concentră asupra unui nod din lemn.

- Ah, da, m-a durut pentru că până atunci fusesem beiețelul lui tăticu. Presupun că dorea să pretindă că niciodată nu avusese copii. Fiind avocat, finalizase lucrurile înainte ca mama să găsească un venit pentru a-şi întreține copiii, nu suficient din moment ce Carol mai avea şi alte probleme congenitale care cereau tratament medical. Oftă cu năduf. Nodul de lemn care-l încurca se sparse. La naiba!

Fără a-şi ridica privirile, refăcu bucata de lemn şi o fixă înainte de a continua.

- în ciuda dificultăților, mama a reuşit să-şi reevalueze diploma de profesor, asigurându-ne toate cele necesare şi iubindu-ne în fiecare zi. Aveam grijă de Carol şi mă jucam de-a fratele mai mare, bătându-i pe cei care o strigau „proasto, proasto!". O privi pe Bunny şi-i atinse nasul şi bărbia. Nu reuşeam întotdeauna să-i înving.

îndreptându-se spre cealaltă parte a scândurii, luă un cui şi-l bătu în nod ca să-l fixeze. Bunny se apropie de el, punându-i mâinile pe umeri.

- Nici tu n-ai avut copilărie, nu-i aşa?

- Cel puțin, am fost la Disneyland. El o privi zâmbind vag, după care îşi îndreptă atenția spre cleiul pe care-l turna deasupra nodului. Când am început să lucrez la Woodbox, erau mai mulți bani şi lucrurile erau simple. Carol a murit când a împlinit şaptesprezece ani.

Bunny îl luă de gât şi-şi odihni fața pe umărul lui.

- Ai iubit-o foarte mult, nu-i aşa?

El încuviință.

- Când a murit, a dispărut o stea din lumea mea.

- Ai reasprins-o având grijă de echipa specială.

- Dar cam aşa stau lucrurile. Alec lăsă cleiul să se usuce.

Bătrânul a murit din cauza unui atac de inimă acum cinci ani şi mi-a lăsat toată averea lui, inclusiv casa şi Mustangul.

Ea îi cercetă profilul înăsprit.

- Nu ţi se pare că totuşi n-a renunţat la tine?

- Dar am putut folosi câţi bani doresc, deci m-am putut concentra asupra echipaj de retardaţi, ceea ce denotă faptul că nici eu n-am renunţat.

Alec bătu în podea pentru a vedea cât de bine lucrase, străduin- du-se să poată povesti restul. Toate dovediseră că el poate da naştere la copii cu aceleaşi probleme congenitale. O vasectomie îl scăpase de această teamă şi în acest fel nu mai putea avea copii. Dar asta îl făcuse să se simtă doar pe jumătate bărbat şi cu siguranţă singura lui şansă de fericire era alături de o femeie care făcea carieră aşa ca Bunny, căreia nu-i păsa de copii şi nu dorea să fie mamă.

îi privi faţa draguţă, minunată, nefiind prea sigur de reacţia ei la această destăinuire.

- Aşadar... asta-i tot cred.

- îmi pare bine că mi-ai spus, dragul meu, zise ea zâmbind tandru. Ai o curte atât de frumoasă, în care un copil al creşte perfect, dar tu ai crescut destul de bun şi drăguţ pentru a te ocupa de echipa specială.

- Nu sunt drăguţ, pur şi simplu îmi place să mă lupt pentru ei. Acesta a rostul meu în viaţă, în afară de a te corupe pe tine. Mângâie podeaua pentru a vedea rezultatul şi studia atent pereţii cabinei. Si de a construi o barcă a viselor. Vrei să facem un tur?

Bunny încuviinţă. ştiind că el doreşte să scape de amintirile dureroase şi să uite de povestea tristă pe care i-o spusese atât de emoţionant.

- Mi-ar face plăcere.

Alec se ridică în picioare. Era noapte afară şi un bec de pe punte era singura lumină din împrejurimi, luminând pereţii cabinei într-o culoare ciudată.

- Terminologic vorbind, ferestrele se numesc posturi de lumină, podeaua solul cabinei, scările sunt însoțitorul şef şi uşa zăgaz.

- îmi voi nota toate acestea în baza de date, murmură ea zmbind.

- Sper, doamnă Fletchet. Aducând becul jos, Alec făcu lumină. Aici voi pune o masă şi scaune, iar bucătăria o voi face alături. Motorul este în spatele cabinei, iar după el, în cealaltă parte, se află baia.

Cu ochii strălucind, Bunny aşi ridică nasul aristocratic.

- N-am fost niciodată pe o barcă.

- Atunci va trebui să verşi peste bord, zise el în glumă. Sau nici asta nu faci?

- Nu te priveşte pe tine.

- Oricum, în acest colț va fi biroul navigatorului.

- Cine este navigatorul?

- Cine?

Dintr-o dată, visul imposibil al lui Alec se transformă într-o fantezie despre el şi ea, singuri pe valurile minunate, în mijlocul oceanului, făcând dragoste pe fiecare insulă tropicală. Mustața lui se pleoşti, dezamăgită.

- Slujba i se va da oricărei persoane interesate.

Punându-şi mâinile în şolduri, ea privi cercetător în jur.

- N-am avut nimic de-a face cu bărcile. Ce implică navigația?

Alec încercă să se gândească la faptul că ar trebui s-o cucerească
pe Bunny şi în ceea ce priveşte navigația.

- Navigatorii folosesc hărți oceanografice şi obişnuite, trasând rute şi linii pe mări, citind stelele cu instrumente speciale, făcând o mulțime de calcule. Nimic din ceea ce o femeie deşteaptă n-ar putea învăța din cărți sau de de la un navigator experimentat.

- Aha! Şi cum ai devenit atât de experimentat?

Zâmbind nostalgic, el îşi trecu degetele prin păr.

- Unul dintre colegii mei de şcoală provenea dintr-o familie de marinari. Obişnuiau să mă includă în călătoriile pe mare făcute în în vacanţe. Acolo, pe ocean, nimeni nu depindea de mine şi m-am simţit liber pentru prima dată în viaţă. De aceea, am început construirea propriei mele bărci folosind cele învăţate, pentru a-mi recăpăta libertatea. îşi frecă vârful mustăţii. Imaginaţia mă face să nu-mi pierd cumpătul când mă gândesc la problemele Woodbox-ului.

- Oh, aproape uitasem! exclamă Bunny mângâindu-i braţul. Venind vorba de Woodbox, în entuziasmul meu am uitat să-ţi spun minunatele noutăţi. Alec încă mai plutea în visurile sale.

- Noutăţi?

- Din Cleveland! Expertul tău a convins firma Princeroad să vândă mobilă de la Woodbox în toate magazinele de desfacere! îşi puse palmele pe obraji. Este o piaţă *mare*, omule Golightly. Desfăceai produse numai pe coasta de Vest, dar Princeroad are de umplut sute de magazine din întreg cuprinsul ţării.

- Da, ei bine, e o afacere mare, zise el bucuros. Dar nu putem începe asamblarea a mii de garnituri când nu ştim dacă vom mai exista peste două luni. Nu sunt deloc sigur că vom putea plăti împrumutul înainte de termenul limită.

- Nu vezi lucrurile cum trebuie, dragul meu, Bunny îl cuprinse cu braţele. Cu un contract atât de mare ca acesta, vom putea împrumuta bani de oriunde.

El se gândi o clipă, după care respiră adânc.

- Vrei să spui că până la urmă se găseşte o luminiţă la capătul tunelului?

- Cam aşa ceva, omule Golightly, şi nu m-am mai simţit atât de bine la încheierea unei afaceri considerabile de foarte mult timp! exclamă ea, după care zâmbi, ochii albaştri devenindu-i strălucitori. în afară, desigur, de turul meu din magazinul cu jucării, dar asta se clasează la alt capitol.

- Chiar aşa şi e, prinţesă! zise el cu ochii strălucind la fel ca ai

ei. Si se întâmplă să avem şampanie pregătită în frigider pentru a toasta la începutul relației noastre. Hai să ciocnim un pahar.

- Mi-ar face plăcere, dar nu ştiu dacă trebuie, spuse ea privind spre navigatorul şef. Adu-ți aminte ce s-a întâmplat ultima dată când am toastat.

- Noaptea asta mi se va întipări în memorie, zise Alec privindu-i picioarele lungi şi frumoase. Ai grijă, nu mă voi mai purta ca un sfânt dacă se va mai ivi ocazia.

Ieşind în aerul nopții, privi înapoi spre uşă, râzând.

- De fapt, nu mă aflu de partea sfinților.

Se făcuse aproape nouă când Bunny se urcă pe bicicletă în dimineața următoare, dar nu-i mai păsa de întârziere. Pedalând repede, nu mai observă norii de pe cer, nu auzi cântatul păsărilor, nu mirosi florile şi nu văzu valurile râului. Mintea şi inima ei păstrau atingerile lui Alec pe corpul ei, pe față, râsul lui şi sentimentul de fericire.

Făcând slalom cu bicicleta prin traficul aglomerat la acea oră, simți brusc nevoia să zâmbească şi să salute toți oamenii. Se simțea ca şi cum fusese eliberată din închisoare, iar sentimentul libertății îi dădea o senzație minunată.

La Woodbox, Alec lăsase mesajul că va lipsi toată ziua, pentru că mergea să discute cu bancherii. După ce-şi schimbă costumul de bicicletă, Bunny se duse la ambalare pentru a saluta echipa specială, ceea ce-i intrase în obişnuință de când Alec se ocupa de îndatoririle de manager.

Când intră în sala de asamblare, Tess şi Dwight aşteptau cu nerăbdare pauza pentru a discuta. Cu ochii strălucitori, plini de speranță, o întrebară pe Bunny dacă ar putea avea un mariaj ca oameni normali. Luând-o prin surprindere, nu ştiu ce să le răspundă.

îi veni greu să facă restul turului pentru a saluta fiecare persoană din echipa specială şi pentru a vorbi cu toți. Dragostea necondiționată şi încrederea care erau zugrăvite pe fețele lor o

făcură să înțeleagă de ce Alec se simțea obligat să le apere viitorul.

După un timp, când se întoarse în biroul ei, mintea îi era preocupată de multe gânduri. Trecând pe lângă Nan şi salutând-o numai printr-un zâmbet formal, se aşeză la biroul de lucru pe care şi-l crease folosind computerul. îşi scoase ochelarii şi începu să facă baloane din guma de mestecat, privind monitorul stins pe care vedea ca într-un film momentele în care făcuse dragoste cu Alec.

Nici nu observă când colega ei de birou îi aduse o cană de cafea neagră, după care îşi rezemă corpul umflat din cauza sarcinii de birou.

- Eşti bolnavă sau ceva de genul ăsta?

- Hm?

- Mă întreb dacă trebuie să chem salvarea?

- Ce? Bunny îşi mestecă repede guma şi o privi după care sări în picioare şi o cercetă mirată. Cine are nevoie de salvare? Doar nu...?

- Nu eu, *tu!* Nu te-am văzut niciodată atât de îngândurată şi nici într-o asemenea stare total nepotrivită pentru tine. Ce ți s-a întâmplat?

- Mie? în obrajii lui Bunny apărură pete roşii, înainte de a realiza că Nan n-avea de unde să ştie ce s-a întâmplat. Avea cu siguranță febră, dar nu pentru că ar fi fost bolnavă. Hainele mele? îşi privi blugii albi, bluza de bumbac bleu şi sandalele. Am fost la cumpărături în Cleveland şi mi-am ales câteva lucruri simple, pentru prima dată în viață. Voiam să arăt mai potrivit pentru aceste lucruri. Vreau să spun, toată lumea se îmbracă normal, nu formal... ei bine, ştii tu.

- Da, mormăi Nan, suspicioasă.

- Mai bine mă apuc de treabă, zise Bunny prudentă, nedorind ca legătura ei să fie cunoscută de toată fabrica.

Nici măcar computerul nu-i distrăgea atenția. Alec îi domina gândurile. Vorbise despre faptul de a trăi clipa, dar, din nefericire, dorea mult mai mult. Luni, ani, pentru totdeauna. O căsătorie? Din

nefericire, gândul la Dwight şi Tess o făcu să se întrebe dacă ea şi Alec erau mai potriviţi pentru o relaţie de lungă durată. Probabil că acum era manager, dar nu va ajunge niciodată la experienţa şi potenţialul ei. Nu ţinea la lucruri ca poziţie socială şi statut însă bărbaţii trebuie să se simtă puternici.

Se simţise întotdeauna singură şi tânjise după tandreţea bărbaţilor în celelalte relaţii de dragoste pe care le avusese, culminând cu Nick. Sentimentele pe care le avea pentru Alec erau mult mai intense. Nu-i plăcea să se gândească la faptul că se va simţi stânjenit de capacităţile ei şi-i va întoarce spatele după primele momente de fericire. Ar face orice pentru a preveni asta. Dar ce-ar putea face?

Sărind de pe scaun, Bunny trecu de birou şi se opri la cel al lui Nan pentru a privi poza ei de familie, care-l includea pe soţul ei iubitor, cu faţa mare. Nedorind să-şi dezvăluie dilema personală, abordă subiectul de departe.

- Căsătoria trebuie să fie un lucru complicat din moment ce multe cupluri ajung la divorţ.

Nan se rezemă de spătar şi îşi ridică întrebător sprâncenele.

- Nu te pot contrazice.

- Spune-mi să-mi văd de treburile mele dacă nu vrei să-mi răspunzi, dar cum reuşeşti să fii fericită? Nu e dificil când soţul tău este plătit cu ora şi tu ai un post mai important, de unde câştigi mai mulţi bani?

- Dragă, deschizi un subiect extrem de delicat. Chuck e un bărbat care crede că locul femeii este în casă. Dar nu ne-am putea permite anumite lucruri fără salariul meu. Desigur că acest lucru ridică probleme.

- Mi-era teamă de asta, murmură Bunny oftând adânc. Cum te descurci cu această problemă?

- Tot ce pot face e să încerc să mă ocup de gospodărie, iar în acelaşi timp să-i respect sentimentele. Chiar şi aşa putem intra în conflict, dacă nu ştim cum să ne exprimăm sentimentele şi adesea

ne pufneşte râsul când nu reuşim să le rezolvăm.

- înţeleg.

Bunny aşeză poza la loc şi se întoarse la biroul ei mestecând gumă şi jucându-se cu un stilou. După un timp, murmură:

- Marea mea problemă este că n-am învăţtat să fiu femeie. Si nu mulţi bărbaţi sunt dispuşi să fie sinceri. Amintindu-şi că nu trebuia să discute la modul personal, adăugă repede: Vorbesc teoretic, înţelegi?

- Ah, desigur. Nan încuviinţă, aşezându-se confortabil în scaun. Dar nu faci decât să-ţi creezi probleme. A fi sincer e uşor, însă a fi femeie e primul lucru care-l atrage pe un bărbat. Nu-l interesează decât sexul, munca lui, stomacul şi pasiunile lui.

întorcând stiloul pe toate părţile, Bunny încercă să-şi imagineze figura lui Alec dacă s-ar întâmpla ca ea să fie ultima femeie din lume. Putea trece peste asta? O privi pe Nan.

- Numai teoretic, dacă nu te superi, mă descurc foarte bine cu sexul opus, dar nu ştiu nimic despre bărci şi habar n-am să gătesc.

- Ei bine, există o grămadă de cărţi despre bărci şi mult mai multe despre gătit. Sunt sigură că eşti destul de deşteaptă pentru a citi şi a urma o reţetă. Nan zâmbi, făcând pe proastă. Teoretic vorbind, angajaţii sunt încântaţi să-l vadă pe fluturaşul Alec învins. Am pus pariu asupra duratei în care te va cuceri. Trebuie să le dai ceva frumos de gândit în aceste timpuri grele.

Făcând un balon, Bunny lăsă stiloul din mână şi râse acru.

- Ah, minunat, chiar de asta aveam nevoie! Din moment ce tot nu-mi pot face un rost şi nu-mi merge nimic, cel puţin mă pot duce la librărie.

Entuziasmată, Bunny îşi îmbrăcă din nou costumul de spandex, îşi luă bicicleta şi plecă să cumpere o carte de bucate. După ce studie un meniu sugestiv, se opri de câteva ori în drum spre căsuţă. Despachetând cumpărăturile în bucătăria acum strălucind de curăţenie, cu perdele curate şi ustensile strălucitoare, începu să creeze o seară foarte specială pentru bărbatul ei.

Capitolul 10

Alec se întoarse la Woodbox cu ştiri minunate din expediţia prin bărci. Era dezamăgit şi surprins că Bunny părăsise deja fabrica, pentru a ajunge acasă înainte de prânz. Stiind-o conştiincioasă în munca ei, acest eveniment unic îl îngrijoră. Spera să nu fie bolnavă. Nici nu voia să se gândească la faptul că probabil ea începuse să regrete că făcuseră dragoste şi-l evita. Acest lucru i-ar fi frânt inima, deoarece în numai o zi parcă ruptă din rai devenise singurul sens al existenţei lui. Nu putea trăi fără ea.

Trebui să-şi stăpânească îngrijorarea până la ora şase seara, când îşi termină treburile. Grăbindu-se spre casă în maşina lui de mare viteză, oftă uşurat când văzu bicicleta lui Bunny rezemată de veranda căsuţei. Maşina ei se afla în garaj încă de când venise, ceea ce demonstra că nu-şi făcuse bagajele ca să plece.

Când se îndreptă spre căsuţă, inima îi tresări de bucurie când o văzu ieşind pe verandă pentru a-l întâmpina.

- De ce ai plecat de la birou? îi strigă el. Eşti bolnavă?

- Nu, am venit acasă pentru a-mi aştepta domnul şi stăpânul, îi răspunse ea zâmbind.

- Dar nu-ţi stă în fire să abandonezi treburile chiar de dimineaţă.

- Hotărăşte-te odată, dragul meu. îmi amintesc că te-ai supărat pentru că lucrez prea multe ore în ultimul timp. Acum te superi pentru că am plecat devreme?

- Ei bine, doamnă Bernice Fletcher, nu-mi amintesc să-mi fi urmat vreodată sfaturile fără a duce o lungă bătălie.

- Am mai întors o pagină, spuse ea, adăungând: Nu-mi mai spune Bernice, cu toate că asta n-o prea deranja în ultimul timp, începuse să se simtă ca „Bernice”.

- Bunny, Bunny, Bunny, repetă el păşind cu pantofii negri strălucitori pe prima treaptă a verandei.

Briza apusului ridică uşor pantalonii scurţi ai lui Bunny şi flutură cămaşa galbenă care-i acoperea sânii, lăsându-i un umăr dez-

golit. Părul îi era încă ud pentru că făcuse un duş, dar îl prinsese cu o agrafă. Nu purta ochelari şi nu mesteca gumă. Priveliştea îl descumpăni pe Alec.

- Nu te supăra, îmi place cum arăți în aceste haine tentante, dar ce s-a întâmplat cu ținuta de gală?

- M-am decis să-mi creez o nouă imagine, omule Golightly, spuse ea, încântată să vadă că cel adorat o privea uimit şi admirativ.

- Pentru ce-ți trebuie o nouă imagine?

Ea ridică din umeri.

- De ce nu intri pentru a afla?

- Plăcerea e de partea mea, prințesă. Urcând scările, Alec o luă în brațe şi o sărută. Nu-ți poți imagina cât de dor mi-a fost de tine, astăzi.

- Si mie, dragul meu. îl luă cu mâinile de după gât. De aceea am şi plecat de la birou. Nu puteam face nimic, pentru că mă gândeam tot timpul la tine.

Privindu-i atent fața, parcă mai frumoasă, cu un machiaj discret, Alec murmură:

- îmi place să vin acasă când am parte de o asemenea primire, dar nu mă pot închipui un domn şi stăpân.

- Arăți incredibil de puternic, spuse Bunny dându-se înapoi ca să-i mângâie reverele costumului gri asortat cu cămăşa bleu şi cravata gri-închis. Pot vedea după expresia ta hotărâtă că eşti gata să explodezi şi că eşti pe cale să faci afaceri grandioase.

- Asta, din păcate, e tot ce am făcut până acum, zise el zâmbind pe sub mustață. Woodbox-ul s-a transformat într-un loc mult prea încântător pentru mine.

- Dă-i înainte, îți place să negociezi şi să închei contracte. Atinse cu un deget trăsăturile lui încordate. Pot citi pe fața ta ca şi cum aş citi un raport.

- Nu face pe deşteapta cu domnul şi stăpânul tău, spuse el zâmbind bine dispus. Vecinul tău simpatic tocmai a convins o

bancă să ne finanțeze, dacă reuşim să plătim prima parte a datoriei. Implorăm, împrumutăm sau furăm, numai să putem trece cu bine de asta.

- E minunat, dragul meu.

- Poți fi sigură de asta! Ar trebui sărbătorit evenimentul, doamnă Bunny. Aşadar, îmbracă-te cu hainele elegante şi mergem în oraş să bem un pahar de şampanie şi să luăm cina.

Bunny râse, încântată că-i pregătise o surpriză la timpul potrivit.

- Nu trebuie să mergem nicăieri pentru a sărbători, am cina în cuptor şi băutura la rece, nu şampanie, dar un vin alb foarte bun. Vino în căsuța mea, domnul şi stăpânul meu.

-*Tu* ai pregătit cina? El râse în încercarea de a-şi ascunde mulțumirea pe care o simțea. Ce ai gătit... salată surpriză?

Zâmbetul lui Bunny îngheță şi se topi. Aceasta nu era reacția pe care o aşteptase. Punându-şi mâinile în şolduri, bătu în podea cu tocul sandalei.

- Trecem prin aceeaşi dispută în privința gătitului ca şi în privința altor lucruri pe care ai crezut că nu le pot face, ca de exemplu curățenia în căsuță?

- Nu, nu! mi-am învățat lecția, spuse Alec repede, ridicând mâinile pentru a face pace. Numai că ideea că tu ai stat în bucătărie pentru a pregăti o cină caldă m-a luat prin surprindere, atâta tot. Am o mare încredere în capacitățile tale.

- Ei bine, aşa cred şi eu.

încrederea în sine era numai bravadă pentru că acum, când el era aici, începuse să se neliniştească din cauza calității mâncării pe care o preparase. Se întoarse şi se opri în pragul uşii.

- Depinde de tine, intră dacă vrei.

- Vreau, prințesă, crede-mă, vreau.

Alec nu mai intrase în casa de oaspeți din ziua în care Bunny o curățase. Aprecierea lui crescu şi mai mult când observă nota country pe care o adăugase. Pe canapea se aflau perne brodate şi un

pled afgan, pe podeaua din lemn covoraşe din lână şi pe pereţi picturi florale. Draperii albe erau agăţate de o parte şi de alta a ferestrelor. în bucătărie, aşezase masa punând o faţă de masă bleu şi farfurii cu flori înconjurate de tacâmuri strălucitoare, pahare sclipitoare, bucheţele de flori şi lumânări. Iar în aer plutea o aromă plăcută.

îi plăcea la nebunie cum arăta căsuţa pentru că acum semăna cu un cămin adevărat, însă îl îngrijora mult felul în care Bunny se adaptase şi se îndrăgostise de gospodărie. întâi făcuse curăţenie, acum gătea; oare pasul următor nu erau copiii care să-i alerge printre picioare?

Inima lui tresări când o văzu cum îşi leagă un şorţ alb de gât. Nervozitatea îi aspri vocea.

- Un *şorţ?* Cine te crezi?

Degetele ei îngheţară pe nodul care lega şorţul de mijloc.

- Ce ţi se pare atât de ciudat la un sorţ? îl întrebă ea în defensivă, rănită şi uimită de reacţia lui.

- Nu pot înţelege obsesia ta pentru curăţenie şi gătit. Desfăcând nasturii hainei şi ai vestei, îşi vârî mâinile în buzunarele pantalonilor. Te porţi de parcă ţi-ai face un cuib, sau cam aşa ceva.

Bunny realiză că până la urmă el se purta ca un fluturaş căruia îi era teamă de situaţiile complicate. încercă să-şi reconstruiască vechea imagine protectoare, însă îi era greu deoarece trecuseră de flirturile nevinovate. Tot ce reuşi să facă era să-şi pună ochelarii care zăceau pe cartea de bucate.

- Nu mi-am dat seama că e o obsesie să pregăteşti cina pentru bărbatul iubit. Vocea ei era indiferentă şi ochii albaştri reci. Chiar am crezut că-mi place, până acum câteva clipe.

- Nu, nu asta am vrut să spun. M-am exprimat greşit. Şorţul m-a enervat. Tot ce vreau să spun e că ai prea mult talent pentru a sta lângă aragaz.

- Lasă-mă să mă lămuresc. Vrei să spui că pentru tine e normal să te joc pe o barcă visând să navighezi pe ocean până când uiţi de viaţa reală, dar eu trebuie să rămân o femeie de afaceri dinamică, neavând timp pentru momente intime? Privind bucătăria mică, se întrebă de ce micul ei plan prostesc dăduse greş. Spatele i se lăsă, ca şi cum ţinea pe umeri povara întregii lumi. Am obosit să fiu stăpână pe mine şi să vă arăt calităţile, ţie şi lui George, pentru ca visele să vi se împlinească.

Neştiind ce să facă, Alec îşi scoase mâinile din buzunare şi îşi frecă bărbia, încurcat.

- Oh, Dumnezeule, ai dreptate, m-am purtat ca tatăl tău! îmi pare rău, draga mea. Ai dreptate, am încercat să te împing spre multe lucruri, numai din egoism.

Bunny îl privi câteva clipe.

- Nu, ai dreptate, e o prostie să pretinzi că eşti ceea ce nu eşti. Un şorţ trebuie să arate ridicol pe mine. Ducând mâinile la spate începu să desfacă nodul. Şi nu-ţi cere scuze, deoarece amândoi suntem egoişti şi de aceea am căzut în capcana dragostei. Cred că am încercat să scap de o ardere internă.

Alec o luă în braţe şi o ajută să-şi lege din nou şorţul.

- îmi place cum îţi stă cu şorţ. îmi place casa aşa cum ai aranjat-o tu şi ador aroma care vine din cuptor. M-am purtat ca un ticălos,

pentru că mi-e foarte frică să nu-ți faci... iluzii inutile.

Fața lui era transpirată şi plină de multe emoții, teamă, îngrijorare, şi da, iubire pentru ea. Acceptând mai mult ceea ce vedea decât cuvintele pe care le auzise, Bunny îl mângâie pe obraz.

-Dragă Alec, eşti atât de sensibil! Visul meu e viața împreună cu tine.

Tăindu-i respirația, îi acoperi repede buzele cu un sărut, după care își ridică privirea.

- M-ai făcut, foarte, foarte fericit, scumpa mea.

- îmi pare bine, omule Golightly, zise ea zâmbind. Sper că eşti şi foarte, foarte flămând, pentru că cina este gata. Nu-ți pot garanta rezultatele, dar voi urî gătitul dacă eforturile mele au fost în zadar. Eşti destul de curajos să încerci?

-Trebuie să ştii că mă interesează foarte mult mâncarea, spuse el ridicând nasul pentru a adulmeca. în aer se simte mai puțin aroma unei mâncări de regim şi mai mult a unei delicatese pe care mi-o vei pune pe farfurie.

Râzând bucuroasă că neînțelegerea a trecut sau a fost dată uitării, ea deschise uşa frigiderului şi scoase sticla din congelator.

- Hai, nu mai face pe deşteptul şi deschide sticla de vin. E timpul să toastăm.

- Ai dreptate.

Deschise sticla şi turnă în pahare, după care i-l înmână pe al ei şi îl păstră pe celălalt.

- Pentru noi şi pentru prezent.

Ciocnind paharele, Bunny gustă. Gândindu-se la încercarea nereuşită de a fi o femeie perfectă, se întreabă dacă se puteau gândi la viitor.

- Ultimile clipe petrecute împreună au dovedit că nu e chiar atât de uşor să fii sincer. Suntem încă doi străini când e vorba să ne înțelegem unul pe altul.

Alec zâmbi mulțumit.

-Totuşi, mi se pare că am făcut paşi importanți în a ne cunoaşte

unul pe celălalt. în sfârşit, am înţeles că nu-i cinstit să las totul în seama ta.

- Si eu am încercat să manipulez lucrurile, zise ea, dar numai pentru că suntem atât de diferiţi, ţelurile noastre se află la poluri opuse. Privind marginea paharului, zise cu tristeţe: Relaţia noastră pare la fel de fără speranţă ca a lui Tess şi Dwight. Când m-am dus la asamblare în această dimineaţă, m-am întrebat ce cred despre căsătoria lor, le e frică să deschidă subiectul în faţa familiilor lor.

Alec îşi stăpânea propriile dorinţe de căsătorie şi această idee îl făcu să ridice sprâncenele.

- Ce le-ai spus?

Bunny zâmbi, la fel de tristă.

- Să te întrebe pe tine.

- Mulţumesc mult! zise el oftând. Da, voi vorbi cu ei şi mă voi interesa ce cred părinţii lui despre asta.

Sorbind din vin, Bunny îi privi figura frumoasă şi trupul viril.

- Stiu că sunt îndrăgostiţi, dar nu cred că au aceleaşi sentimente... ei bine, ştii... ca ale noastre.

- Numai mintea lor este limitată, celelalte sisteme funcţionează perfect, spuse Alec aşezându-şi vesta şi haina pe spătarul scaunului. Dar nu va fi uşor pentru doi oameni cu capacităţi limitate să aibă o viaţă comună.

Bunny scoase un bol cu salată din frigider şi-l aşeză pe masă, gândindu-se cum Tess şi Dwight erau plini de afecţiune în acea dimineaţă, şi la căsnicia lui Nan.

- Se pare că păstrarea unei relaţii nu e uşoară pentru nimeni.

- Probabil că ai dreptate, prinţesă. Alec se aşeză pe scaun şi îşi încrucişă picioarele, trecând la un subiect mult mai personal. Te-ai gândit vreodată să te căsătoreşti?

Bunny zâmbi uşor. După felul în care reacţionase la bunele ei intenţii, nu avea de gând să-i spună că aranjase această casă tocmai în acest scop.

- Nu ştiu. Nu m-am gândit niciodată la mine ca la o persoană

făcută pentru căsătorie. Ce ai de spus despre tine?

- Eu sunt şi mai puțin făcut pentru asta, din toate punctele de vedere. Rezemându-se de spătar, mângâie cu degetul gura paharului. Te-ai gândit la o viață împreună cu un bărbat?

- Cine nu se gândeşte la astfel de lucruri? Punându-şi o mănuşă groasă, Bunny scoase casoleta fierbinte din cuptor şi o aşeză pe prosopul gros de pe masă, privindu-l lung. De ce întrebi?

Luând o gură de aer, Alec abordă subiectul pe ocolite.

- O dată, demult, am dus-o pe Frumoasa Adormită în camera ei de hotel şi de atunci visez s-o aduc la castelul meu şi s-o sărut ca s-o trezesc în fiecare dimineață.

Inima lui Bunny se opri.

- E o invitație?

El respiră greu.

- Un fel de... Da.

După un moment de gândire, ea se aşeză în poala lui şi-l îmbrățişă pe după gât.

- Castelul tău e plin de tentații, dar Frumoasa Adormită abia şi-a dat seama cine este, de când locuieşte în căsuța de fildeş. De ce nu lăsăm lucrurile aşa cum sunt, împreună cu faptul că prințul are mereu uşa deschisă? E bine aşa.

Mângâindu-i spatele cu mâna, Alec o trase aproape de el şi o sărută.

- Ai grijă, nu renunț aşa de uşor. Voi face progrese până voi ajunge la sufletul tău.

- Aş fi dezamăgită dacă n-ai face-o. îl sărută, zâmbind. Dar dacă tot intenționezi să munceşti din greu, ar fi mai bine să mănânci ca să capeți puteri.

Ridicându-se, Bunny aduse încă două farfurii calde de pe aragaz. Ridicând şervetele, servi salata de spanac, piept de pui cu garnitură de portocale, broccoli cu brânză şi pilaf. Aşezându-se pe scaunul ei, zise neliniştită:

- Acesta este momentul adevărului.

- Totul arată tentant, zise Alec politicos, ducând încet furculiţa la gură.

Ţinând furculiţa în aer, ea îl privi fără să clipească, în timp ce el gustă din toate felurile. Dacă numai pretinde că-i place, expresia feţei îl va da de gol.

însă mimica lui se potrivea cu cuvintele pe care le rostea:

- Nu mă aşteptam la mâncare ***adevărată.*** E delicioasă!

Ea zâmbi, încă îngrijorată.

- Chiar credeai că te voi obliga să mănânci regim vegetarian.

- Meritam asta pentru felul în care te-am tratat. îşi dovedi încântarea mâncând tot din farfurie și savurând ultimile înghițituri.

Bunny mâncă repede, cu un apetit de zile mari, provocat de mândria realizării ei. Râseră şi vorbiră în tot timpul mesei, discutând despre mâncărurile preferate. Când Alec înghiţi şi ultima firimitură, ştergându-se cu şervetul, ea zise:

- Ţi-am spus că reţetele folosite provin dintr-o carte de bucate pentru o viaţă sănătoasă. Toate au puţine calorii.

- Stiam asta! exclamă el râzând. Trebuia să-mi dai ceva sănătos să mănânc, nu-i aşa?

- Desigur. îşi puse coatele pe masă zâmbind. Am de gând să te păstrez într-o formă excelentă, pentru a repeta demonstraţia de ieri.

Când soneria ceasului răsună în dimineaţa următoare, Bunny se trezi şi apăsă butonul de oprire înainte de a realiza că în pat cu ea se afla un bărbat dezbrăcat. Şi ea era tot dezbrăcată.

Trase pe ea un capot şi îl privi pe Alec. Părea foarte tânăr şi vulnerabil în somn, cu buzele puţin depărtate şi genele lungi umbrindu-i obrajii. în acelaşi timp avea un aer masculin, deoarece cearşaful abia îi acoperea talia şi pieptul musculos. Muşchii încordaţi ai braţelor îi sprijineau capul. Mustaţa ciufulită îi dădea un aer caraghios.

Fericirea pe care o simţea ştiind că el face parte din viaţa ei întrecea orice sentiment pe care-l avusese. Refuza să asculte clopoţeii din mintea ei care o avertizau că trăieşte numai un vis.

Oare nu era timpul să se trezească la realitate? Viaţa ei fusese prea bine trasată şi logică până acum. Nu avusese parte de bucurie.

Aplecându-şi capul, Bunny îi sărută uşor buzele.

- Ridică-te şi străluceşte, adormitule. E timpul să mergi la slujbă.

Alec îşi încordă muşchii într-o întindere fascinantă. Apoi deschise ochii şi o privi adânc, atât de adânc încât Bunny se simţi învăluită de căldură.

- Bună dimineaţa, frumoasă doamnă, şopti el întinzând mâinile care s-o cuprindă în braţe. Visez, sau te afli într-adevăr cu mine în pat?

- Dacă totul e un vis sper să nu mă trezesc niciodată.

El zâmbi pe sub mustaţă şi o luă în braţe ca s-o sărute. Când termină, şopti:

- Noaptea trecută a fost cea mai minunată din viaţa mea, scumpo.

- Şi a mea, dragule. Bunny îşi cuibări faţa la umărul lui, jucându-se cu degetele în părul de pe pieptul lui. Care este numele Frumoasei tale Adormite? Ai trezit-o la viaţă pentru a intra în lumea magică pe care ai creat-o cu dragostea ta.

Strângându-i trupul mic în braţe, el oftă.

- Mi-aş dori ca noaptea care a trecut să dureze o veşnicie şi totul să se repete la nesfârşit.

Amândoi tresăriră când soneria se auzi din nou. Bunny o opri. Alec îşi privi ceasul, mormăind:

- Data viitoare când vom construi o lume a viselor, nu crezi că n-ar trebui să ne trezim pentru a pleca la serviciu?

- Să sperăm că, folosind imaginaţia, voi alege momentul oportun.

- Momentul oportun, şopti el, mângâindu-i sânul cu degetul.

Mâna lui alunecă pe spate, revenind la sâni şi coborând pe sub cearşaf ca să-i mângâie şi restul corpului.

- Nu e păcat că nu avem mai mult timp pentru a afla dacă

lupul mai poate fi mare şi rău după o noapte ca aceasta?

Bunny era stăpânită de febra dorinței și râse încet, după care își strecură degetele sub cearşaf ca să-l mângâie.

- Din partea mea, lupul pare uimitor de mare şi rău. Si din moment ce tu eşti şeful, nu trebuie să dai explicații pentru întârziere.

Ridicând o sprânceană, şi mârâind ca lupul, îi spuse:

- Hai să mai privim o dată bunătățile din coşuleț, scumpa mea Scufiță Roşie.

întorcându-se spre ea, Alec îi acoperi gura cu sărutări dulci şi tandre. Ridicându-se în genunchi îi sărută sânii şi gâtul, înțepându-i pielea cu mustața.

- Iubeşte-mă, omule Golightly, şopti Bunny cu greu, în timp ce-i mângâia trupul cu mâinile. Iubeşte-mă din nou.

- Da, te vreau, prințesă, murmură el cu vocea răguşită.

Unindu-se într-o singură ființă dansară acelaşi dans străvechi până când Bunny ajunse la extaz. în final gemu cu putere în brațele lui şi se pierdu pe culmile fericirii.

Puțin mai târziu Alec gemu şi el fericit. încet, blând, tandru, se întoarse la realitate şi-i zâmbi cu ochi admirativi.

- Frumoasă doamnă, eşti uimitoare. Te vreau şi mâine în brațele mele, şi toată viața de acum înainte.

Bunny îi puse un deget pe buze.

- Sst, să nu ne gândim la ziua de mâine. Să trăim toate clipele minunate în care suntem împreună.

îi sărută degetul.

- Dar după această noapte mă voi simți destul de singur în tristul meu castel.

Bunny se gândi o clipă, după care-i zâmbi dulce.

- Trebuie să recunosc faptul că m-am simțit minunat când m-ai trezit cu un sărut.

- Dacă-mi amintesc bine, prințesa a trezit prințul cu un sărut de

data asta, scumpa mea, murmură Alec cu vocea plină de dragoste.

- E o diferență?

- Nu. El îi atinse vârful nasului cu un deget.

- Bine, fiindcă mi-ar plăcea să am un prinț care să doarmă în fiecare noapte în căsuța de fildeş.

- Ce idee minunată, prințesă. Luând-o în brațe o sărută şi-i mângâie brațele. De ce să nu schimbăm asta? Aseară mi-ai refuzat invitația.

- Ştiu, dar dacă mă voi muta în casa ta mare mă voi trezi la realitate, spuse ea gânditoare, după care zâmbi. Aceasta e căsuța mea, turnul de fildeş, locul perfect pentru un vis. Ce zici de asta?

- Cred că ai mare dreptate. Alec îşi înfundă fața în părul ei, zâmbind, parcă beat de fericire. După câteva clipe, respiră adânc şi-i şopti: te iubesc, mica mea Frumoasă Adormită.

Inima lui Bunny tresări de fericire când îi auzi cuvintele, chiar dacă ştia că e un joc.

- Şi eu te iubesc, Făt-Frumosul meu.

Sărutându-i umărul moale, spera ca dragostea să nu fie cel mai mare vis pierdut.

Capitolul 11

Alec începu cursele între eleganta casă de granit, unde nu se simțea deloc bine, şi căsuța care era un simbol al schimbării lui Bunny dintr-o femeie dinamică, preocupată de carieră, într-o gospodină drăguță şi blândă. Treptat, hainele lui îşi făcură loc în dulap, iar trusa de bărbierit şi celelalte lucruri personale se aflau în baie.

Cum zilele de iubire treceau repede, se întrebă cât timp va mai avea parte de toată bucuria şi fericirea din lume. înotau în piscină, stăteau în casa mare, mâncau acolo, aveau diferite activități, dar dormeau întotdeauna în căsuța mică. Era un vis extrem de seducător. Lui Alec i să părea că totul era o joacă de copii.

Dorea ca fragila lor legătură să dureze veşnic, dar timpul nu le oferea multe speranțe. Dacă nu plăteau împrumutul până la sfârşitul lui august, pierdeau Woodbox-ul. Pe de altă parte, contractul lui Bunny se termina curând. Spectrul vieții ei adevărate, dominată de preocuparea Falinei, îl ducea la disperare. Cu tot acest viitor nu prea frumos pe care-l întrezărea, tot nu putea aduce vorba despre căsătorie, deoarece ar fi trebuit să-i mărturisească adevărul stupefiant despre sine. Si asta făcea să nu-i poată oferi o viață plină în momentul în care dorea să devină cu adevărat femeie.

După programul încărcat pe care-l avea la Woodbox, lucrau împreună la cabina bărcii. Ca parte a campaniei de convingere a lui Bunny ca să rămână, Alec instală mai întâi cabina navigatorului, pe care o umplu cu hărți şi cărți, un compas şi un sextant. Spera că ea va începe să studieze cărțile de navigație şi va fi fascinată. într-o seară, termină de instalat masa şi scaunele.

- Ce spui de asta?

Lasând ochelarii pe hărțile de pe birou, Bunny se ridică şi veni lângă el, purtând un şort alb şi o bluză scurtă.

- E la fel de frumoasă ca măsuța din casa de oaspeți. îmi place foarte mult.

Mândru de realizările lui, Alec se aşeză pe scaunul din fața ei, sprijinindu-se cu coatele pe masă.

- Studiezi cărţile de navigaţie de câteva săptămâni. Te-ai hotărât unde vom călători mai întâi?

- Nu m-am gândit unde, ci cum. îi mângâie mâna cu un deget. Unde ai vrea să mergem?

El îi studie figura atât de minunată, care avea doar puţin ruj şi o idee de fond de ten aproape invizibilă.

- Nu e o alegere prea grea. Tahiti. De când te-am întâlnit, mi te-am imaginat pe o plajă sălbatică, presărată cu nisip alb, valurile line ale tropicelor mângâindu-ţi picioarele. Aveai o floare mare, minunată după ureche şi purtai numai o bucată de pânză în jurul şoldurilor.

- Sună fascinant. Bunny îi privi tricoul negru cu care era îmbrăcat. Si tu ce vei purta?

- Nu m-am gândit şi la mine, erai numai tu, spuse el. Ce-ai dori să port?

După ce zâmbi, ea murmură:

- O floare după ureche.

- Aha! dacă aşa vor sta lucrurile, ar trebui să mă grăbesc să termin barca. Alec îi ridică mâna şi-i sărută degetele. Ai plecat vreodată din America pentru a naviga pe ocean fără nici o ţintă?

- Nu pe o barcă şi nu spre Tahiti, dar George m-a dus în Europa de câteva ori.

Faptul că-l menţionase pe tatăl ei o făcu să coboare cu picioarele pe pământ. încercând să şi-l şteargă din minte, se ridică şi se îndreptă spre locul unde va fi bucătăria, care acum era plină de scânduri, cuie şi aşchii de lemn. Nu reuşea, nu putea să nu-şi amintească viaţa pe care o dusese înainte.

*

* *

îngrijorat că uitase de realitate, Alec se simţea fericit cu Bunny tot timpul zilei, în fiecare zi, la muncă şi acasă.

într-o zi de miercuri, el se afla la bufet mâncând un sandviş şi bând o cola. Bunny era alături, luând cu linguriţa dintr-o cutie de iaurt dietetic cu cereale şi bând apă minerală. Făcuse un tur de mar-

keting şi Alec se gândea că arăta minunat în costumul negru şi bluza albă pe care le purta, împreună cu bijuterii de aur. Această femeie de carieră, care era a lui, se întorsese şi lumea devenise iar plăcută, chiar minunată.

întreruperea lui Jack Budd de la fabricare părea extrem de nepotrivită când se apropie şi se aşeză la masa lor, scoţându-şi pălăria galbenă.

- Ştii că n-am mai fost invitaţi de mult şi de aceea trebuie să admiţi ceea ce ştie deja toată lumea, spuse el cu ochii strălucitori. Ei bine, ne-am decis că învingătorul e obligat să-şi mărească puţina contribuţie la acţiuni.

- Ah, chiar aşa? mormăi Alec pe sub mustaţă. Lângă el, Bunny începu să râdă, încurcată.

- Aşa e, şi am aprecia dacă ne-ai spune când vom afla dacă am făcut o investiţie bună. Jack bătu din palme. Relaţia voastră este ca un serial de suspans cu foarte multă acţiune, ştii asta?

- Stiu, încuviinţă Alec, împotriva voinţei lui.

Jack privi graficul agăţat pe peretele bufetului, parcă pentru a spune tuturor că erau foarte aproape de a primi fonduri suplimentare.

- Presupun că ştii că banii au curs cu nemiluita la început, însă acum donaţiile par să scadă din ce în ce mai mult.

- Am constatat de mai multe ori acest lucru. Alec muşcă încă o dată din sandvişul lui, cercetându-i conţinutul care ajunsese aproape de sfârşit. Ne-au mai rămas treisprezece procente, ceea ce înseamnă că suntem mai aproape de realizare decât săptămâna trecută.

Jack încuviinţă.

- E adevărat, dar am început să credem că nu vom reuşi niciodată să le acoperim pe cele rămase. Nimeni nu poate munci mai mult ca acum pentru realizarea comenzilor. Presupunem că ai câteva planuri pentru a face situaţia posibilă.

- Si eu şi Bunny încercăm să găsim sursa de împrumut.

- Ştim cu toţii asta, spuse Jack plin de convingere. Dar în cazul

în care nu veți găsi nimic, am discutat între noi şi ne-am gândit să mai mărim investiția. Am fost delegat să împărtăşesc această idee doamnei aici de față.

Bunny lăsă apa de o parte şi ridică sprâncenele, încurajator.

- Ce sugerezi?

- Majoritatea angajaților merg la biserică şi la cluburile din împrejurimi şi ne întrebăm dacă ar fi bine să facem o loterie cu mobilier de la Woodbox pentru a aduce fonduri suplimentare.

- N-am experimentat nimic de genul loteriei până acum, deci va trebui să discut cu avocații corporației despre legalitatea acestei acțiuni înainte de a lua ideea în considerare. Se întoarse spre Alec. Ce crezi despre asta?

El ridică din umeri şi respiră adânc.

- Cu tot respectul pentru meticuloasa producție de aici, vă întreb dacă totuşi credeți cu adevărat că oamenii vor da banii pentru un bilet cu care pot câştiga un articol de mobilier pe care va trebui să-l asambleze singuri?

Jack se aşeză mai bine pe scaun şi îşi vârî mâinile în buzunarele bluzilor.

- Mă gândesc că orice proprietar al unei case are un depozit pe lângă garaj. Punând bucățile de mobilă acolo, cred că oamenii din aceste locuri vor cumpăra bilete numai pentru a ajuta la menținerea în funcțiune a Woodbox-ului. Zâmbi, foarte puțin îngrijorat. Mai ales dacă frumoasa doamnă consilier le-ar face această ofertă. Cine v-ar putea refuza, doamnă Fletcher?

Bunny îşi scoase ochelarii cu rame de aur şi ridică o sprânceană.

- Bine, fă-mi lista bisericilor şi cluburilor, iar dacă aflu că acțiunea este legală, voi trece la treabă.

După plecarea lui Jack, Bunny aruncă resturile prânzului şi părăsi bufetul. începuse să plouă şi de aceea fugi cât putu de repede spre clădirea principală.

- Lucrurile nu merg chiar atât de bine azi, comentă Alec care i se alătură, ținându-şi balonzaidul deasupra capului ei, ca pe o

umbrelă.

- Ca să fiu sinceră, spuse ea când intră pe uşă, nu-mi amintesc ca vreun lucru anume să meargă bine la Woodbox de când am venit.

- Vino în birou să mai verificăm o dată cifrele şi întreaga situaţie.

Agăţându-şi balonzaidul ud în cuier, Alec îşi suflecă mânecile cămăşii albe, se aşeză pe scaunul lui, pe care tot îl mai cataloga drept un loc de putere minoră.

- Jack are dreptate, mai avem numai o lună şi nu ştim cum să plătim a doua parte a datoriei. Se întâmplă să ştii cum poţi jefui o bancă?

- Nu, n-am experienţa necesară, din păcate. Bunny se aşeză cu graţie pe scaunul din faţa biroului şi îşi încrucişă picioarele lungi şi zvelte. Ce-ar fi să vindem acţiuni publice?

- Ca ultimă soluţie. Nu vreau să cadă nici o bucată din această fabrică pe mâini străine sau, mai rău, să las pe altcineva să ne controleze interesele. Alec privi graficul datoriei montat pe peretele biroului lui. Cred că vinderea biletelor de loterie va aduce sume importante, ce spui?

- Trezeşte-te la realitate, omule Golightly, te agăţi de ultimul pai. Cât de mulţi bani ar aduce un lucru atât de neinteresant? L-am lăsat pe Jack să vorbească pentru că asta dă speranţe angajaţilor, atunci când văd că lucrurile nu merg în direcţia dorită.

- Mulţumesc, aveam nevoie de încurajare, mormăi el strâmbându-se.

Chiar în clipa aceea, bâzâi interfonul.

- Nan vrea să te vadă, Alec.

- Spune-i să intre.

Nan îşi făcu apariţia.

- V-am întrerupt.

- Nu, doar o discuţie. Alec îi arătă celălalt scaun. Stai jos şi vorbeşte. Ce s-a întâmplat?

- Voi sta în picioare, mulţumesc. Mi-e prea greu să mă ridic.

Doctorul a spus că sarcina a evoluat mai repede decât credea şi presiunea arterială e prea mare. Cred că mi-au rămas două săptămâni în care să fac mişcări în piscină şi de relaxare cu picioarele pe perne. Urăsc să fac asta, dar...

Alec o opri, întinzând o mână.

- Nu mai spune nimic, Nan. Sănătatea ta e mai importantă decât blestematele afaceri de birou. Eşti în concediu medical începând de acum. Ne vom descurca până când te vei întoarce.

Bunny se ridică s-o îmbrăţişeze.

- Nu-ţi face griji pentru nimic, voi prelua eu îndatoririle tale şi voi instrui pe altcineva, spuse ea. Dar mă aştept să mă anunţi de îndată ce vei avea un copil, fie zi, fie noapte. Bine?

- Bine, promit. Mulţumesc mult. Nan zâmbi. Dacă vi se va întâmpla şi vouă acest lucru, voi avea grijă să vă înlocuiesc.

Trecându-şi degetele prin păr, Alec mormăi ceva de neînţeles şi sfârşi cu:

- A naibii întâmplare, cum face totul să se năruiască!

- De îndată ce Nan ieşi din birou, Bunny exclamă:

- Ce minunat! N-am ţinut niciodată un bebeluş în braţe. Crezi că Nan îmi va da voie?

- N-aş fi surprins, din moment ce femeilor le place să-şi arate copiii peste tot. Alec bătu cu degetele în birou, încercând să-şi dea seama cum ar putea explica problema lui unei femei care probabil vrea să dea naştere la copii şi să-şi dezvolte simţul matern.

Interfonul bâzâi din nou.

- Dwight e aici, Alec. Vrea să-ţi vorbească.

Se ridică şi o privi pe Bunny cu sprâncenele ridicate de uimire.

- N-a mai venit niciodată aici. Ce crezi că vrea?

- De ce nu-l laşi să intre pentru a afla?

- Trimite-l înăuntru.

Dwight năvăli înăuntru şi se postă în faţa biroului care-i venea până mai sus de mijloc, deoarece era destul de scund. Nefiind la fel de retardat ca ceilalţi, totuşi sindromul lui Down era destul de vizibil. îl privi rugător pe Alec, cu ochii plini de lacrimi şi vorbind

tremurat.

- După ce-ai vorbit cu Tess şi părinţii noştri, am crezut că ne putem căsători. M-am interesat şi putem locui într-un loc în care oamenii vor avea grijă de noi. Avem bani pentru a ne cumpăra ce ne trebuie. îmi imaginez schimbările, totul. Dar părinţii s-au răzgândit. Mi-au spus să stau cât mai departe de Tess.

- Oh, amice, asta te doare, nu-i aşa? Alec înconjură biroul şi îşi puse braţul pe umerii lui Dwight. O protejează foarte mult, dar nu renunţa, voi vorbi din nou cu ei dacă vor vrea să mă asculte.

- Mulţumesc, omule Golightly. Figura lui Swight exprima mulţumirea. îi voi spune lui Tess că vei rezolva totul.

După ce închise uşa după el, Alec îşi trecu mâinile prin păr.

- Nu pot rezolva totul! Nu-mi pot rezolva nici propriile mele probleme! Dar ce cred ei că eu fac miracole? Nu ştiam că am o asemenea reputaţie.

Bunny îl luă de gât.

- Tot ce poţi face e să ajuţi, dar nu poţi schimba lumea.

El oftă.

- Acum s-a ivit şi cel de-al patrulea necaz. Nu pot fi mai multe, nu?

Nu mai apucă să spună nimic înainte de bâzâitul interfonului.

-Alec, dacă doamna Fletcher este la tine în birou, spune-i că are o convorbire telefonică.

Alec apăsă butonul.

- Da, este aici şi va răspunde.

- Ea ridică receptorul.

- George, ce surpriză să te aud!

Alec se aşeză din nou la birou, ascultând uimit convorbirea care se desfăşura mai mult la celălalt capăt al firului.

închizând, Bunny spuse:

- George spunea că-i este atât de dor de mine încât s-a hotărât să ia avionul până aici după-amiază, ca să mă vadă. Va pleca imediat. Se întristă. Cele trei luni pe care mi le-a oferit Faline drept răgaz sunt pe terminate, deci, îmi imaginez că va face presiuni

asupra mea pentru a-i accepta oferta.

-Aceasta este una din legile lui Murphy: nu are importanță cât de frumos este visul, realitatea tot îşi arată chipul urât. Alec îşi acoperi fața cu mâinile, convins că noua lui viață fericită nu mai atârna decât de un fir de păr.

Capitolul 12

în după-amiaza zilei următoare, Bunny luă maşina şi plecă spre aeroport. în ciuda faptului că ţinea la independenţa ei, simţea cum tremură în aşteptare. Nu ştia ce reacţie va avea tatăl ei când îi va spune că s-a hotărât să rămână la Woodbox şi că avea o relaţie fără viitor cu un bărbat; cel puţin în ochii lui George. Nu mai mesteca nici gumă, ştiind că el dezaproba asta. Era greu să se lipsească de vechiul ei obicei numai pentru a-i face plăcere.

Trecând de uşi, George arăta la fel de demn în costumul albastru, cu cârlionţii negri curgându-i pe ceafă, în timp ce tâmplele ai încărunţiseră. Figura lui se lumină de bucurie când o văzu.

- Mi-a fost dor de tine, puiule, zise el îmbrăţişând-o.

- Şi mie, spuse ea lăsându-şi faţa pe umărul lui şi respirând aerul parfumului lui obişnuit. îl iubea foarte mult, dar nu dorea să facă un obicei din aceste îmbrăţişări, aşa că se îndepărtă. Să mergem spre maşină. Abia aştept să-ţi arăt casa lui Alec, căsuţa de oaspeţi şi Woodbox-ul.

- Hmm, comentă George mirat. Ce drăguţ.

Ghici că gândurile lui nu erau prea bune şi nervii i se mai încordară puţin. Păşind repede pe tocurile înalte, începu să enumere argumentele la care se gândise şi le pregătise.

- Ştiu că probabil crezi că totul e ciudat, dar am început să iubesc aceste locuri şi îţi voi arăta toate motivele în acest sens, zise Bunny, în timp ce ajungea cu maşina pe şoseaua care n-avea standardele celei din Los Angeles. Nu există nici smog, ai observat? Cel puţin nu în weekend, îşi spuse ea.

George nu părea impresionat.

Simţindu-se fără apărare, Bunny privi spre minunatul oraş înconjurat de păduri verzi şi munţi cu vârfurile înzăpezite.

- Există o minunată grădină japoneză şi una de trandafiri în parcul aflat în mijlocul oraşului. Portlandul este un oraş al trandafi-

rilor, ştiai asta? în cele două turnuri ascuţite de sticlă se află noul centru al congreselor. Cred că arhitecţii au fost bărbaţi, pentru că habar n-au avut cum e să speli geamuri.

- Hm... observă George, privind-o cu ochi uimiţi.

întorcându-i privirea, Bunny simţi că vizita lui avea şi alte scopuri în afară de faptul că-i simţise lipsa. Nu avea de gând să se certe cu el pentru că hotărâse să nu accepte oferta Falinei. Mai ales pentru că lupta cu propriile ei sentimente confuze. Amânând inevitabilul, pentru moment se opri la o trecere de pietoni şi aşteptarea începu s-o plictisească.

„Hmm” era tot ce spusese George atunci când terminase. O studia cu o curiozitate evidentă.

- Acum suntem în statul Washington, zise ea întorcând maşina spre est şi pornind pe şoseaua de pe estuar, parcă în faţa casei de granit. Şi acum am ajuns.

- Dumnezeule, asta e casa lui Alec Golightly?! exclamă George, şocat de impresia greşită pe care şi-o făcuse.

Mulţumită de reacţia care nu-i era caracteristică, Bunny spuse:

- Da, a moştenit-o. Tatăl lui a fost un avocat de succes înainte de moarte. A studiat la Harvard. Poţi vedea şi barca pe care o construieşte Alec în grădina din spate.

Era mult prea interesat de barcă pentru a spune un simplu „hm”.

Coborâră din maşină în garaj.

- Hai să intrăm şi să-ţi arăt casa.

- Am crezut că locuieşti în căsuţa de oaspeţi.

- Aşa e, zise ea arătând cu mâna spre miniatura de granit în care-i aştepta Alec. Ajunseseră la concluzia că era mai bine să-i spună că au o relaţie înainte ca cei doi bărbaţi să se întâlnească. Spera să-i poată oferi lui George un pahar de băutură tare înainte de a deschide acest subiect.

Ajungând la intrarea în casa mare, Bunny îl lăsă să intre pe uşa

din faţă. Continuând să întârzie inevitabilul, făcură un tur. Păşi fără să comenteze prin foaier, prin holul mare, prin camerele largi, mârâind la fiecare comentariu al ei. Termină turul în spaţioasa sufragerie.

- Ce părere ai?

- E o casă minunată, dar îţi dă un sentiment de părăsire, răspunse el perspicace. Se pare că nimeni nu locuieşte aici.

- Nu e părăsită, în bucătărie este o femeie care prepară cina. Zâmbi, supărată. De obicei suntem foarte ocupaţi, trăim foarte simplu, dar ne-am organizat pentru a te primi.

- Hm... răspunse el ridicând sceptic o sprânceană.

- Vrei să bei ceva, George? întrebă ea făcându-i semn să se aşeze pe o canapea.

- Un whisky cu gheaţă ar fi binevenit, zise el, ca şi cum avea mare nevoie.

Turnând băuturile din barul ascuns de un lămâi imens care ajungea până la tavan, îi dădu paharul cu whisky şi se aşeză lângă el, sorbind dintr-un pahar cu vin.

- Nu mai pot amâna asta, George, zise ea punându-şi paharul pe masă. Casa are aspect părăsit pentru că Alec s-a mutat. Locuieşte cu mine în casa de oaspeţi. Ne-am îndrăgostit unul de altul.

Tatăl ei luă o înghiţitură mare de whisky.

- Da, mă aşteptam la asta.

Bunny se încruntă.

- Chiar aşa?

- Cât de naiv crezi că sunt, puiule? întrebă el tăios, strâmbând un colţ al gurii. Trăiesc într-o lume sofisticată de prea mult timp.

Bunny râse.

- Alec s-a oferit să se mute din căsuţă cât timp vei fi aici, deci am făcut bine că nu l-am lăsat să facă asta. Ar fi fost o insultă adusă inteligenţei tale.

- Da, sunt de aceeaşi părere. Luă o nouă înghiţitură de whisky

ca şi cum asta ar fi rezolvat situaţia. Eşti absolut sigură că este tot ce-ţi doreşti, Bunny?

- Da, aşa cred. Ridicând bărbia, se sili să nu cedeze în faţa dezamăgirii lui. Sunt mai fericită decât am fost vreodată, de când m-am întors la Alec. Respirând adânc, prezentă restul situaţiei. Nu a fost o hotărâre uşoară, dar voi rămâne aici şi-mi voi face o nouă viaţă împreună cu el.

- Ştiu că ai fost foarte stresată mult timp, puiule, şi te-ai gândit mult la direcţia în care trebuie să se îndrepte cariera ta, spuse George privind-o suspicios, ca şi cum credea că poate rezolva situaţia. înţeleg că-l iubeşti pe Alec, dar crezi că dragostea ajunge pentru a satisface darurile şi calităţile tale?

După ce ezită, gânditoare, Bunny îl răspunse:

- Crezi sau nu, m-am ataşat de cei de la Woodbox. Acest lucru, împreună cu Alec, sunt de ajuns.

Tatăl ei reuşi să zâmbească.

- Atunci sunt foarte bucuros că ai descoperit în sfârşit ceea ce vrei de la viaţă.

Tăcerea care urmă o făcu pe Bunny să se mire.

-Asta-i tot? Mă aşteptam la presiunile enorme pe care le-ai făcut asupra mea când am amânat oferta Falinei ca să mă întorc aici. Cel puţin la cele de gheaţă pe care le-ai risipit când ţi-am făcut cunoştinţă cu Alec. Mi-am pregătit o mulţime de justificări.

George cedă şi zâmbi strâmb.

- Unul din motivele pentru care am venit în vizită este să mă scuz pentru că am intervenit prea mult în viaţa ta. Sunt destul de vinovat pentru ceea ce ţi s-a întâmplat. Stii mult mai bine ca mine care-i cel mai bun lucru pentru tine şi îţi urez mult noroc în alegerea ta. Buzele lui se strânseră dezaprobator. Chiar dacă asta înseamnă Woodbox-ul.

Vizita lui devenea stranie, dar Bunny n-avea de gând să stea să-şi analizeze viitorul. Se bucura că el îi acceptase hotărârea.

- Se pare că te-am subestimat, zise ea deschizând brațele pentru a-l îmbrățișa.

- Nu, n-ai făcut asta, puiule, am făcut greșeli serioase în educația ta. George îi privi hainele simple, feminine, apoi machiajul discret, aproape absent. Am început să mă gândesc la asta când ai venit de la Disneyland. Nu te-am văzut niciodată atât de fericită și de independentă. Alec m-a pus în fața acestei situații, spunându-mi că nu crede să te mai fi distrat vreodată. Are dreptate, și este o constatare tristă a faptului că n-am știut să fiu tată. Te-am iubit, dar n-am fost un părinte bun.

Bunny nu-l auzise niciodată admițând că făcuse o greșeală și se întrebă dacă are o depresie nervoasă.

- George, te simți bine? Nu cumva ești bolnav?

- Nu, sănătatea mea este excelentă. De ce?

- Nu înțeleg schimbarea ta.

Un zâmbet trist îi întinse buzele fine.

- A fost chiar atât de uimitor?

Râzând, Bunny se ridică și desfăcu mâinile.

- Adu-ți aminte că tu ai creat lumea din jurul meu, nu eu. Hai să mergem să-l salutăm pe Alec care ne așteaptă în căsuță. Apoi îți voi arăta Woodbox-ul, chiar dacă vrei sau nu.

*
* *

Bunny făcuse toate planurile pentru cina care se va servi la ora șapte și care consta într-o mâncare mult mai rafinată decât îi ceruse Alec menajerei vreodată să gătească. Planificase toate durata vizitei tatălui ei, masa era plină de lumânări strălucitoare, porțelanuri albe, fine, chinezești, argint lucios și un buchet de trandafiri din grădină.

Rosie nu era prea rapidă în ceea ce făcea, dar avea un talent special de a găti. își îmbrăcase uniforma alb cu negru de menajeră, în timp ce servea salata de lăptuci, somon cu garnitură de ridichi

sălbatice şi mazăre pe farfurii asortate.

Prezentarea mâncărurilor îl impresionă în mod evident pe George şi manierele lui erau la fel de elegante ca întotdeauna. Dacă fusese şocat de relația fiicei sale cu un om pe care-l credea atât de prost crescut încât ar sta cu picioarele pe masă, ținuse asta pentru el.

Alec arăta stilat în costumul lui gri şi cămaşă albă asortate cu o cravată colorată de mătase. Turnând în paharele de cristal un vin franțuzesc, păstra un zâmbet ascuns sub mustață. Bunny ştia că întreaga situație i se părea amuzantă.

Rugându-se ca nici unul dintre cei doi bărbați să nu-şi piardă firea şi se provoace o scenă, Bunny îi privea din capul mesei. Căutase mult o rochie simplă, neagră, prin şifonierul ei şi găsise una care-i lăsa un umăr descoperit, făcând-o să arate incredibil de frumoasă. Inima ei tresălta de emoția acestui eveniment, deoarece se gândea cu nostalgie la săptămânile petrecute într-o dietă totală.

Spre surprinderea ei, George fu mai relaxat ca de obicei şi râseră cu lacrimi de poveştile pline de haz din anii începutului de carieră. Ceea ce era mai curios, părea interesat de poveştile lui Alec despre călătoriile pe mare.

- Nu ştiam că te interesează corăbiile, spuse ea ridicând paharul.

- Nu ți-am spus că-mi plăcea să navighez când eram tânăr?

- Nu, cu siguranță nu! exclamă ea încercând să şi-l imagineze pe tatăl ei călătorind pe ocean.

După ce îşi termină vinul, le spuse:

- O dată, am fost membru al unui echipaj înscris în Cupa Australiei.

Părerea lui Alec despre George începu să se schimbe.

- Să particip la Cupa Australiei este cel mai important vis al meu!

- Din păcate, am pierdut. Rezemându-se de spătarul scaunului

ca s-o lase pe Rosie să-i ia farfuria goală, George îi zâmbi femeii. A fost o cină minunată, draga mea, zise el pe un ton blând. N-am mâncat nicăieri în lume o mâncare atât de bună.

înclinând capul, Rosie roşi de plăcere şi se grăbi să se întoarcă în bucătărie. Bunny nu putea crede că tatăl ei rostise cuvinte atât de sensibile şi amabile.

- încep să cred că nu te cunosc deloc, George.

El îi zâmbi ştrengăreşte.

- Oare copii ajung vreodată să-şi cunoască părinţii?

Alec râse.

- Parcă îmi aduc aminte de mama, care spunea cam acelaşi lucru.

Rosie le servi plăcintă cu lămâie şi cafea, după care ieşi repede. Alec deschise o sticlă de vin pentru desert şi abordă din nou subiectul lui favorit în timp ce umplea paharele.

- De ce aţi renunţat la navigaţie, domnule?

- Tensiunea profesiei mele nu mi-a oferit prea mult timp liber. George îşi muşcă buzele. Soţia mea nu era interesată de bărci. Am preferat să stau cu ea.

Bunny nu primise niciodată informaţii despre mama ei fără să le ceară şi de aceea se grăbi să întrebe:

- Cum era mama? Ai iubit-o foarte mult, nu-i aşa?

- Era o frumuseţe de femeie, foarte energică, şi da, am adorat-o. O studie pe Bunny o clipă, după care-şi privi ceaşca de cafea. Si-a împărţit numele, Bernice, cu tine, de asemenea, puterea intelectuală pe care o avea.

Alec se simţea apăsat de o mare greutate şi acest sentiment îi strânse stomacul. îndepărtând plăcinta neatinsă, se încruntă.

- Cum îşi folosea inteligenţa mama lui Bunny?

George îl privi intens pe tânărul bărbat din faţa lui.

- Nu şi-a folosit-o în afaceri, din păcate. Pe vremuri, femeile făceau colegiul pentru a-şi găsi un soţ bun, nu pentru a-şi folosi

calitățile naturale. A fost fericită un an sau mai mult, dar un soț, o casă şi activitățile sociale nu au satisfăcut-o. Visa la carieră, dar lucrurile n-au mers conform planului ei. Atunci a crezut că un copil îi va umple viața.

- Eu, murmură Bunny.

- Da. Ne-a iubit pe amândoi, dar sunt mai mult decât sigur că a intrat cu maşina în acel parapet pentru a scăpa de o viață care n-o satisfăcea deloc. Mă învinuiesc pentru că n-am luat destul de în serios nefericirea ei. O privi pe Bunny. De aceea am simțit că e vital pentru tine să-ți dezvolți capacitățile intelectuale. îi zâmbi strâmb lui Alec. Aşa cum mi-ai spus, te aprob acum. Trebuia să-mi las fiica să fie copil.

Absorbită de poveste, Bunny se întrebă dacă mama ei s-a simțit şi ea captivă.

- Ce ciudat! Am avut educație şi posibilitățile pe care le-a dorit mama. Si iată-mă aici, fericită că am ce a avut ea... o casă şi o familie. îl privi uimită pe George. în ciuda protestelor tale, ştiu că trebuie să fii dezamăgit pentru că visele tale în legătură cu Faline şi cu mine n-au devenit realitate.

- Exact. Visele erau ale mele, nu ale tale. Pe fața atrăgătoare a tatălui ei apăru un zâmbet când îi privi pe rând. Ridicându-şi paharul de vin pentru toast, spuse: Dacă acesta este visul tău, atunci vă urez la amândoi multă fericire.

începură apoi să discute subiecte mai vesele. Dar îngrijorarea punea stăpânire pe Alec de câte ori întorcea capul şi o vedea pe Bunny. Era atât de minunată şi ambițioasă în rochia scumpă pe care o purta. în adâncul sufletului, nu se putea opri să nu se întrebe ce se va întâmpla dacă va deveni ca mama ei şi dacă se va plictisi de o viață lipsită de stimulente şi provocări.

* *

La câteva zile după vizita lui George, Alec se afla împreună cu

ea în birou, Bunny mestecând gumă şi privindu-l cum stătea în spatele biroului, pretinzând că este extrem de ocupat cu nişte hârtii. Habar n-avea ce-l frământă.

Ocupaţi fiecare cu gândurile lui săriră ca arşi când auzi bâzâitul interfonului.

- Alec, ai un telefon important.

- Cu inima tremurând, el ridică receptorul.

- Da, aici Golightly. Ascultă câteva minute. E minunat, omule! Felicitări.

în privirea lui se citea entuziasmul şi bucuria atunci când închise şi o privi pe Bunny.

- Era Chuck Turner.

- Si...? întrebă ea, bătând din palme de nerăbdare. Si?

- Nan are un copil. E băiat.

Bunny aproape strigă:

- Un băiat! Oh, Dumnezeule, e minunat! Abia aştept să-l văd.

* *

Nan aştepta să-i cheme în vizită după ieşirea din spital, mai mult decât bucuroasă să-şi arate mândria şi fericirea.

După orele de program, Alec se urcă împreună cu Bunny în Mustangul decapotabil. Naşterea acelui copil îl făcea să presimtă dezastrul care va urma, şi să-i pună un nod în gât.

O privea tot timpul, mai mult pentru a se asigura că mai este acolo. Arăta minunat în costumul de mătase la care purta bijuterii din aur. Faţa ei era în vânt şi adierea acestuia îi unduia părul mătăsos, făcându-l să strălucească şi să semene cu razele soarelui. Ea era puterea vieţii lui, îşi spuse el trist. Zâmbetul îi dispăru complet.

îl îngrijora gândul că Bunny va cădea în aceeaşi cursă ca mama ei dacă vor rămâne împreună. în inima lui ştia că va trebui să se despartă de ea, dar limba refuza să articuleze cuvintele.

Tinându-se de mână merseră până la uşa lui Nan care locuia într-o căsuţă modestă, dar plină de fericire. Debra, care avea şase ani, era entuziasmată de apariţia fratelui ei. Chuck le oferi ţigări şi Bunny luă una. Mama lui Nan se învârtea de colo-colo, făcând ordine. Nan stătea întinsă pe canapea ca o regină, din nou calmă, într-o rochie înflorată.

- Vreţi să-l vedeţi? îi întrebă ea zâmbind.

- Abia aştept! exclamă Bunny.

Coşuleţul îmbrăcat în pături se afla pe podea şi era împodobit cu ciucuri albaştri. Când Bunny privi înăuntru, văzu numai un pachet înfăşurat într-o păturică bleu şi un căpşor ca o minge, cu păr rar. Apoi se ridicară două mânuţe miniaturale, arătând că acolo se află o fiinţă vie.

- I-ai dat un nume? întrebă ea.

- Matthew, zise Nan, bucuroasă. Vrei să-l ţii în braţe?

Cu frică şi tremurând, Bunny ridică braţele pentru a primi micul pachet. După ce Nan o ajută iniţiind-o cum trebuie ţinut, copilul se modelă în braţele ei ca piesele unui joc. Era o experienţă pe care n-o trăise niciodată.

- îmi pot imagina întregul proces care a făcut ca femeile şi copilul să se potrivească perfect, zise ea, privindu-l pe Alec cu un zâmbet tandru pe buze.

- Da, spuse el stând deoparte, cu mâinile în buzunarele pantalonilor.

- Cum poate o fiinţă atât de mică să trăiască? Cu ochii strălucind că două safire, privi micuţa faţă roşie cu ochi mari, cu un nas aproape inexistent şi obraji rotunzi. Nu e adorabil? îl privi pe Alec râzând blând. Vreau şi eu unul.

- Da, şopti el cu inima îngheţată.

Tot ceea ce îşi dorise se afla în această cameră: Bunny, dragoste, familie, un loc care să-i aparţină în această lume. Zâmbetul şi entuziasmul de pe faţa femeii lui de carieră îi

demostrară lui Alec că o făcuse să-şi dorească un copil. îl privi trist pe bebeluşul care se afla la un centimetru depărtare de sânul ei. îl durea extrem de mult gândul că nu-şi va vedea nici un copil acolo.

* *

Bunny încă mai plutea de fericire când ajunseră acasă. Se schimbă într-o rochie înflorată şi începu să pregătească friptura la cuptor pentru cină.

- Tot nu pot să cred cum m-am simţit când am ţinut acel miracol în braţe, spuse ea privindu-l pe Alec.

îmbrăcat în şort şi tricou, el se gândea la aceleaşi lucruri şi la faptul că o va dezamăgi. Se opri lângă fereastră şi dădu perdeaua la o parte.

- Da.

Oprindu-se din tăiatul unei lămâi, Bunny îl privi cu insistenţă.

- Toată ziua ai spus acelaşi lucru. Ai ceva în gât, sau ţi s-a întâmplat ceva?

El reuşi să zâmbească vag.

- Da.

- Deşteptul Alec. întorcându-se cu spatele la el, începu să-şi pună o mie de întrebări. Punând cartofii în cuptorul cu microunde, îl privi din nou, strâmbându-se. Te deranjează faptul că rolurile noastre s-au schimbat de când am venit aici?

- Ce vrei să spui? o întrebă Alec, aşezându-se pe scaunul de la masa deja aranjată cu faţă de masă şi farfurii.

- Am venit ca expert şi ţi-am ţinut destinul în palme, zise ea aranjând salata într-un castron. Acum tu eşti şeful şi eu am devenit ceva în genul unei gospodine de succes.

- Da. Alec oftă adânc, gândindu-se cât de mult se străduise pentru a amâna producerea acestor evenimente.

- Nu m-am gândit la asta înainte de a ţine copilul în braţe. Bunny începu să taie legumele. Oprindu-se, întoarse capul spre el

şi-i zâmbi. N-ar fi drăguţ să ne căsătoritm şi să avem şi noi copii? Alec tresări, gata să cadă de pe scaun. Spuse printre dinţi:

- Asta nu se va întâmpla niciodată!

Bunny nu ştia dacă auzise bine. Punând cuţitul pe masă, se întoarse cu faţa spre el.

- N-am înţeles.

El stătea în picioare şi îşi ţinea palmele reci, ude de transpiraţie, pe tricou.

- Ţi-am spus despre sora mea retardată genetic. Nu te-ai întrebat niciodată dacă nu sunt şi eu afectat, dacă n-am asemenea gene? M-am hotărât să n-am un copil, cu un astfel de handicap. Respiră adânc, cu gura uscată. Am făcut o vasectomie înainte de a-mi începe viaţa sexuală.

- O vasetocmie... repetă Bunny pentru a se convinge de implicaţiile acestui lucru.

El îşi vârî mâinile în buzunare.

- Chiar aşa, prinţesă. Nu-ţi pot oferi copiii pe care-i doreşti.

Faţa lui palidă şi tensionată îi spuse lui Bunny cât de dificil fusese pentru el să facă această confesiune. Privindu-l cu blândeţe, se îndreptă spre el cu braţele deschise. Alec, nu mă interesează. Uimit, el se îndepărtă din calea ei.

- Nu-mi spune că nu-ţi pasă. Am văzut expresia feţei tale când ai ţinut copilul în braţe. Eşti o femeie prea sensibilă pentru a face faţă unei relaţii sterile.

- Alec, te iubesc şi asta e tot ce-mi trebuie. Trecu prin bariera formată de mâinile lui şi-i înconjură mijlocul cu braţele.

- Si eu te iubesc, scumpa mea. te iubesc atât de mult! şopti Alec. dar nu reuşi să-şi îndepărteze din minte povestea pe care o spusese George despre mama ei şi care ajunsese să-l obsedeze.

Capitolul 13

La mijlocul lui August, Bunny intră în birou îmbrăcată într-un costum gri cu croială bărbătească, ţinându-şi servieta în mână.

- M-am întors.

- Văd. Alec stătea pe scaunul lui, cu coatele pe birou şi cu picioarele încrucişate. Se părea că are treabă cu sortarea actelor, dar în realitate se gândea la viaţa împreună cu Bunny. încă mai stăteau şi se iubeau în căsuţă, dar o disperare mută îşi făcuse loc în relaţia lor. Fiinţa lui se înfioră când îi văzu expresia chipului dulce ca razele soarelui. Ce s-a întâmplat?

- Nu ştiu cum ar trebui să fiu: uimită sau triumfătoare, spuse ea colorând cu un marker roşu graficul montat pe peretele camerei. Ridicându-şi ochelarii pe frunte, traversă biroul şi-şi îmbrăţişa şeful, sărutându-l lung, cu patimă. Apoi se urcă pe birou şi se aşeză lângă el.

- Ei bine, am umplut golul. Avem suma pentru achitarea împrumutului şi banca ne va ajuta cu restul. Woodbox e salvat!

Bine dispus de îmbrăţişarea ei, Alec îşi puse picioarele pe podea neîncrezător şi se ridică.

- Glumeşti!

- Am glumit eu vreodată?

Mintea lui începu să gândească.

- Dar dacă suntem atât de aproape de a stăpâni fabrica, ar fi mai bine să avertizez angajaţii şi consiliul pentru mărirea producţiei care va ajunge în magazinele Priceroad. Va trebui să mai angajez oameni la asamblare pentru a ajuta echipa specială să monteze piesele. în sfârşit, lucrurile au devenit interesante.

- Desigur, vom produce mai multe piese de mobilier, spuse ea zâmbind la entuziasmul lui. Si când te gândeşti că Jack Budd m-a pus să organizez o tombolă pentru strângerea de fonduri.

- Aşa ai reuşit?

- Da. N-am putut să cred la început, dar toate biletele care au fost vândute în biserici şi cluburi, angajaţilor Woodbox-ului şi la magazine au adus sume mai importante ca vânzările din cele mai

mari centre comerciale ale lumii. Nu e incredibil sprijinul angajaților pentru funcționarea fabricii? Râzând bucuroasă, desfăcu o lamă de gumă. Cei care au cumpărat au fost preocupați mai mult de depozitarea mobilei, decât de câştigarea unui premiu la tombolă.

Alec încercă să râdă, dar această glumă nu i se mai părea amuzantă.

- Se pare că a sosit momentul adevărului. Am înfăptuit ce aveam de făcut, numai noi doi. Se sili să continue. Si cele trei luni de rupere de viața ta reală se apropie de sfârşit.

- Rupere? repetă ea întrebător. Numeam aceste trei luni petrecute împreună într-un alt fel.

Respirând adânc, ştia că acum, pentru că deschisese subiectul, trebuia să continue, spre binele ei.

- M-am gândit mult de când tatăl tău a fost în vizită şi ne-a vorbit despre mama ta. Tot ce am reuşit să înțeleg e că vei fi mai fericită să te întorci acasă şi să lucrezi cu Faline.

Stând pe birou, în fața lui, Bunny încremeni auzind primele cuvinte care prevesteau dezastrul. îşi scoase guma din gură şi o aruncă la coşul de hârtii.

- Credeam că totul a rămas stabilit. Intenționez să rămân aici, cu tine.

- Prințesă, imaginează-ți că Woodbox-ul va deveni plictisitor când va ieşi din criză. Cât timp crezi că va fi satisfăcută o femeie ca tine cu un post fără perspective?

Ea ar fi vrut să protesteze, dar nu deschise gura. Luă în stilou dintr-un sertar şi începu să se joace cu el învârtindu-l între degete, cu colțurile buzelor lăsate, gândindu-se.

- Da, situația va fi foarte diferită de acum încolo, dar...

Alec plecă de lângă ea şi traversă biroul pentru a privi pe fereastră. Luna august avea o vreme frumoasă şi soarele strălucea prea tare pentru a se potrivi cu emoțiile pe care le trăia. Ideea de a o îndepărta pe Bunny şi de a se întoarce la vechea lui viață singuratică îl deprima.

- Dacă îmi terminam barca mă puteam înscrie în cupa Australiei.

întorcându-se pe jumătate ca să-l privească, Bunny spuse:

- Nu vei putea călători nicăieri dacă nu mă vei avea pe mine navigator.

- Aşa cum merg lucrurile, probabil ne vom trezi la Polul Sud, mormăi el vârând mâinile în buzunarele pantalonilor.

- Aşadar, n-avem viitor. Desigur, soarta face să nu putem atinge realitatea, spuse Bunny, cercetând îngrijorată figura lui aspră.

- Acesta e un vis, zise Alec sprijinindu-se cu spatele de fereastră. Acum e timpul să facem faţă realităţii. M-am îndrăgostit de o femeie strălucitoare, plină de succes, şi nu-mi pot imagina cum George a stat cu mâinile în sân în loc să împiedice moartea mamei tale.

Sărind în picioare, Bunny traversă repede camera şi-l îmbrăţişă punându-şi capul pe umărul lui.

- Oh, Alec, ştiu. Si eu m-am gândit la asta, spuse ea cu tristeţe. Ideea aceasta m-a speriat.

- Aşa şi trebuie, prinţesă. Trăgând-o mai aproape de el, îi cuprinse spatele cu braţele puternice. Se pare că George n-a suportat asta prea bine, deoarece nu s-a recăsătorit. Făcu o pauză scurtă. Doresc din tot sufletul să rămâi cu mine, dar n-aş suporta să văd cum te afunzi în disperare şi îţi pierzi dorinţa de a trăi.

Ridicând capul, Bunny îl privi în faţă neliniştită, tandră şi blândă, după care se desprinse din îmbrăţişare şi se dădu înapoi, rămânând în picioare.

- Nu sunt genul de femeie cum a fost mama, omule Golightly. Stii că nu sunt o martiră şi că nu mă împotrivesc voinţei mele când nu merg pe drumul care trebuie. Buzele ei tremurară într-un zâmbet. Te iubesc. Voi fi fericită.

- Mama ta l-a iubit pe George. Iar eu şi Woodbox-ul nu suntem nici jumătate din omul de afaceri care este el. Alec îşi încrucişa braţele pentru a nu le întinde spre ea. Când ai venit prima dată, am

crezut că o femeie de carieră e tot ceea ce-mi lipsea, dar n-am crezut că această femeie are nevoie de stimulente. Nu vei avea nici unul la Woodbox.

Bunny îşi înfipse degetele în braţele lui.

- Alec, Portlandul nu e la capătul lumii. Sunt multe lucruri pe care le pot face în caz că mă plictisesc.

Dorind s-o poată îmbrăţişa, el oftă.

- Bunny, când ai venit aici, erai într-o mare criză de identitate care te măcina, erai foarte vulnerabilă. Dar n-ai putut şterge faptul că nu avuseseşi copilărie, fiind crescută pentru a ocupa o poziţie superioară în producţia cinematografică. După câţiva ani, vei regreta că ţi-ai abandonat visul.

- Nu! exclamă Bunny, gândindu-se totuşi că era ceva adevăr în spusele lui; ochii i se umplură de lacrimi. Presupun că oferta Falinei ar fi fost extrem de tentantă dacă nu te-aş fi cunoscut pe tine mai înainte. Dar asta s-a întâmplat şi nu mai sunt aceeaşi femeie acum. Am alte interese. Vreau un cămin, pe tine şi...

Se opri repede, dar nu suficient de repede; trupul lui Alec se încordă.

- Da, ce ai de spus despre copiii pe care-i doreşti? Woodbox-ul nu-ţi poate umple viaţa, iar eu nu pot umple acel gol din viaţa ta. Privind-o, Alec se ura pentru că provocase lacrimile care-i brăzdau obrajii. Ai de gând să renunţi la orice şansă să devii mamă?

- Dragul meu, eu... începu Bunny, apoi ezită, gândindu-se la ceea ce simţise ţinându-l în braţe pe micul şi dulcele Matthew.

- Aşa credeam şi eu, zise el pe un ton rece.

- Alec, nu e corect! strigă Bunny încleştându-şi dinţii pentru a nu lăsa să iasă vaietul care-i creştea în gât. Mi-ai pus întrebări importante, care-mi afectează viitorul, şi eu n-am avut şansa de a cerceta soluţiile simple şi logice care trebuie să existe.

- Crezi că eu nu m-am tot gândit, stând treaz noapte de noapte, agonizând aproape scumpa mea? spuse el trist. Nu există decât un singur răspuns. Te iubesc prea mult pentru a te lăsa să rămâi aici şi să renunţi la tot.

Oftând sfârşit, o strânse şi mai tare de braţe.

- Mă faci să mă simt mizerabil.

- Si eu mă simt la fel, prinţesă, şopti el, ridicând din umeri. Ai insistat să avem o relaţie de serviciu la început. Trebuia să lăsăm lucrurile aşa. Poate că ne era mai uşor să ne despărţim.

- Nu ştiu ce vrei să spui, zise ea privindu-l cu ochii tulburaţi ca marea pe furtună.

- Vreau să spun că te voi concedia. Tremurând pe dinăuntru, Alec îi luă mâinile de pe braţele lui şi se îndreptă spre birou ca să se aşeze. Luă două hârtii dintr-un dosar. Acesta este contractul pe care l-ai semnat, fiind de acord să fii consilier pe perioada crizei, nu mai mult de trei luni. Ai fost de acord, în scris, că eu sunt şeful şi iau deciziile finale. Ei bine, am hotărât că această criză a luat sfârşit. îţi voi trimite salariul şi părţile care ţi se cuvin de cum se vor termina legalizările. E în ordine?

- Da. Avea impresia că altcineva fusese de acord şi nu-şi recunoştea vocea.

Următoarele cuvinte îl omorâră pe Alec.

- Ar fi bine să pleci spre căsuţă şi să-ţi strângi lucrurile. Cu cât vei întârzia, cu atât despărţirea va fi mai grea.

- Căsuţa? Bunny se prinse cu mâna de tocul ferestrei, cu lacrimile curgându-i pe faţă când se gândi câtă dragoste trăiseră, câtă fericire, câtă bucurie. Am fost o proastă când m-am gândit la ziua de mâine, omule Golightly, zise ea cu voce stinsă. Nu voi reuşi niciodată să uit clipele pe care le-am trăit împreună.

Muşcându-şi buzele pe sub mustaţă pentru a le împiedica să tremure, el îşi prinse capul în mâini.

- Dacă te vei întoarece acasă şi vei accepta oferta Falinei vei fi atât de ocupată încât vei uita imediat.

Bunny îngenunche lângă el punându-şi mâinile în jurul trupului lui?

- Tu cât de curând mă vei uita, dragul meu?

Alec o îmbrăţişă şi îşi lăsă faţa în buclele ei parfumate.

- Niciodată.

- Atunci te voi uita şi eu.

Ridicându-i bărbia cu o mână, o sărută pe gură şi se sili să se îndepărteze.

- Ar fi mai bine să pleci, prinţesă.

Simţind încă atingerea mustăţii lui pe faţă, Bunny abia reuşi să se ridice în picioare. Ameţită, îşi puse ochelarii, îşi luă servieta şi se îndreptă spre uşă. Ezită o clipă cu mâna pe clanţă, după care se grăbi să iasă închizând-o în urma ei.

Alec rămase nemişcat mult timp. Durerea pe care o simţea nu-l mai lăsă să respire. într-un târziu, puse mâinile pe birou, îşi lăsă capul să cadă şi plânse în hohote.

*
* *

Lui Bunny i se rupse inima când îşi luă la revedere de la echipa specială. Tess o strânse tare în braţe, plângând amarnic. Dwight o privi în singurul mod în care îşi putea exprima emoţiile. Bunny nu suporta gândul că şi dragostea lor era la fel de pierdută ca a lor. Jack deveni timid şi-i făcu semne disperate cu mâna. Ceilalţi o atinseră blând, cu tristeşe şi mirare pe faţă. Când plecă, simţi că se rupe în bucăţi.

Bucăţile se sparseră şi mai tare zburând în vânt când trecu pentru ultima dată prin micile camere ale căsuţei. Atinse aparatul de ras al lui Alec aflat în baie şi îşi imagină mustaţa lui. Ridicând tricoul pe care acesta îl aruncase pe marginea duşului de dimineaţă, mirosi parfumul lui şi se simţi ca un suflet pierdut.

Lacrimile se opriră într-un târziu, dar durerea nu încetă. Era adevărat, fusese educată pentru a face carieră şi nu putea şterge ceea ce era. Dar cum se putea întoarce la vechea ei viaţă după ce omul Golightly o învăţase să se distreze şi să se joace, să fie vulnerabilă? în vârtejul acestor gânduri, uită să-şi compună imaginea de gheaţă pentru a se proteja. Trebuia să suporte durerea cum suportase fericirea de a trăi.

*
*

Incapabilă să mai rămână acolo un minut, Bunny îşi aruncă lucrurile în valize şi cutii, împachetă hainele de afaceri în saci de plastic şi legă bicicleta de capota maşinii. în timp ce se îndepărta de căsuţă, lacrimile îi inundau ochii încât nu vedea aproape nimic.

Târziu în seara zilei următoare, Bunny intră în casa din Beverly Hils, simţindu-se sfâşiată şi străvezie ca o stafie. Nu avea energie nici pentru a mesteca gumă. Intră în biroul lui George. El sări de pe scaun şi o luă în braţe.

- Arăţi îngrozitor, Bunny, parcă n-ai viaţă. Ce cauţi acasă?

îndepărtându-se de el, Bunny se apropie de birou pentru a studia portretul primei Bernice, etern tânără, pentru totdeauna frumoasă, atât de nefericită încât îi afectase pe cei din jur, care aveau foarte mare nevoie de ea. Se întoarse şi-l privi pe George.

- Lucrurile n-au mers între mine şi Alec.

- îmi pare foarte rău, spuse George cu tristeţe.

Rămase o clipă nemişcată, cu ochii închişi, cu sufletul transformat în gheaţă. După care se plânse:

- Oh, George, Alec e viaţa mea, totul. De ce n-am putut fi un alt fel de om? De ce el nu s-a aflat altundeva? De ce nu ne-am întâlnit într-o altfel de împrejurare?

Tatăl ei îşi scoase ochelarii şi îi puse în buzunarul hainei. Apoi o luă în braţe şi o strânse cu putere.

- Las-o să iasă, puiule, lasă durerea să iasă.

Când râul de lacrimi se revărsă, ea se prăbuşi într-un fotoliu.

- La început am crezut că Alec e un fluturaş care vrea să seducă o femeie frumoasă, dar e mai departe de aceste lucruri decât poate fi un bărbat.

George se aşeză pe un scaun şi se aplecă spre ea cu coatele sprijinite de genunchi, privind portretul Bernicei.

- întâlneşti foarte rar un tânăr care să iubească atât de mult o femeie încât să se despartă de ea pentru a-i reda fericirea.

Ea scoase un sunet care semăna a vaiet.

- Mi-aş fi dorit ca Alec să fie destul de egoist pentru a mă lăsa să rămân. Voiam să fiu cu el indiferent ce s-ar fi întâmplat.

George o privi insistent.

- Oricâte greşeli am făcut ca tată, n-am crezut că te-am educat pentru a renunţa! Du-te şi odihneşte-te ca să poţi gândi limpede şi a rezolva această prostie.

- Nu pot gândi când inima mea a fost rănită de Alec.

* * *

Alec era atât de ocupat făcând o muncă dublă, preluând contabilitatea până când Nan se va putea întoarce, încât nu avusese timp să se gândească ce face Bunny, dacă-i era dor de el, dacă reuşise să se integreze în vechea ei viaţă. Reuşi să-şi ocupe tot timpul până când Henry se întoarse de la pescuit din Alaska, plictisit şi gata să preia unele îndatoriri din fabrică.

Weekendul fusese îngrozitor. Se plimba prin căsuţa părăsită auzind ecourile râsetelor lui Bunny, simţindu-i sărutările, văzând-o gătind în bucătărie. Privea pe fereastra de la care îi plăcea să privească muntele Hood şi râul. Intră în dormitorul unde făcuseră dragoste de atâtea ori. Pernele brodate, picturile cu flori şi draperiile bogate pe care le aranjase ea pentru a face din căsuţă un cămin se aflau acolo, dar viaţa parcă dispăruse.

După ce îşi mută lucrurile înapoi în casa mare, urcă scara ca să ajungă la barcă. Ştia că este pe punctul s-o termine şi că va putea călători pe năvalnicele valuri albastre. Era un gând tentant, pentru că în afară de asta nu-i mai rămăsese nimic în viaţă.

Coborând în cabină, găsi o carte lăsată pe biroul navigatorului şi un loc marcat cu o gumă de mestecat. Cabina era plină de parfumul minunat al lui Bunny. Amintirea primei dăţi când făcuseră dragoste trăia încă în locul acesta.

Căsuţa îi amintea de ea, barca la fel, grădina şi piscina, de asemenea. Stând pe una din canapelele aflate în livingul mare şi pustiu, privea în gol, fără să realizeze cum trece timpul, din cauza durerii. Un sărut pe obraz îl trezi la viaţă. Privi în sus, prea deprimat pentru a fi surprins.

- Bună, mamă, spuse el apatic.

- Bună, dragul meu, m-am întors din Machu Picchu, zise Frances. Purta o bluză brodată cu motive inca, o fustă, şi sandale legate pe glezne. Ce s-a întâmplat, fiule?

Alec oftă şi îşi lăsă mâinile să cadă la întâmplare.

- Ce te face să crezi că s-a întâmplat ceva?

- Am ştiut în clipa în care mi-ai spus mamă în loc de Ma, şi arăţi de parcă moartea a coborât asupra ta. Frances privi prin living, înţelegând totul. Te-ai îndrăgostit de Bunny şi ea te-a părăsit pentru Falina, nu-i aşa?

- N-a vrut să plece, dar am făcut-o să înţeleagă că este spre binele ei, spuse el sfârşit.

Frances se aşeză pe canapea şi puse un braţ pe umărul lui pentru a-i da senzaţia de încurajare.

- Pot să te întreb de ce ai făcut acest lucru atât de ridicol?

îndepărtându-se de spătarul canapelei, Alec se rezemă cu coatele pe genunchi şi mâinile îi rămaseră atârnând între picioare. Povestindu-i numai lucrurile esenţiale pe care le trăiseră în timpul relaţiei lor care nu durase mult timp, îşi privi mama ca şi cum aceasta avea un răspuns pentru frământările lui.

- Acum ai înţeles de ce a trebuit s-o gonesc?

- Nu, nu pot spune că am înţeles. De ce n-ai plecat în sudul Californiei împreună cu ea?

- N-am putut părăsi echipa specială. Tu trebuie să înţelegi mai bine decât toţi oamenii acest lucru.

- Alec, împărtăşesc aceleaşi sentimente ca şi tine pentru retardaţi. Carol a fost fiica mea, nu uita. Dar am reuşit să mă descurc fără a-mi sacrifica întreaga viaţă. Te porţi de parcă ai vrea să repari greşelile unui alt om. Echipa se poate descurca şi fără tine, ştii bine.

- Ia-o cum vrei, poate ai dreptate, dar nu pot schimba faptul că Bunny îşi doreşte copii, iar eu nu-i pot oferi.

- Fiule, mă faci să-mi pierd răbdarea! exclamă Frances scuturân- du-i braţul. Când vei lăsa în urmă trecutul pentru a-ţi trăi viaţa.

Alec oftă din nou, indiferent la toate.

- E prea târziu. Probabil că Bunny a acceptat contractul şi e ocupată cu Faline.

* * *

Bunny privea mereu filmele Falinei la video. Directorul de producţie era un talentat feminist, cu destulă sensibilitate pentru a transpune problemele obişnuite ale femeilor în film. Bunny o admira enorm. După ce se gândi până îşi simţi creierii arzând, se hotărî ce are de făcut. Ridicând receptorul telefonului, spuse:

- Este o onoare pentru mine să lucrez cu tine, dar nu-ţi pot accepta oferta.

Răspunsul veni repede:

- Oh, Doamne, presupuneam că se va întâmpla asta dacă te voi lăsa să pleci în nord la acel Golightly, despre care mi-ai vorbit. Nu te mişca din loc, Bunny Fletcher. Vin chiar acum la tine acasă pentru a rezolva problema.

- Nu! Aşteaptă... Auzind tonul, Bunny mormăi. De ce nu se poate ca lucrurile să fie simple?

- O oră mai târziu, Faline se afla la uşă, o femeie slabă, puţin peste patruzeci de ani, îmbrăcată în blugi, şi într-un tricou lung, gri, decorat cu frunze şi flori. Gropiţele îi înfloriră în obraji când zâmbi.

- Sunt aşteptată la o recepţie mai târziu, deci hai să lămurim prostia imediat, zise ea când Bunny o conducea spre living şi o poftea să se aşeze într-un fotoliu confortabil. Mă voi aşeza şi te voi lăsa să-mi spui de ce nu intri în prospera asociere. Şi nu încerca să mă duci cu vorba, ai auzit?

- Nu mai sunt persoana căreia i-ai oferit postul. Bunny se aşeză oftând şi îşi încrucişă picioarele, trăgându-şi în jos fusta scurtă roz, Faline fusese răbdătoare şi merita o explicaţie, astfel că îi povesti cu lux de amănunte ce se întâmplase la Woodbox. După cum vezi, acum simt că mă aflu între două lumi, neştiind căreia să-i aparţin.

- La vârsta de treizeci de ani, fiecare se întreabă ce-şi doreşte de la viaţă. Faline se ridică şi-i strânse mâna. Cred că ai avut noroc că ai realizat în trei luni ceea ce alte femei nu descoperă o viaţă.

- Dar n-a fost bine deloc. Bunny râse amar. Parcă am trecut printr-o revoluţie. Cred că eşti atât de feministă încât crezi că am fost nebună când am început să doresc să fiu o simplă gospodină şi mamă.

- Dragă, drepturile femeilor înseamnă că oricare dintre noi are puterea de a hotărî ce e bine pentru ea şi să ceară respect. Dacă o femeie vrea să fie soţie şi mamă, nimeni nu are dreptul s-o facă să se simtă vinovată pentru asta. Ridică sprâncenele. Asta vrei cu adevărat?

- Oh, Dumnezeule, acum îmi pui nişte întrebări la care n-am răspuns. Bunny îşi acoperi obrazul cu mâna. Nu vreau neapărat să devin soţie şi mamă. Vreau asta numai cu Alec. Vezi, aşa am ajuns în această situaţie jalnică. Vreau şi ceea ce-mi oferi tu. Dar un lucru fără altul se pare că n-are nici un sens.

- Mm... Faline se aşeză din nou în fotoliu, cu un aer gânditor. Hai să punem totul într-o perspectivă mai bună. O femeie deşteaptă se duce să lucreze cu o echipă de retardaţi şi cu omul Golightly. Ei au învăţat-o cum să se relaxeze şi să-i placă frecatul podelei şi valurile piscinei. Acum îi face plăcere orice lucru pe care nu-l cunoscuse până atunci, în locul stresului şi competitivităţii din carieră. Oare nu putem face un film din asta?

- Nu! sări Bunny ca arsă, începând să umble prin cameră cu braţele strânse în jurul taliei. Poate dacă ar fi existat un sfârşit fericit... dar nu! Nu în felul acesta!

Faline îi cercetă expresia.

- Ei bine, eu sunt o femeie inteligentă şi creativă. Dacă aţi doreşti un sfârşit fericit, trebuie să găseşti o soluţie.

Se întoarseră amândouă când George apăru în uşa livingului, venind de la lucru într-un costum gri de mătase şi cravată cu cămaşă asortate, arătând bine, în ciuda părului cărunt de la tâmple.

- De ce, Bunny, de ce încetineşti lucrurile? murmură Faline zâmbind când văzu petele roşii din obrajii săi. Cine *este* acest bărbat atrăgător şi sexy?

Bunny nu ezită să facă prezentările.

- Este tatăl meu, George Fletcher. George, ea e Faline Morris.

Faline se ridică şi făcu un pas înainte, cu graţia ei caracteristică, chiar dacă purta blugi şi cămaşă.

- Am auzit pe toată lumea lăudându-l pe domnul „Promovare" în toţi aceşti ani! în sfârşit am ajuns să vă întâlnesc.

Pentru început, George păru că-şi pierduse glasul şi scoase repede mâinile din buzunare ca să-i strângă mâna.

- Bunny mi-a povestit... dar nu m-am aştaptat la o astfel...

- La o astfel de frumuseţe a sudului? N-am fost născută şi crescută în sudul Californiei, dar sper că acest lucru nu lasă pe nimeni să creadă că sunt proastă.

- Reputaţia dumitale e formidabilă, murmură el, cu ochii incredibili de albaştri, devenind calzi sub genele lăsate. Se pare că am o înclinaţie deosebită pentru femeile deştepte care fac carieră.

Respirând adânc, Bunny simţi că cineva îi dăduse un pumn în stomac. Devenea furioasă când îşi auzea tatăl folosind aceleaşi expresii ca Alec atunci când flirta.

-Programul Falinei este încărcat, începu ea. Trebuie să ajungă la o recepţie.

- Draga mea, în situaţia dată mi-aş putea schimba întreg programul pentru a-mi urma instinctele, zise Faline clipind din gene spre George. Dacă nu te deranjează că femeia face primul pas, ţi-aş putea cere să mă inviţi la cină?

- Aş fi încântat.

Bunny îi privi cu inima strânsă cum se îndreptau spre uşă. Dacă domnul „Mândrie" nu putea ieşi cu orice frumuseţe a sudului pe care o întâlnea, această femeie pare că-i era destinată.

Dezamăgirea pusese stăpânire pe ea şi reuşi să gândească limpede abia după mai multe săptămâni. Bine sau rău, ea alesese ca lumea să se învârtească în jurul Woodbox-ului şi al directorului ei. Ridică receptorul pentru a-l suna pe Alec, dar realiză că el nu-i dorea prezenţa.

Apoi, soluţia fericită pentru rezolvarea tuturor problemelor lor străluci în mintea ei ca un bec cu lumină sclipitoare.

*
* *

La două săptămâni după vizita lui Frances, soluțiile se iviră în mintea lui Alec tot ca nişte becuri strălucitoare. O zi întreagă se aflase în febra planurilor, după care îl sună pe Henry la birou.

- Ultima rată a împrumutului a plecat spre Elegante şi actele vor sosi curând. Fabrica are un contract serios cu magazinele Priceroad. Acum eliberez funcția de director general.

Henry sări în sus.

- De ce naiba te retragi?

- Nu mă retrag, mă mut. Cu succesul pe care l-a avut Woodbox sub conducerea mea, cred că mă voi putea descurca şi în sudul Californiei. Nerăbdarea îi făcu mustața să tremure. Oricum, totul depinde de Bunny, care ar putea să nu mă mai accepte. Vrei să conduci fabrica timp de câteva săptămâni în care să-mi lansez barca la apă şi s-o răpesc dacă va fi necesar, ca s-o conving că sunt un om serios?

- Desigur, dar n-ar fi mai simplu să dai un telefon pentru a lămuri lucrurile?

- Nu înțelegi. Am concediat-o. Dacă aş suna, probabil mi-ar spune că am avut o şansă care nu se va mai întoarce.

Henry îşi ridică ochii spre tavan.

- Si eu care credeam că pensionarea e un lucru complicat.

Capitolul 14

Lansarea bărcii era un lucru pe care Alec îl aştepta de patru ani. Acum, tot ce simţea era nerăbdarea, în timp ce alerga pe lângă rampa pe care va aluneca barca pentru a se lansa cu graţie pe apele râului. Păşi pe punte şi intră în bucătărie, privind dezordinea de acolo. Febra pusese stăpânire pe el şi abia aştepta să navigheze în josul coastei. Pielea lui se făcu de găină când se întrebă dacă sentimentele lui Bunny pentru el rămăseseră aceleaşi, din moment ce se întorsese acasă şi îşi reluase viaţa de succes. Nesiguranţa îl tortura.

Privi nervos norii care creşteau la orizont. Acum era septembrie şi vremea se schimba din nou. Sperând că va ajunge în ocean înainte de venirea furtunii, ridică pânzele ca să grăbească înaintarea bărcii. Aproape termină treaba când se auzi radios, cerându-i să răspundă. Nerăbdător, alergă spre receptor şi-l ridică.

- Da, aici Golightly. Ce doriţi?

- Aici Henry. S-a întâmplat ceva amuzant. Elegante ne-a trimis înapoi banii. Când i-am sunat persoana importantă cu care am vorbit mi-a spus că unul din angajaţi a plătit suma restantă mult mai devreme decât au primit cecul cu suma depusă de noi. M-a informat că şi actele sunt pe drum. Henry făcu o pauză, gânditor. Sunt sigur că nici un angajat de la Woodbox nu avea atâţia bani... probabil că e vorba de un înger păzitor coborât din ceruri.

- înger păzitor pe naiba! Alec îşi rezemă spatele lat de perete în timp ce ţinea strâns microfonul. Dacă cineva ne va controla interesele şi conducerea fabricii, poţi foarte bine şi crezi că ei au fost interesaţi de acest lucru. Mai ales pământul nostru, care se întinde până la râu, este foarte valoros.

Mutându-se de pe un picior pe altul, privi pe fereastra cabinei, încercând să uite de problema eternă a Woodbox-ului. Oftă, ştiind că nu le poate întoarce spatele.

- Voi ajunge acolo în scurt timp.

Sărind în Mustang, Alec se grăbi să treacă podul şi să se îndrepte spre fabrică. Privind din nou norii care se îngrămădeau pe cer, parcă în curte la Woodbox. Inima îi tresări când văzu BMW-ul

negru plin de praf, identic cu cel al lui Bunny. Dacă ea se întorsese din nou ca o persoană sofisticată, purtând un costum bleu şi apărându-se cu imaginea rece pe care şi-o refăcuse... Intrând repede în clădirea principală, Alec se simţit dezamăgit şi suspicios pentru că nu se considera potrivit pentru modul ei de viaţă. Cu barcă sau fără.

Era atât de preocupat, încât ajunse în mijlocul biroului înainte de a realiza că Bunny se afla la geam. Era potrivită cu amintirea lui în blugii simpli şi cămaşa galbenă, îmbrăcăminte deloc sofisticată. Ochelarii cu rame aurii erau urcaţi în creştetul capului.

- Prinţesă...? reuşi el să spună, lipsit de speranţă.

- Da, eu sunt, zise ea blând, simţindu-se slabă şi pierdută când îl privi. Faţa lui frumoasă era neliniştită, ochii încercănaţi şi tulburi, deoarece şi lui îi fusese foarte dor de ea. Nedorind să se certe, îşi ridică bărbia şi continuă: Nu mi-a plăcut să stau departe de tine, deci m-am întors.

- Te-ai întors? Revenind la viaţă, Alec făcu un pas înainte şi-i lipi corpul de al lui adulmecându-i parfumul fin pentru a simţi că e lângă el. Oh, mi-a fost atât de dor de tine, şopti el cu buzele în părul ei de aur. Te iubesc, Bunny, scumpa mea.

- Şi eu te iubesc, dragul meu. Agăţându-se de el, îşi ridică faţa pentru a-i primi sărutul şi mângâierea mustăţii. Lacrimile începură să-i curgă pe obraji îngemănându-se cu ale lui. După un timp, îşi îndreptă capul şi-i privi ochii de un verde intens. Nu m-am simţit bine de când am plecat din acest birou, în urmă cu o lună.

- Trebuia să te simţi bine pentru că sufletul meu a plecat cu tine în acel moment, zise el sărutându-i fiecare centimetru al feţei. De aceea eram în drum spre Los Angeles, ca să te regăsesc.

- Dar sunt aici, spuse ea cu un accent întrebător.

Un zâmbet tremura pe buzele lui.

- N-aş ştiut asta până acum câteva clipe. Am demisionat de la Woodbox şi mi-am pus casa în vânzare. Am câteva oferte, deci nu va dura prea mult.

- Ce-ai făcut? exclamă ea văzându-şi planurile spulberate de

ultimile noutăți. Ai pus casa în vânzare? Şi căsuța mea?

- Fac parte din proprietate, iar acela fusese numai un vis, aminteşte-ți. Un zâmbet apăru pe buzele lui, după care dispăru, făcând loc îngrijorării. M-am decis să părăsesc aceste locuri pentru a-mi folosi potențialul. Aşa cum m-ai sfătuit tu.

Oftând din cauza noilor complicații, Bunny îi atinse nasul, sprâncenele groase, obrajii mătăsoşi.

-Dar poate că eşti un om prea bun pentru a te înscrie într-o astfel de cursă.

Inima lui se opri.

- Vrei să spui că nu mă voi potrivi cu viața pe care o duci?

- Nu, spun numai că nici eu nu mă mai potrivesc cu ea, deci... îndepărtându-se de el, începu să facă paşi prin încăpere gândindu-se la felul în care îi putea explica fără a deteriora lucrurile. Vezi tu, continuă ea, m-am ataşat şi eu de echipa speciale. Nu mi i-am putut scoate din minte pe Dwight şi Tess.

- Atunci, te vei bucura să auzi că părinții ei au declarat că el şi Tess sunt destul de responsabili pentru a preveni naşterea unui copil. Acum aranjează o nuntă simplă.

Un zâmbet mulțumit apăru pe fața ei.

- Mi se pare ciudat faptul că ai apărut chiar în această zi, când aveam din nou necazuri.

îl privi nedumerită.

- Ce necazuri?

- Cineva a preluat controlul intereselor fabricii şi Dumnezeu ştie ce are de gând să facă mai departe.

Bunny îşi aranjă buclele care-i cădeau pe față şi se aşeză pe un scaun.

- Nu vă controlează interesele, are numai cincizeci la sută.

Alec o privi uimit câteva secunde.

- Despre ce vorbeşti?

- Am avut ceva bani pe care i-am moştenit de la mama şi puținii pe care nu i-am investit în întreprindere, plus procentul de la studiourile de film Montano. De aceea, am plătit eu pentru

Woodbox.

La cuvintele ei, prima reacție a lui Alec a fost de furie.

- De ce n-ai sunat să-mi spui ce ai de gând să faci, în loc să mă întorci din drumul meu spre mare.

Bunny bătu în retragere.

- De ce nu m-ai sunat să-mi spui spui că părăseşti Woodbox-ul şi că îți vinzi casa?

- Pentru că am crezut că o să-mi închizi telefonul.

- Exact de asta nu te-am sunat. Erai atât de înverşunat să mă goneşti de aici, încât mi-am riscat întreaga viață luptându-mă cu propriile sentimente.

Alec oftă, întrebându-se dacă ea cumpărase jumătate din Woodbox pentru a-l pedepsi că o gonise.

- Nu puteai cumpăra acțiuni. Numai un angajat putea, şi tu nu erai unul dintre ei. Din câte-mi amintesc, te-am concediat acum o lună.

Ridicându-şi picioarele, Bunny îşi aşeză gleznele pe birou.

- Contractul meu spune că sunt angajată până la mijlocul lui septembrie şi nu avea clauze privind concedierea. Dacă ai intenția să te superi din cauza asta, am destule procente din fabrică pentru a te concedia eu, dacă vreau.

- Mi-am dat deja demisia, nu-ți aminteşti? Apropiindu-se de birou, o privi insistent. Dintr-o dată, realiză că femeia dinamică de carieră de care se îndrăgostise prima dată, nu-şi pierduse aceste calități chiar dacă era îmbrăcată în blugi şi tricou.

- De ce dracu' ai cumpărat jumătate din fabrică, Bunny?

- Pentru că am vrut să fiu cu tine, fără să mă intereseze ce crezi tu că e mai bine pentru mine! Oftă. Dar se pare că lucrurile s-au schimbat.

Alec realiză ce se întâmplase. Totul avea să fie bine, dar dorea s-o audă pe ea spunând acest lucru.

- Eşti o femeie deşteaptă şi ambițioasă, iar fabrica aceasta mică nu te va stimula deloc.

Bunny se aşeză din nou.

- Dacă vrei să discutăm complicaţiile care mă vor deranja să ştii că putem rezolva toate problemele. Da, sunt o femeie inteligentă, dar dacă eram atât de ambiţioasă pe cât crezi tu, n-aş fi ajuns nicio-dată la Woodbox. Am dreptate sau nu?

- Da, spuse el zâmbind pe sub mustaţă. N-ai ajuns numai o dată, ci de trei ori până acum.

- Cred că fabrica are mult potenţial. Se ridică şi începu să se plimbe prin birou, cu ochii strălucind de entuziasm şi legând cu uşurinţă cuvintele. Am putea construi încă o clădire şi instrui şi alţi retardaţi pentru o meserie ca a celorlalţi. Putem mări producţia. Stilul suedez de care ai râs când te-am întrebat ce mobilă produci este la modă dacă folosim lemn în loc de prefabricate. Sau pin alb în loc de stejar, din moment ce există o grămadă în Oregon.

- Planurile tale sunt realizabile şi foarte interesante. Alec îşi privi zâmbind iubita care se învârtea prin birou. în ceea ce o priveşte nu avea nimic dinamic, dar el nu-şi putea stăpâni amin-tirile. Tot nu am încă cum să-ţi ofer un copil, preciză el.

Bunny se opri şi-l privi, apoi figura i se lumină într-un zâmbet.

-îţi trebuie mult timp şi mult talent pentru a creşte un copil aşa cum trebuie. Ştiu asta încă din copilărie. Nu vreau să încerc până nu voi fi sigură că voi fi o mamă bună. Apoi, dacă ne hotărâm să avem un copil, există şi însămânţare artificială. Am dreptate?

- Da, la asta m-am gândit şi eu într-una din nopţile în care n-am dormit pentru că mi-era dor de tine. îi privi faţa adorabil de fru-moasă. Mai trebuie să aflu şi alte planuri şi decizii?

Stând în faţa lui, Bunny îi strânse mâna cu care el îşi sprijinea greutatea pe colţul biroului. îi cercetă figura cu ochii ei albaştri ca marea.

- M-am gândit la un nume mai potrivit pentru Woodbox. Styc. S-T-Y-X.

Alec ridică o sprânceană.

- Nu cumva Styx e numele râului din infern?

- Da. Iadul era acolo unde aş fi lucrat dacă te părăseam defini-tiv.

El o luă în brațe și o strânse cu putere.

- Aş fi mers până la capătul pământului pentru a rezolva problemele noastre. Te iubesc atât de mult, nimic nu e mai important decât prezența ta.

- Mulțumesc lui Dumnezeu, şopti ea îmbrățişându-l atât de tare încât aproape-i opri respirația.. Si eu te iubesc foarte mult.

Sărutând-o apăsat, Alec îi sorbi gustul minunat al buzelor. Ridicând apoi capul, îi sărută fața, părul, iar mâinile îi mângâiară linia frumoasă a taliei.

- Ce se va întâmpla cu micuțul cămin curat?

Bunny râse cu blândețe.

- încă îl mai port în suflet, omule Golightly. încerc să găsesc o cale de mijloc plăcută între cele două lumi.

- Sunt atât de încântat să te aud spunând asta, scumpa mea. Apropo, poziția de director va fi ocupată de tine.

- Nu, nu sunt o persoană făcută pentru marketing. Poți găsi pe altcineva care să accepte această funcție, care acum va lua un curs interesant, nu? își aşeză mâinile pe pieptul lui musculos.

Mustața lui se ridică la colțuri.

- E o treabă murdară, dar m-aş putea gândi la întoarcere. Nu mi-am dorit niciodată o cursă rapidă, însă o fac de dragul tău.

Bunny îl privi gândindu-se la trecutul lui.

- Cred că în afară de mine, ai părăsit fabrica şi din alte motive.

- Da, într-un fel. Oftând, Alec traversă camera şi privi pe fereastră. Apoi continuă: După vizita mamei m-a cuprins un sentiment patetic. M-a durut foarte mult când tatăl meu a părăsit-o pe Carol, dar am mers mai departe şi te-am gonit din aceleaşi motive. Trebuia să mă ascund în spatele handicapului genetic.

Bunny se apropie de el.

- Dar tu ai făcut-o din dragoste, nu din egoism.

- N-are importanță, m-am purtat ca bărbatul pe care l-am urât toată viața. Alec râse scurt. Totodată, mi-am spus că n-ar fi trebuit să-l urăsc din moment ce trăiesc în casa lui şi-i conduc Mustangul. Am încercat să-l aduc pe tata înapoi, asta cred. Dar n-a ținut. Nici

măcar nu-mi mai plăcea casa, din moment ce tu nu mai erai acolo.

- Da, înţeleg de ce o vinzi, dragul meu, zise Bunny, încuviinţând. Fericirea nu constă într-o casă mare şi o căsuţă de oaspeţi, sau o slujbă, sau un succes. Trebuie să rămânem împreună.

- Asta spune totul, prinţesă. îi puse un braţ pe umeri. Să înţeleg că ai refuzat-o pe Faline?

- Nimeni n-o refuză pe Faline, spuse ea surzând. Acum e absorbită de ideea transpunerii poveştii mele în film. De asemenea, George a privit-o o singură dată şi visul i-a devenit realitate. Da, pot spune că el şi Faline au un viitor.

- Ai renunţat la şansa vieţii tale, asta cred.

- Şansa vieţii mele este să te ajut să-ţi termini barca şi să navigăm pe năvalnicele valuri albastre.

- E amuzant că ai adus vorba de asta, spuse Alec luând-o de mână şi îndreptându-se spre uşă. Hai să mergem.

Stând pe balustradă, Bunny privi mişcarea graţioasă a navei lui Alec pe curenţii lenţi ai apei. Cu pânzele întinse, aceasta arăta ca un pescăruş alb. El îi înconjură umerii cu un braţ şi îşi mângâie obrazul de părul ei.

- îţi place numele ei? *Aurora;* am botezat-o după Frumoasa mea Adormită.

- Sunt extrem de impresionată, dragul meu, dar cred că ar trebui să lăsăm visele la o parte şi să trăim în realitate.

- Da, bine, lasă-mă să-ţi povestesc despre vise. El privi oamenii care se agitau în port. îţi pot explica mai bine în cabină.

- Oh, minunat, abia aştept s-o văd terminată. Părăsind puntea, îl urmă pe căpitan pe scara care ducea la cabină. Alec închise oblonul pentru a rămâne în lumea lor izolată şi aprinse lumânările.

- Nu pot să cred! oftă Bunny. Uimită, se plimbă prin cabină, privind tablourile cu flori, pernele ei brodate pe pat şi draperiile de galerie. Prosoapele liliachii şi perdeaua cu violete se aflau la duşul din colţul opus patului. Draperiile dese opreau intrarea luminii de afară. Pe navă se afla un tablou cu Făt-Frumos care o trezea pe Frumoasa Adormită cu un sărut.

După ce făcu câteva piruete, Bunny se aruncă în brațele lui.

- E turnul meu de fildeş! Dragul meu, cum aş fi putut supraviețui fără tine după ce mi-ai învățat cum să trăiesc?

Strângând-o la pieptul lui, Alec şopti:

- Nici nu vreau să mă gândesc cât de aproape era să te pierd, prințesă. Viața mea ar fi fost un imens pustiu.

- Si a mea la fel. îşi sprijini capul de umărul lui. Vreau să-mi petrec tot restul vieții cu tine.

Alec îi ridică bărbia cu degetele pentru a-i întâlni ochii.

- Acesta este începutul, nu e un joc sau un basm. Eu nu sunt Făt-Frumos, ci doar un bărbat obişnuit. Iar tu eşti o minu...

Bunny îi tăie vorba.

- Sunt doar o fată obişnuită, iar strălucirea pe care mi-am creat-o este tot un vis.

Alec încuviință.

- Vrei să te căsătoreşti cu mine, Bunny? Vom face luna de miere pe *Aurora.*

- îmi doresc acest lucru mai mult decât orice pe lume, dragă Alec, spuse ea, încântată. Continuă apoi, neliniştită. Trebuie să-ți spun ceva. Am... treizeci şi unu de ani. Te deranjează că sunt mai bătrână decât tine cu patru ani?

Alec zâmbi.

- Ti-am verificat datele şi am ştiuy de la început ce vârstă ai. Dar eu am avut mai multe necazuri şi am devenit mai bătrân şi mai înțelept.

- Şi mă tot tachinai cu asta! exclamă ea.

Mustața lui tremură de râs.

- Ce ai de gând să faci în această privință.

- îți voi arăta, zise ea. Ai descheie nasturii cămăşii şi i-o scoase dintr-o mişcare. Privindu-i cârlionții care-i acopereau pieptul, ridică o sprânceană. Ti-ai imaginat vreodată că eşti Robinson Crusoe, aruncat pe o insulă pustie, şi aş fi...?

- Ai greşit visul. Vineri era bărbat. Cuprins de dorință şi surânzând fericit, Alec îi scoase hainele pe rând, apoi şi le scoase pe

ale lui, până rămăseseră goi unul în fața celuilalt. Imaginează-ți. Tahiti. Adam şi Eva într-o grădină tropicală.

- Mă voi putea apăra de şerpi? murmură Bunny privindu-l trupul atletic.

- Trebuie să înveți multe despre vise, prințesă. Trecându-şi degetele prin părul ei bogat, Alec îşi înclină capul şi o sărută.

Toți şerpii sunt prietenoşi. Şi toți cei care ştiu asta trăiesc veşnic fericiți.

Sfârşit

*
* *
*
* *
*
* *
*
* *